П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ■ № 106 (3606)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

В «ОХМАТДИТІ» СКОНЦЕНТРОВАНІ І БІЛЬ, І РАДІСТЬ

Велелюдна акція біля Секретаріату Президента з приводу ситуації навколо приміщення консультативної поліклініки «Охматдит».

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин закликав керівництво України терміново втрутитися в ситуацію, що склалася навколо Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит».

Про це йдеться в листах Володимира Литвина, направлених на адресу Президента України Віктора Ющенка і Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко.

Як зазначає Володимир Литвин, «напередодні Всесвітнього дня захисту дітей Верховна Рада України ухвалила Постанову «Про невідкладні заходи щодо збереження цілісності лікувального комплексу УДСЛ «Охматдит». Він нагадує, що «цим було враховано побажання трудового колективу, який звертався до парламентаріїв з проханням захистити лікарню від спроб передачі частини майнового комплексу та земельної ділянки, на якій розташована лікарня, іншим установам і організаціям з можливим виведенням її з державної власності».

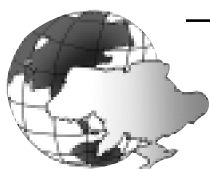
(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ та Олександра КЛИМЕНКА.

Великий конфлікт навколо поліклініки для маленьких

Старша медсестра поліклініки Любов Оборська згадує, що це вже шоста спроба прибрати до рук будівлю у центрі Києва — п'ять попередніх згуртований колектив «відбив».

(Закінчення на 4-й стор.).

У НОМЕР:

Реформи обговорюватимуть на Одещині

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідає Одеську область. Планується, що глава парламенту ознайомиться з нафтотерміналом «Південний» і відвідає припортовий завод.

А у Вилковому Володимир Литвин ознайомиться з роботою глибоководного судноплавного ходу Дунай—Чорне море і науковою діяльністю Дунайського біосферного заповідника.

У планах візиту — зустріч із представниками місцевого самоврядування, на якій обговорюватимуться територіально-адміністративна реформа і роль місцевого самоврядування в суспільно-політичних процесах регіону.

Ціни на транзит газу залишаться попередніми

Україна не планує підвищувати ціни на транзит газу, бо вони збалансовані з ціною його поставок. Про це заявила Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. Вона також зазначила, що уряд не одержував яких-небудь офіційних пропозицій від «Газпрому» про підвищення ціни російського газу і розраховує, що до 2013 року одержуватиме російський природний газ відповідно до підписаної на цей термін угоди — по 50 доларів за 1 тис. кубометрів.

«Ми нічого не збираємося змінювати», — підкреслила Ю. Тимошенко. Також прем'єр розповіла про те, що на наступному засіданні Кабміну міністри обговорять можливість підписання угоди з Узбекистаном і Казахстаном щодо транспортування туркменського газу «Нафтогазу України» для потреб України, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

І ти банкрут?..

Понад 400 підприємств Прикарпаття мають статус банкрута. Більшість з них перебуває на стадії ліквідації, 82 — на розпорядженні майном, решта — на санації. Особливо багато банкрутів у сільському господарстві, торгівлі та промисловості. Загалом такі підприємства заборгували податківцям понад 115 млн. грн. Найбільше скупчення боржників — в Івано-Франківську, Калуші, Рогатинському і Рожнятівському районах, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Космічні плани

Черговий, сімнадцятий запуск ракети-носія в рамках програми «Морський старт» відбудеться 22—23 червня. Про це заявив генеральний директор ДКБ «Південне» Станіслав Конюхов. Цього року заплановано ще два старти. Потім «потрібно буде поставити на деякі косметичні роботи і командне судно, і стартову платформу», додав керівник ДКБ «Південне». 2006 року Україна має намір здійснити шість запусків за міжнародним проектом. На них уже укладено контракти. 2007 рік ще не заповнений, але ринок у нас уже сформований», — зазначив С. Конюхов.

На сьогодні «Південне» є лідером серед ракетно-космічних конструкторських бюро країн СНД із використанням бойових стратегічних ракет для створення космічних носіїв. Ракети-носії «Космос», «Інтеркосмос», «Циклон-2», «Циклон-3», які були створені на базі бойових ракет, вивели на орбіти Землі більш як 1200 космічних апаратів.

Побили чемпіона на його території

Футбол. Кубок світу-2006. Кваліфікаційний раунд. 8 червня.

(Звіт про матч читайте на 24-й стор.).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Мрію про телефон

Уже кілька років мрію провести додому телефон, але проблема моя у тому, що стою у пільговій черзі. Тим, хто проводить телефон за гроші, будь ласка, номери є, а на пільговиках вони чомусь закінчуються. Так було за старої влади й, на жаль, нічого не змінилося — за нової.

Мені набридло їздити до Надвірнянського вузла зв'язку й просити, немов милостиню, те, що належить по закону.

Василь ТИМІНСЬКИЙ, учасник бойових дій в Афганістані.

Білі Ослави Надвірнянського району Івано-Франківської області.

Голова Держкомпідприємництва Андрій ДАШКЕВИЧ: процедура «єдиного вікна» для реєстрації структур дрібного і середнього бізнесу скорочує терміни оформлення дозволів у 3—4 рази.

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК: якщо відміняти прийняті зміни до Конституції України, то треба відміняти й всі інші рішення, і тоді доведеться визнати, що президентські вибори 2004 року не відбулися.

■ У НОМЕР

Діалог влади і бізнесу. Прозорий і постійний

У розвитку діалогу з громадськістю влада має бути зацікавлена більше, ніж бізнес. Оскільки таке партнерство для неї — гарантія прийняття зважених, продуманих, підтверджених підприємницьким досвідом рішень. Про це заявив Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій Кінах **(на знімку)** на всеукраїнському громадсько-політичному об'єднанні «За волю народу». А його учасники, які представляють шість політичних партій та більш як 40 громадських об'єднань, дали свою оцінку результативності діалогу. Він має бути прозорим, постійним та паритетним.

Голова об'єднання Анатолій Кінах наголосив на тому, що впровадження відкритого діалогу, започаткованого промислово-підприємницькою спільнотою за участю Президента держави Віктора Ющенко, сприяє не тільки захисту дрібного та середнього бізнесу, а й оптимізує діяльність економіки країни загалом.

Учасники громадсько-політичних слухань сформулювали конкретні пропозиції та рекомендації. Невідкладними представники бізнесу, громадських структур вважають ефективне регулювання у сфері податкової, регуляторної, фінансово-кредитної політики. Вони наголошують на розвитку підприємництва, підвищенні конкурентоспроможності національного виробництва, створенні умов для стимулювання національних експортерів, довгостроковому кредитуванні суб'єктів підприємництва. За мету ставиться зменшення навантаження на фонд заробітної плати, зниження ставки податку на додану вартість, зниження податкової завантаженості на суб'єктів господарювання тощо.

■ СОЦІОЛОГІЯ

Кредит довіри вичерпується

Саме так можна охарактеризувати дані опитування, проведеного у травні Українським інститутом соціології та центром «Соціальний моніторинг».

Рейтинг Президента України Віктора Ющенко втратив п'ять пунктів порівняно з березнем і нині становить 60 відсотків. На два відсотки знизився і рейтинг Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко.

І мова йде не тільки про персоналії. Поступово падає рівень довіри і до владних інститутів, Кабінету Міністрів, Верховної Ради. Скажімо, уряду у травні не довіряли 38 відсотків українців, що на шість відсотків вище березневого показника. Майже половина опитуваних висловила недовіру і законодавцям.

Характеризуючи наведені цифри, політолог Володимир Фесенко сказав: «Наростання критичних настроїв — це тривожний дзвінок для нової влади».

Водночас, як свідчать соціологічні дослідження, зростає рівень довіри до Голови Верховної Ради Володимира Литвина: у травні йому висловили довіру 55 відсотків опитуваних.

Власне, цього варто було очікувати. Особливо після кількох незграбних кроків урядовців, які загострили соціально-економічну ситуацію. Що буде далі, залежатиме від уміння влади робити правильні висновки з невдач, а не шукати ворогів.

Володимир КОРОЛЮК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Одесі — статус міста-регіону

Одеса. Реалізувати концепцію «місто-регіон» в Одесі можна ще до ухвалення проекту адміністративно-територіальної реформи. З такою пропозицією звернувся одеський міський голова Едуард Гурвіц до Президента України Віктора Ющенка.

— Як експеримент, — сказав Е. Гурвіц кореспонденту «ГУ», — ми хочемо скористатися закладеною в європейському законодавстві можливістю запровадити в окремо взятому регіоні (місті-регіоні) особливий правовий статус, коли водночас діють і національні, і європейські закони.

Голова Одеської обласної державної адміністрації Василь Цушко в інтерв'ю «Голосу України» заявив, що підтримує ініціативу міського голови: «Від цього виграють усі — регіон, Одеса, а найголовніше, виграють люди».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Чільна роль парламентів

Виступ Голови ПАЧЕС Володимира ЛИТВИНА на закритті Генеральної асамблеї ПАЧЕС

9 червня 2005 р.

Шановні члени Парламентської асамблеї!

Дами та панове!

Із завершенням роботи нинішньої Генеральної асамблеї завершується і головування України в ПАЧЕС.

Сподіваюся, шановні колеги, що українське головування внесло свій внесок у процес досягнення цілей і завдань Чорноморського економічного співробітництва.

Головуючи в ПАЧЕС, Україна придбала цінний досвід координації діяльності національних парламентів у рамках авторитетної міжнародної і міжпарламентської організації. Динамічні політичні процеси і соціально-економічні перетворення, що відбувалися в цей час в Україні, з усією очевидністю підтвердили чільна роль парламентів у забезпеченні принципу верховенства права, зміцненні демократії і утвердженні громадянського суспільства.

За цей час ми багато чого навчилися, чіткіше визначили мету і пріоритети власних дій і у внутрішній, і в зовнішній політиці. Для України чинник участі в міжпарламентській діяльності ПАЧЕС, так само як і в Парламентській асамблеї ГУАМ (Грузії, України, Азербайджану, Молдови), що набирає ваги, а також — нещодавно створеній Парламентській асамблеї України, Польщі і Литви, має принципове значення.

Україна вважає найголовнішим пріоритетом своєї участі в зазначених міжпарламентських структурах адаптацію позитивного досвіду партнерів зі співробітництва в питаннях досягнення високих життєвих стандартів і безпеки громадян.

У цьому — спонукальні мотиви і мета інтеграції, що можлива лише за умови реальної економізації дво- і багатостороннього співробітництва в рамках ЧЕС. Тут доречно привернути увагу високих зборів до ідеї, сформульованої свого часу Генрі Кіссінджером, що вбачав шлях до загальноамериканської інтеграції через відмову від економічного інтервенціонізму до прийняття взаємних зобов'язань.

Від імені моїх колег хочу висловити побажання, щоб просування до цієї вищої мети нашої діяльності в ПАЧЕС — поліпшення економічного розвитку наших країн, у тому числі і подолання наявних розривів між полюсами розвитку в Європі, — було прискорено під головуванням Албанії.

Сподіваюся, що весняна сесія Генеральної асамблеї ПАЧЕС запам'ятається всім її учасникам і високим змістовним та організаційним рівнем і гостинністю та привітністю української сторони.

Весняну сесію 2005 року Генеральної асамблеї ПАЧЕС завершено. Велике спасибі всім учасникам.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Заключна прес-конференція учасників двадцять п'ятого пленарного засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС. На передньому плані (зліва — направо): заступник спікера парламенту Албанії Макбуле Чечо, заступники Голови ПАЧЕС Мустафа Баш (Турція) і Олег Салмін (Україна), Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і Генеральний секретар ПАЧЕС Олексій Кудрявцев (Росія).

Йти в ногу з часом і постійно оновлюватися

Для України участь у Міжпарламентській асамблеї ЧЕС має принципове значення. Так само, як і в Парламентській асамблеї ГУАМ, яка набирає ваги, а також у недавно створеній Парламентській асамблеї України, Польщі та Литви. На цьому наголосив у заключному слові на 25-му пленарному засіданні Генеральної асамблеї ПАЧЕС Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Україна вважає, що найголовніший пріоритет її участі в цих міжпарламентських структурах — адаптація позитивного досвіду партнерів заради досягнення високих життєвих стандартів і безпеки громадян. «У цьому й мета інтеграції, яка можлива лише за умови реальної економізації дво- і багатостороннього співробітництва в рамках ЧЕС», — сказав В. Литвин.

У заключному слові глава ВР також відзначив, що, головуючи в ПАЧЕС, Україна набула цінного досвіду координації діяльності національних парламентів у рамках авторитетної міжнародної організації. А динамічні політичні процеси і соціально-економічні перетворення, що відбувалися у цей час в Україні, на переконання В. Литвина, з усією очевидністю підтвердили визначальну роль законодавчих органів у забезпеченні принципу верховенства права, зміцнення демократії і та утвердження громадянського суспільства.

Протягом трьох днів роботи Генеральної асамблеї ПАЧЕС у Верховній Раді України відбулося чотири пленарні засідання. Заслухавши доповідачів від спеціалізованих комітетів ПАЧЕС, учасники асамблеї схвалили рекомендації, адресовані парламентам і урядам країн—членів Організації ЧЕС про економічні аспекти розв'язання екологічних проблем, про інститут омбудсмена та про співробітництво в галузі культурного туризму у країнах Чорноморського басейну.

Виступаючи в обговоренні питання про роль омбудсменів у захисті прав людини, Уповноважена Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова наголосила: коли змінюється політична ситуація в країні, позиція омбудсмена не повинна змінюватися, а завжди бути на боці народу. Н. Карпачова зазначила: сьогодні в Україні, коли вчорашня опозиція стала владою, деяким її представникам не подобається, що Уповноважена захищає порушені права представників нової опозиції. «Але така роль омбудсмена — дотримуватися унікального балансу і нейтралітету, завжди захищати права громадян, які потребують допомоги», — сказала Ніна Карпачова.

Під час дискусії парламентарії з різних країн були єдині в думці, що на сьогодні ПАЧЕС — чи не єдина міжнародна парламентська організація в Європі, яка справді працює. Проте лунали пропозиції підняти рівень практичної взаємодії між державами, поліпшити обмін інформацією. «Потрібно йти в ногу з часом, адже світ змінився, і ОЧЕС також потребує оновлення», — зазначали учасники асамблеї.

Таємним голосуванням генеральним секретарем ПАЧЕС переобрано представника Росії Олексія Кудрявцева, а його заступниками обрано Ігоря Болбочану (Молдова) і Олександра Фурмана (Україна). Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, котрий півроку головував у ПАЧЕС, передав президентські повноваження спікерові парламенту Албанії Сервету Пелумбі. В. Литвин побажав, щоб під головуванням Албанії було досягнуто високої мети діяльності ПАЧЕС — прискорення економічного розвитку країн-учасниць, подолання розривів між полюсами розвитку в Європі. Віце-президентами ПАЧЕС обрано Константиноса Агорастоса (Греція), Артура Чілінгарова (Росія), Мустафу Баша (Туреччина) та керівника української парламентської делегації у ПАЧЕС, члена фракції Народної партії Олега Салміна.

Учасники асамблеї дякували українській стороні, і зокрема главі українського парламенту, за гостинність та високий рівень підготовки ПАЧЕС. Високо оцінили вони і шестимісячний термін українського головування у ПАЧЕС: відколи у цій організації головувала Україна, відбулося багато зустрічей на рівні міністрів та парламентаріїв.

На завершальній прес-конференції учасників Генеральної асамблеї ПАЧЕС а Голова Верховної Ради України Володимир Литвин високо оцінив роботу парламентаріїв із 12 країн — членів ПАЧЕС, а головними аспектами розвитку міжрегіонального співробітництва країн—учасниць ПАЧЕС він назвав передусім залучення інвестицій, створення зони вільної торгівлі та транспортних коридорів, розв'язання проблеми енергоносіїв.

Наступна сесія ПАЧЕС відбудеться наприкінці листопада 2005 року у столиці Албанії Тирані.

Юліана ШЕВЧУК.

Відкритий лист Валентині Семенюк — голові Фонду держмайна України

Як вчинити з «Криворіжсталлю»?

■ ТОЧКА ЗОРУ

Дві обставини свідчать про те, що маю право запропонувати відповідь на це запитання:

— 35 років керував проектуванням його і розвитку;

— цілком незалежний від В. Пінчука та Р. Ахметова: пішов на пенсію у 1995-му і бачу їх тільки в ЗМІ.

Оскільки рішення про повторний продаж уже прийнято, обмежуся порадами лише про умови нового конкурсу.

Стартова ціна має бути визначена незалежною спеціалізованою фірмою. Всі інші умови конкурсу повинні бути, на мою думку, точнісінько такими, як раніше. Парадокс? Ні, економічна закономірність! Тому що вони відповідають інтересам держави, гірничо-металургійної і вугільної галузей і підприємства.

Річ у тім, що ваш попередник умовою про солідну вугільно-коксівну ланку інвестора фактично відродив (мабуть, не знаючи того) первинну (1930 р.) проектно-економічну концепцію, що лежала в основі створення меткомбінату «Криворіжсталь» (саме так він тоді називався). Сучасною технічною мовою її можна викласти так:

«Створити комбінат на основі переваг кооперування й унікального розташування в центрі рудного родовища (сировина безпосередньо з надр йде в технологію за ціною собівартості видобутку) і поблизу вугільної бази (паливо за корпоративною ціною доставляють у власних залізничних составах, котрі перевозять назад у Донбас залізну руду з Кривбасу)».

Конкурсна умова про вугільно-металургійний альянс перетворює донецького постачальника вугілля і коксу, нібито за проектною концепцією, на учасника виробництва готової продукції — прокату. Це вигідно і вугільникам, і металургам.

Ще важливіший загальнодержавний ефект. Російське вугілля, як відомо, якісніше і рентабельніше за донецьке. Чи буде іноземець собі на збиток купувати донецьке вугілля і кокс замість дешевшого і якіснішого за хімічним і фізичним складом печорського чи польського?

Створення альянсу вигідно Донбасу й Україні ще й тому, що значна частина видатків, які щорічно виділяють Донбасу у вигляді пільг і субсидій для підтримки виробничої і соціальної інфраструктур, фактично покладається на приватних власників меткомбінату.

За відсутності попередньої умови конкурсу очевидна перемога одного із закордонних інвесторів. Відомо, що вони володіють аналогічними, тобто конкуруючими підприємствами. Приєднавши «Криворіжсталь», вони збалансують сортамент і обсяги виробництва згідно з можливостями своїх ринків збуту. Це не може не призвести до зниження випуску продукції і скорочення інноваційних інвестицій. Крім того, обіцянка закордонного інвестора не є гарантією збереження величезного соцкультпобуту. Ліквідація його нехай навіть через п'ять років — велика втрата для півмільйонного населення. Збереження і розвиток соцпобутової, культурної і благодійної сфер трубного заводу, придбаного у Дніпропетровську багато років тому, є переконливою гарантією колишнього покупця.

Якщо буде новий конкурс, то, в інтересах держави, галузі і підприємства, доцільно зберегти всі колишні умови конкурсу. (Під час визначення нової стартової ціни справедливо було б урахувати втрати покупця, зумовлені специфічними «коксовугільними» зобов'язаннями, в яких зацікавлена держава.)

До умов конкурсу корисно було б внести і таку вимогу: «Здійснити до 2010 року реконструктивні заходи, що знижують на 30 відсотків витрати енергоресурсів на тонну прокату (шляхом заміни обтискного переділу безперервним розливанням сталі)».

Ізяслав ЛЕМБЕРИКМАН, колишній головний інженер проекту комбінату «Криворіжсталь» (Інститут Укргіпромез. 1960—1995 роки).

Галактика у квітах

Учора маленьких переможців всеукраїнського гуманітарного конкурсу «Космічні фантазії» нагороджували путівками до «Артека», подарунками та дипломами. З 1991 року захід для дітлахів проводить Українське молодіжне аерокосмічне об'єднання «Сузір'я», яке очолює народний депутат України Олег Петров. У номінаціях «Образотворче і декоративно-прикладне мистецтво», «Космічна література і журналістика», «Космічна історія і філософія. Астрономія» оцінювалися оригінальність і самобутність близько 400 робіт.

— Шукаючи талановиту молодь і підвищуючи її зацікавленість у дослідженнях космосу, УМАКО «Сузір'я», — розповідає народний депутат, — прагне не тільки розвинути творчі здібності дітей, а й формує у майбутніх фізиків і ліриків багатий внутрішній світ, високу духовність, уміння бачити прекрасне і гармонію в навколишньому світі.

Добрі і смішні чужинці з далеких галактик, церква на Марсі, космос у квітах і... жодного штриха насильства чи непорозуміння у дитячих шедеврах. Одне слово, як влучно і професійно підмітив перший космонавт України і народний депутат Леонід Каденюк, дитяча фантазія не тільки гармонійно відтворила, а й збагатила Всесвіт.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: народні депутати Леонід Каденюк (**праворуч**) і Олег Петров знайомляться із колективною роботою вихованців Обухівського центру творчості дітей та юнацтва.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

«Якщо не приймуть закон — піду у відставку»

Таку заяву зробив віце-прем'єр-міністр Роман Безсмертний на спільному засіданні Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування й робочої групи Кабінету Міністрів, під час якого розглядався законопроект «Про територіальний устрій України».

Представляючи цей законопроект, Роман Безсмертний зазначив, що робоча група виходила з принципу: головне завдання держави — надання послуг людям. Проект закону передбачає трирівневу систему територіального устрою: громада — район — регіон. На задум робочої групи, громада (їх буде близько 4 тисяч) — це базовий рівень територіального устрою, вона утворюється з одного або кількох поселень, у її межах проживатиме в середньому 5 тисяч мешканців, хоча ця цифра може коливатися і в один, і в другий бік. У межах району (їх буде близько 280) об'єднуватимуться громади, що налічуватимуть у середньому 70 тисяч чоловік. Ще одна новація — запровадження міст-районів, що не входитимуть до складу районів, у межах яких вони розташовані. Регіони, 33 (нинішні обласні центри плюс міста-мільйонники), матимуть чисельність населення близько 750 тисяч кожний.

Проект передбачає ліквідацію районних держадміністрацій, а теперішні їхні функції буде передано місцевому самоврядуванню. На рівні областей державні адміністрації залишаться, але буде значно урізано їхні повноваження. В основному за ними залишаться відповідальність за виконання Конституції і законів України, додержання прав і свобод громадян, координація діяльності регіональних представництв центральних органів влади. Натомість облради, по суті, опікуватимуться всім життям у регіонах — охороною, освітою, дорогами, медициною та іншим.

Для проведення реформи потрібно близько 7 млрд. грн. Заступник міністра юстиції Леонід Єфіменко повідомив, що вона потребуватиме внесення змін приблизно до трьохсот законодавчих актів, серед яких і Конституція України.

Стосовно термінів початку реформи, то віце-прем'єр висловився за те, щоб вибори до місцевих органів влади перенести на осінь 2006 року і провести їх уже на новій територіальній основі. Народний депутат Борис Беспалий також є прихильником швидкого ухвалення законодавчої бази, оскільки територіальну реформу потрібно узгодити з судовою, бюджетною та виборчою. Тим часом народний депутат Олександр Масенко закликав не поспішати, бо в нього великий сумнів, що внаслідок реформи збільшиться фінансування громад чи кількість дитсадків.

Підбиваючи підсумки обговорення, заступник голови профільного комітету Юрій Ключковський зазначив, що реформа територіального устрою необхідна, оскільки сьогодні вперше мова йде про реформу, яка спрямована углиб, а не завершується на Печерському пагорбі. Він зазначив, що коли ми хочемо, щоб реформа відбулася, парламенті треба брати відповідальність на себе.

Комітет запропонував робочій групі Кабміну завершити розробку законопроекту про територіальний устрій і внести його на розгляд Верховної Ради.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

І будинок звести, і громаді не нашкодити

Фінансування житлового будівництва обговорювали нещодавно в Комітеті Верховної Ради України з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку. На засіданні були присутні урядовці, інвестори, будівельники, представники фінансових установ та Академії будівництва України.

Відповідний законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів спрямований на врегулювання розбіжностей між окремими положеннями законів України: «Про іпотеку», «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати», «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» та іншими.

Однак після обговорення проект закону було відхилено й направлений на доопрацювання. Оскільки він містить пропозиції, які у разі прийняття призведуть до певних ускладнень в механізмах залучення коштів. Крім цього, не вирішені також питання дійового захисту інтересів довірителя, а весь акцент правового регулювання стосунків перенесений на захист інтересів управителів та забудовників.

Голова профільного комітету Валерій Пустовойтенко застеріг, що треба також посилити захист споживачів будівельної продукції, людей, що мешкають біля новобудов, та інтереси громад.

На засіданні також ішлося про необхідність докорінної зміни правової бази будівництва, містобудування і архітектурної діяльності, яка застаріла навіть концептуально. До того ж треба розробити і проекти нових законів, приміром, «Про будівництво», «Про будівельні конструкції, вироби та деталі» та інші.

Крім того, наголошували промовці, Україна залишилася чи не єдиною країною, яка не має власного містобудівного кодексу.

Володимир САМСОНОВ, академік Академії будівництва України.

■ ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про парламентські слухання «Про збереження історичної забудови та природного середовища м. Києва»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 12 жовтня 2005 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Про збереження історичної забудови та природного середовища м. Києва».

2. Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності із залученням представників центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, представників громадських організацій здійснити необхідні заходи щодо організаційного та методичного забезпечення проведення парламентських слухань.

3. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити відповідне матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань по першому каналу Національної телекомпанії України та першому каналу Національної радіокомпанії України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
19 травня 2005 року.
№ 2579-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про вільну торгівлю між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Молдова

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про вільну торгівлю між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Молдова, підписану в м. Кишиневі 13 листопада 2003 року, ратифікувати із застереженням такого змісту:

«Угода набирає чинності з моменту вступу України до Світової організації торгівлі».

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 травня 2005 року.
№ 2581-IV.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 106 (3606)

У Новобогданівці (Запорізька область), де торік вибухали боєприпаси на військових складах, у безробітного вилучено арсенал зброї

Голова ЦВК Ярослав Давидович вважає за потрібне під час виборів Президента зберегти грошову заставу, але ліквідувати підписні листи

■ У НОМЕР

Рейси для пільговиків

Виконком Запорізької міської ради ухвалив рішення про запровадження спеціальних маршрутів для пільговиків. У Запоріжжі право на безплатний проїзд мають 23 пільгових категорії громадян. А це — 228,7 тис. (населення Запоріжжя — близько 805 тисяч осіб).

Сума субвенції, передбачена в держбюджеті на компенсацію пільгового проїзду в 2005 році, для запорізьких автоперевізників становитиме 4,5 млн. грн. Соціальні маршрути зможуть перевозити всіх бажаючих, але пріоритет буде віддано соціально незахищеним верствам населення. Рейси здійснюватимуться безперебійно, виконання графіка перевезень контролюють відповідні інстанції.

За місяць перевізники мають вивісити інформаційні таблички на зупинках, розмістити в автобусах трафарети, провести інструктаж з водіями, забезпечити введення обліку перевезень громадян пільгових категорій.

Ігор САМІЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

Ліквідовано канал поставок наркоти

В одному з гаражів в Одесі було виявлено наркотоварів на суму понад 100 тисяч американських доларів. Доставляли їх в Одесу з Німеччини транзитом через Придністров'я. Як розповів «Голосові України» начальник УБОЗ УМВС в Одеській області полковник міліції Микола Андреєв, операція з ліквідації організованого злочинного угруповання, яке спеціалізувалось на перевезенні, зберіганні та продажі наркотиків, тривала півроку. До групи входило більше 10 чоловік, трьох з них заарештовано, особи решти встановлено і вживаються заходи для їх затримання.

Серед затриманих збувачів наркотовару — 24-літня одеситка, що працює секретарем Київського районного суду Одеси. Узяли дівчину на гарячому в момент реалізації наркотика «Екстазі».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Відмили гроші на томографі

У Рівному взяли під варту двох чиновників від медицини. Їх звинувачують за ст. 191, ч.5, Кримінального кодексу України (заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах, вчинене службовими особами).

Як повідомив начальник УМВС України у Рівненській області, полковник міліції Григорій Зарічнюк, оборудка, у вчиненні якої підозрюють згаданих осіб, полягала в тому, що для обласного онкологічного диспансеру нібито за 2 мільйони 910 тисяч гривень придбали комп`ютерний томограф. Насправді лікувальний заклад його не отримав, а гроші спритники відмили.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

■ ФОТОФАКТ

На території Державного музею народної архітектури і побуту України в Пироговому під Києвом працює ремонтно-будівельний загін молоді, сформований у рамках акції «Пам'ятаймо минуле заради майбутнього».

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

В «Охматдиті» сконцентровані і біль, і радість

(Початок на 1-й стор.).

«Яким же було розчарування депутатського корпусу, сотень тисяч матерів і дітей, що потребують допомоги лікарів «Охматдиту», — наголошує В. Литвин, — коли 2 червня ц. р., тобто через два дні після рішення Верховної Ради — вищого законодавчого органу держави — міністр охорони здоров'я України видав відомчий наказ про розміщення в лікувально-діагностичній поліклініці УДСЛ «Охматдит» по вулиці Стрітенській, 7/9, міністерського автогосподарства та трьох інших структурних підрозділів».

Залишаючи осторонь питання обов'язковості виконання органами державної влади рішень, прийнятих Верховною Радою України, Володимир Литвин привертає увагу «до того очевидного факту, що в лікарні «Охматдит» сьогодні волею обставин сконцентровані і біль, і радість української нації».

При цьому Голова Верховної Ради висловлює переконання, що керівництво України ніколи не підтримає «позицію тих чиновників, які звикли вирішувати адміністративні проблеми за рахунок дітей, так само, як і дії тих політичних сил, які нині дружно «стали» на захист дитячої лікарні...»

«Сподіваюся, що ви підтримаєте мої думки та оцінки, адже суспільство живе вірою в недоторканність всенародних святинь, якими є не тільки церковні храми, але і храми зцілення недужих, та ще й дітей. Цим ви відновите надію співвітчизників на справедливість і мудрість влади, зміцните довіру народу до дій і законодавчої, і виконавчої влади», — каже Володимир Литвин, звертаючись до Віктора Ющенка та Юлії Тимошенко.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Велелюдна акція біля секретаріату Президента з приводу ситуації довкола будинку консультативної поліклініки «Охматдиту».

Великий конфлікт довкола поліклініки для маленьких

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаємо, що згідно з наказом міністра охорони здоров'я Миколи Поліщука від другого червня цього року частину приміщень консультативної поліклініки УДСЛ «Охматдит» мають передати працівникам апарату МОЗ. Чотири сотні працівників поліклініки на столичній вулиці Стрітенській повинні потіснитися задля переїзду сюди Департаменту організації та розвитку медичної допомоги населенню, Української станції визної екстреної консультативної допомоги, Центру статистик та автогосподарства МОЗу (в підвалі будівлі є автобокси).

Пан Поліщук каже, що йдеться лише про тимчасову передачу 15—20 кабінетів і обіцяє, що апарат МОЗу звільнить їх, як тільки буде знайдено для міністерства цілісну будівлю.

Щодо здання в оренду площ, то заступник генерального директора з поліклінічної роботи Лариса Бондаренко розповідає, що заклад справді має трьох орендарів. Як з'ясувалося, йдеться про логічні як для поліклініки аптеку та буфет, та не зовсім для неї логічний — щоправда, невеликий і з входом з вулиці — магазин комп'ютерної техніки.

Загальна площа поліклініки — рахуючи технічний поверх, коридори, допоміжні служби — чимала: 17 тисяч квадратних метрів. Проте, на думку Лариси Бондаренко та її колег, зайвого вони не мають. Адже минулого року заклад прийняв 55 тисяч маленьких пацієнтів, які 320 тисяч разів відвідали різних фахівців. Цікаво, що частка киян серед відвідувачів становить тільки 38 відсотків — тобто діти з усіх регіонів мають можливість безплатно пройти комплексне обстеження.

Завідувач відділення функціональної діагностики Іван Сердюк стверджує, що для його відділення доцільно порушувати не питання ущільнення, а, навпаки, розширення.

Вже очевидно, що конфліктна ситуація розкрутилася на повну програму — Голова Верховної Ради закликає втрутитися Президента та Прем'єра! Та й чи могло воно бути інакше? Адже чи не в будь-якої пересічної людини побіжне ознайомлення з цією ситуацією викликає емоційну і однозначну реакцію: чиновники хочуть скривдити дітей! Для підсилення ефекту згадайте п'ять попередніх спроб, про які йшлося вище. Хай навіть в тій поліклініці й знайдеться 15—20 кабінетів і мова йде тільки про тимчасовий захід. Чи варто було зачіпати таку потенційно наелектризовану тему й чи не простіше знайти ті 15—20 кабінетів в іншому, нейтральнішому місці? А раціоналізувати використання приміщень медичних закладів можна й в інший спосіб.

Полетів останній «голуб» Державної Думи

Російська національна резервна корпорація (НРК) припиняє реалізацію інвестиційних проектів в Україні. Припинення капіталовкладень холдингу стосується насамперед готельних комплексів у Криму і Києві, розвитку іпотеки і будівництва доступного житла, банківського і страхового бізнесу.

З такою заявою на прес-конференції в Державній Думі Росії виступив депутат Олександр Лебедєв, власник НРК. Російський законодавець не простий депутат, він один з небагатьох «голубів» російської політики, котрий не один рік виступав проти твердого курсу Кремля стосовно України. До того ж Олександр Лебедєв є одним із найбагатших російських банкірів і бізнесменів. Капіталізація НРК становить, за даними журналу «Форбс», майже п'ять мільярдів доларів, а, за словами Лебедєва, «50 відсотків російських інвестицій в Україну, що становить 250 мільйонів доларів, робив його холдинг — НРК». У Криму в його власності перебуває 17 готельних комплексів і найбільший в Європі аквапарк. Він також є найбільшим акціонером реконструкції готелю «Україна» у Києві.

На прес-конференції російський депутат заявив, що причинами закриття українських фінансових проектів є «дискредитація офіційними особами української влади нашого бізнесу в Україні». За його словами, тільки за останні три місяці його підприємства в Криму піддано п'ятдесятьом перевіркам. Олександр Лебедєв зажадав публічних вибачень від уряду України.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Жар-птиця на воді

Двигун вертольота може працювати на воді. Перероблюючи її на перекис водню, машина піднімається в повітря і летить зі швидкістю 160 км на годину. Проект унікального вертольота представлено в Києві у ході міжнародної конференції «Безпека європейських кордонів: реалії і перспективи».

Ця гвинтокрила машина, створена британськими спеціалістами, досить маневрова і має назву «Жар-птиця». «Пташка» пройшла сертифікаційні випробування у себе на батьківщині. У повітрі вертоліт може перебувати протягом чотирьох годин; щоб продовжити політ, достатньо заправитися з будь-якої водомережі.

Британська компанія-виробник планує випускати такі вертольоти і в Україні.

Наш вступ до НАТО не загрожує співробітництву з сусідами у ВПК

Сьогодні в штаб-квартирі альянсу в Брюсселі відбудеться Рада євроатлантичного партнерства за участю представників більш як 40 країн і засідання Комісії Україна—НАТО на рівні міністрів оборони.

Як повідомили "Голосові України", обговорюватимуться питання співробітництва в галузі військової реформи, боротьби з тероризмом і проблеми "гарячих точок", включаючи Афганістан, Ірак і Балкани. Не залишать без уваги і врегулювання конфліктів на просторах СНД.

Днями генсек НАТО Яап де Хооп Схеффер схвалив український план врегулювання придністровського конфлікту, який має на увазі, зокрема, введення в зону колишніх бойових дій на Дністрі нейтральних миротворців — з країн—членів ЄС та Румунії. Україна готова, у відповідь на прохання Кишинева, збільшити загін своїх військових спостерігачів у Придністров'ї — з 10 до 350 чоловік. Важливий момент українського сценарію примирення — проведення в Придністров'ї дострокових парламентських виборів і скасування посади президента. Якщо це вийде, то лідерові Придністров'я Ігорю Смирнову не залишиться нічого іншого, як тікати до Росії.

До речі, напередодні зустрічей у Брюсселі міністр оборони Росії Сергій Іванов знов заговорив про те, що після вступу України до НАТО Росії доведеться вкладати додаткові ресурси в створення своїх виробничих потужностей у військово-промисловому комплексі. Оскільки ВПК РФ та України й досі дуже тісно інтегровані.

Міністр оборони України Анатолій Гриценко спробував переконати колегу в помилковості його думки. Він вважає, що наш вступ до НАТО не ставить під загрозу співробітництво з Росією у сфері ВПК. Якщо український військово-промисловий комплекс становитиме інтерес для Москви, вона економічно й технологічно співробітничатиме з ним незалежно від того, стане Україна членом альянсу чи ні. Гриценко нагадав колезі, що РФ ефективно співпрацює в цій галузі з такими країнами НАТО, як Німеччина і Франція.

Нагадаю, 21 квітня у Вільнюсі на саміті НАТО Україна офіційно розпочала процес вступу до альянсу. Тоді ж був підписаний і набув чинності План цілей Україна—НАТО на 2005 рік у рамках Плану дій Україна—НАТО. А Президент України Віктор Ющенко знову ввів до Воєнної доктрини України положення, згідно з якими метою України є вступ до Європейського союзу і НАТО.

Президент також зобов'язав МЗС і Центр з євроатлантичної інтеграції щокварталу інформувати його про стан виконання заходів Плану цілей—2005. Відповідно до нього Внутрішні війська МВС до грудня перетворять на Республіканську гвардію України. Також, відповідно до плану, цього року в Україні мають ліквідувати військові суди, а війська цивільної оборони і пожежної охорони — об'єднати в єдину оперативно-рятувальну службу.

Яна СТАДІЛЬНА.

Індіанці відправили президента у відставку

Болівія може скотитися до громадянської війни, заявив президент Карлос Меса, що подав у відставку. Заява першої особи держави пролунала на тлі виступів, які не припиняються у столиці країни Ла-Пасі. Індіанці, шахтарі і члени профспілок вимагають націоналізації газової галузі.

Почалося все з того, що парламент прийняв закон про збільшення оподаткування транснаціональних компаній, котрі видобувають газ. Але одразу знайшлися незадоволені цим рішенням — індіанці давно уже вимагають націоналізації газової індустрії і "справедливішого розподілу доходів". Крім того, демонстранти наполягають на конституційній реформі, яка має надати більше прав селянам, що живуть у горах, переважна частина яких — знову ж індіанці. Вимоги "вулиці" про націоналізацію газової індустрії не підтримують навіть ліві партії, представлені в парламенті. А іноземні компанії, котрі вклали в болівійський газ чималі кошти, заявили, що оспорюватимуть у суді закон про підвищення податків. Уже зрозуміло, що встановлення державного контролю за газовим сектором навряд чи варто очікувати. А в цей час південно-східні райони країни, де якраз і розташовані газові родовища, почали висувати вимоги більшої автономії. І навіть планують у серпні цього року провести референдум з цієї проблеми, повідомляють"Известия".

Фото AFP.

Поліція перекрила вулиці, що ведуть до резиденції президента.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Леонід Кучма під час відвідання Чорнухинської районної бібліотеки

Не Путіну вчити Кучму

Новина про те, що відомий бізнесмен Джордж Сорос у Києві розповідає журналістам про поради Путіна стріляти по помаранчевій революції, застала Леоніда Кучму в селищі Чорнухи Полтавської області. "Я був здивований і спочатку не повірив почутому. Але потім прочитав у пресі і переконався, що це все-таки так. З цього приводу я можу сказати одне: мабуть, пан Сорос користувався плівками Мельниченка, яких у нього запас на 10 років наперед. Звичайно ж, такого не було, і смішно думати, що таке могло бути. Краще було б, якби пан Сорос сказав, звідкіля в нього такі дані", — заявив екс-президент.

"Голос України" повідомляв про те, що на прес-конференції в Києві Джордж Сорос сказав буквально таке: "Ми знаємо, що був прецедент, коли Путін порадив Кучмі відкрити вогонь по учасниках помаранчевої революції. На щастя, Кучма цією порадою не скористався". Цікаво, що в самих Чорнухах колишній президент України роздавав селянам свою книжку "Україна не Росія".

У Львові розбили Пушкіна

Днями невідомі учинили напад на будинок "Російського культурного центру" у Львові, розбивши розташоване на фасаді будинку погруддя Олександра Пушкіна, повідомляють "Українські новини". За словами директора центру Олега Лютикова, центр звернувся з заявою до міліції, а також повідомив про напад у Службу безпеки України. На місце події виїжджав начальник міліції Львова Михайло Курочка. Представник Личаківського районного відділення міліції Львова, яке займається цією справою, повідомив, що співробітники міліції знайшли залізну трубу, якою було розбито погруддя і вікно. Ведеться розслідування.

Торік невідомі не раз учиняли напади на будинок центру. У квітні 2004 року Всеукраїнське об'єднання "Свобода" звинуватило "Російський культурний центр" в організації політичної провокації з ушкодженням вікон. Тоді член політичної ради "Свободи" Антон Радомський заявив, що провокація організована самим РКЦ для того, щоб привернути до нього увагу.

Допомогти банкнотою, а не рушницею

Польща збирається кардинально змінити свою стратегію в Іраку

Схоже, члени антитерористичної коаліції в Іраку втомилися воювати і прагнуть тепер зайнятися справжнім ділом — бізнесом. Польща — один з найактивніших членів антитерористичної коаліції. За завзяту боротьбу з хусейнівськими терористами польський уряд сподівався отримати солідні дивіденди — вигідні контракти на відбудову Іраку, особливо у сфері нафтодобування. Проте час минав, польські солдати гинули, а довгоочікуваних нафтоконтрактів не з'явилося. Більше того, один за одним Варшава програвала тендери на нафтовидобування. Тому польські урядовці вирішили змінити стратегію — поступово виводити свій контингент, заміняючи військову присутність політичною та бізнесовою. Остаточно нову стратегію буде оприлюднено на міжнародній конференції з відбудови Іраку 21—22 червня цього року.

Практично узгоджувати нові плани до Багдада полетить польська делегація, до якої ввійдуть найвищі посадовці включно з прем'єр-міністром Мареком Бельком. Цей візит відбудеться до кінця липня, повідомляє газета "Річ Посполита", посилаючись на джерело у польському Міністерстві закордонних справ. Уже заплановано і візит до Варшави іракського прем'єра Ібрагіма аль-Джафарі.

Американських пілотів готують в Україні

До Кіровоградської державної льотної академії України вже вчетверте приїжджають на навчання американці. Тут вони проходять перепідготовку, яка включає теоретичну, тренажерну і льотну практику. Авіафахівці з США вважають, що кіровоградський навчальний заклад має високий рівень підготовки. Тому 11 червня вуз знову прийматиме іноземних курсантів.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Купуйте пальта з міноборонівського плеча!

Військові влаштовують великий розпродаж

Валянки і спальні мішки, намети і термоси, армійські пальта і шапки — таку виставку-продаж влаштує Міністерство оборони України. Як повідомили "Голосові України" у прес-службі МО, охочих придбати такий товар знайдеться чимало: це і туристи, і підприємці, і просто любителі військових речей. Усього Міноборони запропонує товару більш як 350 найменувань, причому за досить привабливими цінами. За словами міністра оборони Анатолія Гриценка, нині на одну бойову одиницю є три зайві, які мають бути використані в інтересах суспільства. А внаслідок реформування війська речового майна та техніки вивільниться ще більше. Тому відомство планує розмістити в Інтернеті перелік товарів, щоб кожен охочий міг ознайомитися з цінами. 14—16 червня пройдуть перші розпродажі у смт Дубляни Львівської області та смт Ярмолинці Хмельницької області, на територіях дислокованих у цих населених пунктах військових частин.

У кінці минулого року Міністерство оборони Білорусії також влаштувало різдвяний розпродаж. Ціни у них були справді низькі: наприклад, зимове армійське пальто коштувало 17 доларів, а хутряна шапка — близько 50 центів.

Ольга ЯЦУНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

Ізраїль

Рейд на палестинських землях

Ізраїльські танки зробили рейд у сектор Газа. Це відбулося після того, як палестинські екстремісти обстріляли поселення Нецарим. Лідер Палестинської автономії Махмуд Аббас також побував у Газі, щоб переконати екстремістів припинити напади.

Австралія

Білий терор

Кілька дипломатичних місій і парламент країни були тимчасово закриті. Напередодні там знайшли підозрілий білий порошок. Експерти перевіряють, чи не біологічна це зброя.

США

В'язницю Гуантанамо закриють

Америка не виключає, що в'язницю Гуантанамо на Кубі буде незабаром закрито. Про це заявив Джордж Буш. Більш як 500 її в'язнів, котрі, можливо, є терористами "Аль-Каїди" і "Талібану", або відпустять, або судитимуть у США. Президент також запевнив, що в Гуантанамо з ув'язненими поводяться відповідно до Женевської конвенції.

КНДР

Атомна бомба є?

Заступник глави МЗС цієї країни стверджує, що у Пхеньяна є атомна бомба і що Північна Корея зараз працює над створенням ще декількох таких боєзарядів. Утім, він не назвав точної кількості наявної в КНДР такої зброї.

Ірландія

Вчені прогнозують нове цунамі

У Південній Азії, можливо, буде новий сильний землетрус. Про це заявила група експертів-сейсмологів з університету Ольстера. На думку вчених, сила підземних поштовхів може становити 8—8,5 бала за шкалою Ріхтера. Його епіцентр визначено біля островів Ментавай на захід від Суматри.

Великобританія

Мільйон доларів за карту світу

На аукціоні Крісті в Лондоні за мільйон доларів продано екземпляр карти світу. Її створив німецький картограф Мартін Вальдзеемюллер близько п'ятисот років тому. На карті вперше позначено місце розташування Америки, а також зображено Тихий океан.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ, 2005 ■ № 106 (3606)

ЄБРР виділив «Дніпроводоканалу» 20 мільйонів євро кредиту

Борис ДЕЙЧ (Голова ВР АРК) обговорив із представниками нафтових компаній питання ціноутворення на пально-мастильні матеріали

Екологи в міліцейській формі

У Запоріжжі почала працювати екологічна міліція в складі 20 осіб. Їх обов'язки — виявляти й оперативно реагувати на порушення природоохоронного законодавства, уживати заходів для ліквідації порушень і санкції стосовно порушників відповідно з чинним законодавством України. Крім того, вони вестимуть боротьбу з торгівлею у невстановлених місцях і підприємцями, котрі порушують санітарно-екологічні норми. Виконуватиме свої службові обов'язки особовий склад цілодобово.

Фінансування і матеріально-технічне забезпечення екологічної міліції здійснюється за рахунок коштів бюджету міста. Контролюватимуть роботу екологічної міліції міська рада, її виконавчий комітет, управління з питань екології міської ради, постійна комісія міської ради з екології. Наприкінці червня буде підбито перші підсумки ефективності роботи екологічної міліції в Запоріжжі.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Хірурги перемагають сліпоту

В інституті очних хвороб і тканинної терапії імені Володимира Філатова тепер лікують центральну сліпоту за високої ускладненої короткозорості. Йдеться про комплексне лікування — фотодинамічну терапію та операції. Раніше подібне в Україні не проводили.

Уже прооперовано перших п'ятеро хворих. Лікування проходить із застосуванням нового препарату на німецькому устаткуванні. А загалом в інституті імені В. Філатова діє 8 профільних відділень на 480 ліжок, де працюють майже 200 науковців та лікарів, серед них — 26 докторів наук. Щорічно стаціонарне лікування одержують тут 12—13 тисяч хворих.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ВИДАННЯ

«Віче» — журнал народний

Сьогодні, за різними даними, від 5 до 7 мільйонів наших співвітчизників перебувають на заробітках за кордоном. Як стверджують фахівці Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України, здебільшого це люди віком від 20 до 39 років. Що ж пропонує їм закордонний ринок праці? Переважна частина трудових мігрантів з України, які, до речі, виїздять у ту чи ту країну нелегально, зайняті на будівництві та в наданні послуг домашньої прислуги. Звичайно, вони не мають ані найменшої можливості професійного зростання.

Сам аналіз міграційної ситуації в Україні свідчить про відсутність у нашій державі й певного координаційного органу, й державної програми регулювання міграції. Якщо це глухий кут, то з нього треба негайно шукати вихід.

Саме на цьому загостряться увага читачів у черговому номері парламентського журналу «Віче», який щойно вийшов з друку.

Видання, як завжди, широко представляє проблеми місцевого самоврядування. У номері, зокрема, чільне місце посідає репортаж із всеукраїнських зборів представників місцевого самоврядування.

У цьому само номері читацький загал дістає вичерпну інформацію на теми: чому переважна частина французів сказала «ні» конституції Євросоюзу, чи знайдеться місце для Росії в такому об'єднанні держав, як ГУАМ; які зміни чекають на нас після територіальної реформи; чому і заради кого перекручує висвітлення мовних проблем в Україні газета «Комсомольская правда».

Читайте черговий п'ятий номер парламентського журналу «Віче» і будете в курсі політичного та економічного життя нашої держави і світу в цілому.

Хто ж відповідатиме за відкриті колодязні люки?

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Батьки 8-річного донечанина Ігната Бубнова, який 29 травня провалився у відкритий каналізаційний колодязь, мають намір вимагати відшкодування збитків і покарання винних. Як уже повідомляла наша газета, хлопця тоді стрімка течія каналізаційних стоків віднесла майже на кілометр. Лише дивом дитина залишилася живою.

Керівництво комунального підприємства «Донецькводоканал» визнало, що згідно з чинним законодавством має відповідати разом із Куйбишевською районною радою та підприємством, на території якого розташований відкритий люк, та сплатити батькам потерпілого. «Ми підкоримося будь-якому рішенню суду, яке буде винесено з приводу цього інциденту, — йдеться у заяві міськводоканалу. — Але по справедливості відповісти за цей нещасний випадок і за багато інших, які можуть статися у майбутньому, повинні дві особи: той, хто вкрав цей люк, і той, хто прийняв його у металобрухт».

Нагадаємо, що на донецьких мережах водоканалу відкритими є 4 тисячі люків, із них 2,5 тисячі — каналізаційні. Щоб закрити ці «дірки», потрібно 250 тисяч гривень, яких у комунального підприємства немає. Так само, як немає коштів на тотальну охорону колодязів від зазіхань зловмисників. Не краща ситуація і з комунікаціями тепломережі, газовиків, телефонних компаній. «Рукотворні» провалля у найнесподіваніших місцях не раз ставали причиною дорожньо-транспортних пригод і травм. Однак, стверджують у міськводоканалі, заяви до міліції про крадіжку люків повертаються з позначкою «відмовити у порушенні кримінальної справи» — начебто через «малозначущість» діяння, яке «не становить громадської небезпеки».

Коментуючи цей факт, начальник УМВС України в Донецькій області Михайло Клюєв відзначив, що, поняття «малозначущості шкоди» — відлуння радянських часів. На думку начальника міліції, у Кримінальному кодексі, де відповідальність залежить від суми шкоди, дрібні злочини «не прописані», а отже, потрібні зміни в законодавстві. Відповідати за крадіжку, приміром, одного люка чи двох курей, злочинець повинен, інша справа, що покарання має бути адекватне, переконаний М. Клюєв.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Місто атакувала міль

Харків. Від цих дрібних комах уже постраждало багато зелених мешканців центру міста. Йдеться не про звичайну, а яблучну міль, яка пожирає листя плодових дерев та інших негустих насаджень центру Слобожанщини. Фахівці кажуть, що для боротьби зі шкідниками достатньо обприскати їх спеціальною речовиною. Але час упущено. А навалу шкідників спровокувала, кажуть, тридцятиградусна спека. Показово і те, що раніше порятунком дерев від шкідників переймалися міські станції захисту рослин. Років п'ятнадцять тому їх розформували, доглядати за зеленим другом тепер немає кому.

Микола КОСИЙ.

■ ФОТОФАКТ

Значних збитків позавчора вранці завдала пожежа ринку «Саміт-М», що поблизу метро «Либідська» і більше відомий киянам як китайський.

Фото Центру пропаганди ГУ МНС України в м. Києві.

Донори та отримувачі

■ КОМЕНТАР

Брюссельським керманичам не позаздриш: на тлі несприйняття європейської Конституції провідними країнами—членами ЄС потрібно розв'язувати питання, без якого нікуди не рушиш: ухвалювати бюджет спільноти.

Перший крок у важкій боротьбі за його обсяги здійснив Європарламент, ухваливши цифру в 975 млрд. євро як рамковий бюджет ЄС на фінансову перспективу 2007—2013 рр. Вона менша від запропонованої Єврокомісією — один трильйон 33 млрд. євро. Але й більша за 815 млрд. євро — від найбільших донорів бюджету Євросоюзу: ФРН, Франції, Великобританії, Нідерландів, Австрії та Швеції. Це не більше, ніж один відсоток від власних ВВП. Остаточна сума стане компромісом між головними силами Євросоюзу — Єврорадою, Європарламентом і Єврокомісією. Її мають ухвалити глави держав і урядів країн—учасниць ЄС наступного тижня на саміті в Брюсселі.

Проблема в тому, що країни, які роблять найбільший внесок у бюджет спільноти, впродовж останніх кількох років намагаються обмежити його обсяги. Водночас Єврокомісія пропонує збільшити виплати з нього. Йдеться не так про скупість багатих, як про різні погляди держав-донорів і отримувачів. А в ЄС уже давно точаться дискусії про те, скільки кожен з членів повинен платити в спільний казан, а скільки отримувати з нього. Тим часом розширення ЄС на схід, зниження кон'юнктури змушують не лише перейти на режим економії, а й переглянути пріоритети європейської політики, зокрема практику національних внесків у бюджет і дотації Брюсселя. Саме ця кішка, тобто різниця між внесками та дотаціями, котра розділяє країни на «донорів» і «одержувачів», пробігла між багатими країнами спільноти та її біднішими членами. Гроші, як завжди, гроші...

Ті, котрі дають більше, ніж одержують, дедалі частіше висловлюють невдоволення. Не в останню чергу це вплинуло й на негативні результати голосування щодо ратифікації європейської Конституції. Приміром, Нідерланди — не найбагатша держава Європи — один з найбільших платників до бюджету ЄС на душу населення. Країна з 16-мільйонним населенням переказує до нього 5,299 млрд. євро. Тобто кожен громадянин країни вносить 323 євро на рік. А, приміром, член спільноти Польща з населенням 38,5 млн. осіб вносить у спільну казну 1,257 млрд. євро, кожен поляк — лише 32 євро на рік. Тому в прагматичних європейців виникає логічне запитання: чому вони мають бути спонсорами економіки країн Східної Європи замість того, щоб розвивати власну?

Такі само запитання виникають і в громадян Німеччини — найбільш платоспроможного донора ЄС: чистий внесок Берліна становив 2003 року 7,7 млрд. євро. Надто багато в перерахунку на душу населення платить також Швеція. Тому саме ці країни запропонували скоротити обсяги і відрахувань у бюджет ЄС, і видатки Брюсселя. Тож у Євросоюзі, крім проблем з ратифікацією Конституції, насуваються великі дискусії щодо спільного бюджету. На жаль, бідним родичем бути погано скрізь — що в союзах, що поза ними. Вихід один — трудитися. Щоб не бути бідним...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Інвестор з німецькою дисципліною і австрійським завзяттям

Десять років тому одна із зарубіжних поліграфічних фірм зацікавилася кандидатом у банкрути — черкаською обласною друкарнею імені газети "Правда". Перше фінансове вливання у "хворе" підприємство хоч і не відразу оздоровило його, зате "збило" температуру. Крок за кроком новостворене україно-німецьке закрите акціонерне товариство "Графія Україна" ставало на ноги.

— З особливим задоволенням ми приїжджаємо до Черкас, — поділився на святкуванні десятиріччя ЗАТ "Графія Україна" голова концерну "Майр Мельнхоф Картон" доктор Вільгельм Хьорманседер. — Тут, в акціонерному товаристві, працює 345 осіб. Це висококваліфіковані фахівці й трудолюбиві люди. Мені приємно, що з багатьма я знайомий особисто. Поєднання німецької дисципліни, австрійського завзяття й української сумлінності дало чудові результати.

У колишній друкарні акціонерам ЗАТ довелося міняти не лише застаріле обладнання, а й психологію працівників. "Графія Україна", нарощуючи виробництво офсетної продукції, протягом перших п'яти років створила більш як сто робочих місць. Однак, щоб потрапити сюди на роботу, треба було пройти найжорсткіший конкурсний відбір.

У 2002 році спільне україно-німецьке акціонерне товариство ввійшло до австрійського концерну "Майр Мельнхоф Картон" — найбільшого у світі виробника макулатурного картону і найпотужнішого в Європі підприємства по випуску картонної упаковки. Цей крок уже можна було назвати "видужанням". Нині середня заробітна плата на "Графії Україна" перевищує середню зарплату в області удвічі, утричі.

— Ми — один з найсучасніших в Європі друкарських центрів з виробництва високоякісної картонної упаковки, — каже 37-річний голова правління Володимир Пономар. — Обслуговуємо у цьому напрямі 70 відсотків потреб українського ринку, відправляємо також продукцію в Росію, Казахстан, Киргизію та інші країни СНД.

На святкування десятиріччя прибули Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Австрія в Україні Міхаель Місс, керівники концерну, голова облдержадміністрації Олександр Черевко. Відповідаючи на запитання журналістів про інвестиційний клімат в Україні, доктор Хьорманседер охоче відповів: "Я почуваюся своєрідним посланцем Німеччини та Австрії в Україні. Тому вдома мене часто запитують, чи варто розпочинати бізнес у вашій країні. На це я відповідаю так: "Не баріться! Починайте відразу і негайно!"

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

На знімку (зліва направо): голова правління Володимир Пономар, голова Черкаської облдержадміністрації Олександр Черевко, посол Австрії в Україні Міхаель Місс.

Мовою фактів і цифр

* У 1995 році під час створення СП "Графія Україна" вартість устаткування становила 247 тис. 400 грн. Після входження до складу концерну вона обчислювалася у 57 млн. 830 тис. грн.

* Іноземні інвестиції з 1995-го по 2002 рік збільшилися вдвічі.

* Десять років тому товарообіг ЗАТ "Графія Україна" становив 1 млн.405 тис. 700 грн. на рік. Результат 2004 року — 337 млн. 809 тис. 500 грн. товарообігу.

* У 1995 році "Графія Україна" сплатила 200 тис. 600 грн. податків. У 2004-му — 106 млн. 132 тис. 900 грн. і вийшла на друге в області місце зі сплати податків.

Фото Володимира ГУБАНОВА (УНІАН).

Супердідусь

Колишній марафонець вирішив пішки пройти містами-героями. Він стартував 9 квітня в Санкт-Петербурзі і вже побував у Смоленську, Мінську, Бресті, Києві, Одесі, Севастополі.

68-літній Олександр Плошенко присвятив цей похід 60-річчю Великої Перемоги. В кожному місті він поклоняється місцевим святиням і ставить свічки в храмах. По закінченні походу, який Олександр Степанович, виконуючи заповіт батька-фронтовика, назвав "Кільце пам'яті та слави", він збирається опублікувати свій щоденник з найяскравішими враженнями від незвичайного марафону.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Куди подіти дітей влітку?

Таке питання постало перед батьками на Тернопільщині, бо держава не має коштів на оздоровлення дітей і на ремонт оздоровчих закладів. За словами начальника обласного управління у справах сім'ї та молоді Володимира Росоловського, кошти з державного бюджету очікуються наприкінці червня, хоч сезон уже розпочався. Обласним бюджетом передбачено на оздоровлення дітей 400 тисяч гривень, місцевими — 430 тисяч. Цього вистачить на оздоровлення лише 240 осіб, а його потребують сто тисяч. Вартість путівок порівняно з минулим роком зросла на 30 відсотків, а батьківська доплата — вдвоє.

Оздоровчі заклади в області в основному збережені. Але більшість з них потребує капітального ремонту, нового обладнання, інвентаря.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Заокеанське паливо для української АЕС

Першу дослідну партію американського ядерного палива доставлено на Південноукраїнську АЕС. Тепловидільне складання (ТВС) завантажать у реактор третього блоку під час його планового ремонту. Цього року в реактор вставлять шість ТВС-імітаторів, а в 2007-му — 42, які експлуатуватимуться разом з російським паливом. Процес кваліфікації ядерного палива фінансується урядом США і реалізується з метою вивчення можливостей постачань на українські АЕС цього палива від різних виробників. У майбутньому україно-американський проект дасть змогу перейти на повну диверсифікованість постачань ядерного палива, виключивши всілякі ризики. Сьогодні паливо для всіх енергоблоків українських АЕС робить російська корпорація "ТВЕЛ".

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

За безпеку — двійка

Лише дев'ять з майже трьох сотень оздоровчих закладів Херсонщини, п'ята частина серед яких — дитячі, напередодні відкриття сезону склали іспит перед пожежниками.

Решта має зробити це найближчим часом: обладнати об'єкти сигналізацією, засобами пожежогасіння тощо. Це стосується і готовності водно-рятувальних служб, відповідальність за створення яких покладено на керівників оздоровниць.

Безпека людей на воді, за словами начальника обласного гарнізону МНС Олександра Пікуля, —актуальне питання для області, де є Дніпро і два моря. Якщо торік на водоймах загинуло 25 осіб, серед яких троє дітей, то нинішнього року лише в період спеки 29—31 травня потонуло сім чоловік, четверо з яких — діти шкільного віку.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

"Золоті кролики" напишуть листа Президентові

У 2006 році Міжнародний фестиваль гумору "Золотий кролик" матиме запорізьку прописку. Таке рішення прийняли міська влада й організатори Всеукраїнського туру Міжнародного фестивалю гумору, що відбувся у Запоріжжі. Народні артисти України Володимир Данилець і Володимир Моїсеєнко, "батьки" майбутнього фестивалю, зазначили, що у запорізьких учасників — високий рівень, і зізналися, що в Запоріжжі чудові глядачі і до них хочеться приїжджати знову і знову.

"Кролики" з радістю прийняли пропозицію запорізької влади і одразу придумали, що відкриття можна провести біля дуба, де буде написано лист українському Президентові: Володимир Данилець — у ролі писаря, а найвідоміші артисти естради — в ролі козаків.

Ігор САМІЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

■ КРИМІНАЛ

Де тільки американців не грабують!

У Сумах затримано 19-річного грабіжника, який обікрав громадянку США. У 61-річної жінки, працівниці Корпусу миру в Україні, зловмисник відібрав сумку, в якій знаходилися мобільний телефон, цифровий фотоапарат і 400 гривень. Затримати хлопця одразу не вдалося, але під час оперативно-розшукових заходів його особу було швидко встановлено. Усе вкрадене вилучено. Юнака перевіряють на причетність до інших злочинів. За даним фактом порушено кримінальну справу, **повідомляє УНІАН.**

■ У НОМЕР

Дешеві путівки дають на заводі

Донецька область. Кожен з нас мріє влітку відпочити, але курорт — задоволення недешеве. Щодо цього надзвичайно пощастило працівникам ВАТ "Харцизький трубний завод". Свої літні відпустки вони проведуть на узбережжях Чорного та Азовського морів. Адміністрація підприємства виділить на їхній відпочинок 1,8 мільйона гривень, ще 0,5 мільйона — профспілковий комітет. Отож працівники заводу сплачуватимуть 10—20 відсотків від повної вартості путівок, ціна яких становить від 700 до 2500 гривень на особу.

Вл. інф.

Сільрадівські оборудки

Дніпропетровська область. На суму 80 000 гривень завдали шкоди державі голова і землемір однієї з сільрад. Зловживаючи службовим становищем, ці посадові особи незаконно надали 48,2 га землі одному з каменеобробних заводів для видобутку граніту. Прокуратурою Криничанського району порушено кримінальну справу.

Сергій КОРОБКОВ.

Практично всі маршрутки виходять у рейс несправними

Миколаїв. Працівники ДАІ з маршрутів зняли чотирьох нетверезих водіїв. Найтиповішими порушеннями, що їх було виявлено під час операції "Автобус", були відсутність у водіїв всіх необхідних документів, додаткові місця в салонах маршруток, наявність пасажирів, які їхали стоячи, виїзд на лінію без позначки механіка та лікаря.

Перевірки в Миколаїві виявили технічні несправності в 98 автомашинах. Зафіксовано 45 фактів перевантаження пасажирських мікроавтобусів. Найсерйозніші вимоги висувають до транспорту, на якому перевозять дітей. Так, у водія "Газелі", який перевозив дітей з Первомайського району на базу відпочинку в Очаків, не виявилося допуску на перевезення. До того ж у мікроавтобусі були несправні рульове управління та гальмівна система, **повідомляє "Інтерфакс-Україна".**

Школярка вивчає скрижалі історії

Грамоти і подарунки від міністра освіти отримала десятикласниця нетішинської школи Оксана Сахнюк та її вчитель історії Ігор Яніцький за перемогу у всеукраїнському конкурсі шкільних наукових робіт "Об'єднаймося, брати мої". На думку журі, школярка представила кращу роботу в номінації "Історія України та державотворення". Нагороди юні дослідники отримали в присутності Президента, Голови ВР та Прем'єр-міністра країни.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ПРАВО

П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 106 (3606)

Учора Конституційний Суд розпочав розгляд справи про тлумачення положення ч. 5 ст. 20 Закону України «Про судоустрій», за яким суддя може бути звільнений з адміністративної посади за ініціативою Вищої ради юстиції. У своєму поданні ВРЮ просить роз'яснити термін «за ініціативою»

■ ДУМКИ ВГОЛОС

Не будь кротом, чоловіче!

Сумно, коли вибухають газопроводи через чиюсь безтолковість, яка позбавляє життя безневинних людей.

Боляче, коли гине з дурного розуму металошукач, котрий тупо добуває із землі мідний провід. Не збагачення заради, а виживання для.

Соромно за тих, хто, нехтуючи правилами безпеки, псує підземні мережі та діє, як сліпі кроти в пошуках їжі.

Ці гіркі думки про нікчемних «кротів» приходять щоразу, коли довідуєшся про їхнє безвідповідальне риття. Таких горе-землекопів варто кодувати. У соціальному сенсі, звичайно. Простіше кажучи, обгородити їх червоними прапорцями. На кшталт того, як закодовані пішохід і водій правилами дорожнього руху (сюди не ходи (не їдь) — сюди ходи) чи випадковий перехожий совковим плакатом «Не влезай — убьет!».

Це діє (про винятки промовчимо).

Діяти має й стосовно любителів устромляти свого носа, тобто лопату, абикуди. Код для них запропонували працівники PR-агентства «Гайдай. Ком», створивши знак «Не копати!» (на малюнку).

А ініціатором розробки оригінального кодування нас з вами, читачу, стала Дирекція первинної мережі (ДПМ) ВАТ «Укртелеком» — одна із 31 філії товариства.

Стала не від гарного життя. Кожен обрив телекомунікацій — це величезні втрати не лише для зв'язківців, а і споживачів їхніх послуг, партнерів. У більшості обивателів дотепер в уяві зв'язківець часів ВВВ, котрий з'єднує зубами телефонний провід.

Нині провід той — не той. Мідний поступається перед волоконно-оптичними лініями зв'язку (ВОЛЗ). Через два-три роки вони «запавутинять» усю країну й один «ящик» — станція замінить громіздкі райвузли зв'язку. ВОЛЗ незабаром ввійде в квартири. Але «кроти» про це диво нічого не знають. Тому шукають і рубають кабелі в надії розживитися міддю. Але де там — ВОЛЗ абсолютно некорисний провід в сенсі металобрухту. Тому що це не метал.

— Але, розрубавши кабель, зловмисник чи жертва-незнайко завдають величезної шкоди зв'язківцям і користувачам їхньою продукцією, — зазначає директор філії ДПМ Богдан Костік. — Скажімо, одне пошкодження на ВОЛЗ тягне на 200—300 тисяч гривень прямих і непрямих збитків. Винуватець «торжества» при цьому відшкодовує тільки вартість кабелю, ремонтні роботи, транспортні витрати. А споживач не платить нам величезні суми за години простою ліній зв'язку.

Одне слово, це вам не мідний кабель розрубати. За 1999—2004 роки збитки ВАТ від пошкодження лише ВОЛЗ становлять понад дев'ять мільйонів гривень.

Не дивно, що телекомівці вирішили запобігти колосальним втратам у майбутньому й оголосили боротьбу шкідникам ВОЛЗ. Хочеш копати землю у своїх інтересах — постав до відома про це зв'язківців, отримай дозвіл. У разі ненавмисного пошкодження чи виявленні розриву —знову-таки повідом за «гарячою» цілодобовою лінією. Коротше кажучи, компанія хоче достукатися до свідомості кожної людини.

— «Не копати!» — нова програма роботи з населенням і організаціями, — каже начальник відділу експлуатації лінійно-кабельних споруд ДПМ Анатолій Сільченков. — Мета проекту філії — сформувати ставлення громадськості до телефонних мереж як до національного надбання України. І, звичайно, зменшити збитки від пошкоджень кабелю.

Програма стартувала в Києві і Київській області в травні 2005-го. У подальших планах ДПМ і «Гайдай. Ком» — реалізація проекту по всій території технічного обслуговування ДПМ.

Хто потенційний «кріт», котрий наривається на проблеми? Будорганізації, які прагнуть розкопати швидко і без дозволів. «Металісти», котрі шукають мідні жили. Дядя Стьопа, якому терміново треба викопати колодязь або вирити траншею для газової труби. Усі вони мало переймаються наслідками. Навряд чи думають про хвору сусідку, яка не зможе викликати «швидку»; про підприємства і односельців, котрих позбавлено зв'язку; про ділових людей, яким через обрив не вдалося укласти угоду.

Кріт — він і є кріт. Але ж ми не ссавці із загону комахоїдних.

Іван ІЛЛЯШ.

Агітувати можна, але не всім

■ КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

Із Рішення Конституційного Суду України від 24 березня 2005 року №3-рп/2005 у справі за конституційними поданнями Харківської обласної державної адміністрації та Харківської обласної ради про офіційне тлумачення положень пункту 4 частини третьої статті 56, пункту 2 частини першої, частини п'ятнадцятої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» (справа про вибори Президента України)

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційними поданнями Харківської обласної державної адміністрації та Харківської обласної ради про офіційне тлумачення положень пункту 4 частини третьої статті 56, пункту 2 частини першої, частини п'ятнадцятої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» в редакції Закону України від 18 березня 2004 року №1630-IV.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, ***встановив:***

Суб'єкти права на конституційне подання — Харківська обласна державна адміністрація та Харківська обласна рада — звернулися до Конституційного Суду України з клопотаннями про офіційне тлумачення положень пункту 4 частини третьої статті 56, пункту 2 частини першої, частини п'ятнадцятої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» (далі — Закон) стосовно можливості участі у передвиборній агітації посадових і службових осіб, інших працівників органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у позаробочий час, а також про офіційну інтерпретацію таких юридичних термінів, як «підлеглі їм особи» та «місце роботи», використаних у частині п'ятнадцятій статті 64 Закону. Автори конституційних подань запитують, чи можна вважати посадових і службових осіб органів виконавчої влади (в особі державних адміністрацій) підлеглими особами щодо Прем'єр-міністра України.

На думку суб'єктів права на конституційне подання, існує невизначеність у змісті положень пункту 2 частини першої, частини п'ятнадцятої статті 64 Закону. Положення пункту 2 частини першої статті 64 Закону повністю, тобто без будь-яких винятків, забороняють посадовим і службовим особам органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування брати участь у передвиборній агітації, а зі змісту частини п'ятнадцятої цієї само статті вбачається можливість для кандидатів на пост Президента України залучати до передвиборної агітації названих осіб, які є їх підлеглими, за умови, що це відбуватиметься у позаробочий час.

Невизначеність існує і в змісті положень пункту 4 частини третьої статті 56 Закону. Згідно з цими положеннями Центральна виборча комісія оголошує попередження кандидату на пост Президента України та партії (блоку), яка його висунула, у разі якщо кандидат на пост Президента України, який обіймає посаду, у тому числі за сумісництвом, в органах державної влади чи в органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, у закладах, установах, організаціях, у військових формуваннях, залучав або використовував для проведення передвиборної агітації підлеглих йому осіб. При цьому про час, протягом якого підлеглі особи використовувалися для передвиборної агітації, не зазначається. Проте частина п'ятнадцята статті 64 Закону встановлює заборону для кандидатів на пост Президента України залучати підлеглих їм осіб лише в робочий час, тобто, як зазначається у конституційних поданнях, фактично дозволяється залучати їх до передвиборної агітації поза межами робочого часу.

Практичну необхідність в офіційній інтерпретації зазначених положень Закону суб'єкти права на конституційне подання обґрунтовують тим, що наведена ними невизначеність положень норм Закону, з одного боку, містить загрозу невмотивованого притягнення до юридичної відповідальності тих кандидатів, які, керуючись частиною п'ятнадцятою статті 64 Закону, залучатимуть до передвиборної агітації підлеглих їм осіб у позаробочий час, а з другого — обмежує право громадян підтримати своїх керівників, зареєстрованих кандидатами на пост Президента України, незважаючи на те, що це відбувалося б виключно у позаробочий час.

Конституційний Суд України, надаючи офіційне тлумачення зазначених положень Закону, виходить з такого.

Вибори є однією з форм безпосередньої демократії, способом формування виборчим корпусом органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Відповідно до пункту 20 частини першої статті 92 Конституції України організація і порядок проведення виборів визначаються виключно законами України.

Одним із етапів виборчого процесу є передвиборна агітація, основною метою якої є формування волі виборців голосувати за того чи іншого кандидата на пост Президента України. Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-якій формі та будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України (частина перша статті 58 Закону).

Законом встановлено певні обмеження щодо ведення передвиборної агітації. Зокрема, відповідно до пункту 2 частини першої статті 64 Закону органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим і службовим особам забороняється брати участь у передвиборній агітації.

Аналіз положень пункту 2 частини першої статті 64 дає підстави для висновку, що вони містять загальну заборону участі зазначеної категорії суб'єктів у передвиборній агітації. Це стосується також членів Центральної виборчої комісії. Відповідно до припису частини п'ятої статті 29 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» члену комісії забороняється брати участь у передвиборній агітації. Встановлюючи заборону на участь у передвиборній агітації посадовим і службовим особам органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також членам Центральної виборчої комісії, законодавець не пов'язує її з такою ознакою, як «робочий чи позаробочий час».

Відповідно до положень частини п'ятнадцятої статті 64 Закону кандидатам на пост Президента України, які обіймають посади, у тому числі за сумісництвом, в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, на державних, комунальних підприємствах, у закладах, установах, організаціях, військових частинах (формуваннях), забороняється залучати для передвиборної агітації або використовувати для будь-якої роботи, пов'язаної з проведенням передвиборної агітації, підлеглих їм осіб (у робочий час), службовий транспорт, зв'язок, устаткування, приміщення, інші об'єкти та ресурси за місцем роботи, а також використовувати службові чи виробничі наради, збори колективу для проведення передвиборної агітації.

За своїм змістом частини перша і п'ятнадцята статті 64 Закону не збігаються. Положення частини першої визначають коло суб'єктів, яким забороняється участь у передвиборній агітації. Частина п'ятнадцята містить щодо кандидатів на пост Президента України приписи, які спрямовані на обмеження їх дій при проведенні передвиборної агітації та на унеможливлення зловживання службовим становищем.

Положення щодо заборони кандидатам на пост Президента України, які обіймають посади, у тому числі за сумісництвом, в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, залучати для передвиборної агітації або використовувати для будь-якої роботи, пов'язаної з проведенням передвиборної агітації, підлеглих їм осіб, треба тлумачити з урахуванням положень пункту 2 частини першої статті 64 Закону, оскільки останні містять загальну заборону участі в передвиборній агітації посадових і службових осіб органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Це означає, що кандидати на пост Президента України не можуть залучати для передвиборної агітації підлеглих їм посадових та службових осіб за місцем роботи в органах виконавчої влади чи в органах місцевого самоврядування у будь-який час.

Що стосується інших підлеглих кандидатам на пост Президента України осіб, які працюють в органах виконавчої влади, в органах місцевого самоврядування і не належать до посадових і службових, то їх можна залучати до передвиборної агітації або використовувати для будь-якої роботи, пов'язаної з проведенням передвиборної агітації, лише у позаробочий час за їхньою згодою.

Кандидатам на пост Президента України забороняється також залучати в робочий час для передвиборної агітації підлеглих їм осіб за місцем роботи на державних, комунальних підприємствах, у закладах, установах, організаціях, військових частинах (формуваннях). Підлеглі особи кандидатів на пост Президента України можуть брати участь у передвиборній агітації в позаробочий час лише за їхньою згодою.

На законодавчому рівні визначення терміна «місце роботи» немає. Проте аналіз статей 1, 2, 25 Закону України «Про державну службу», статей 1, 10, 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», статей 38, 40, 43, 81, 82 Кодексу законів про працю України та інших нормативно-правових актів свідчить, що під місцем роботи розуміється конкретний орган, підприємство, установа, організація, з якими працівники перебувають у службових (трудових) відносинах.

У частині п'ятнадцятій статті 64 Закону місце роботи теж безпосередньо зв'язується з посадою кандидатів на пост Президента України, яку вони обіймають, у тому числі за сумісництвом, зокрема на державних, комунальних підприємствах, у закладах, установах, організаціях. Буквальне тлумачення змісту цієї норми дає можливість дійти висновку, що законодавець місцем роботи кандидатів на пост Президента України визначає конкретне державне, комунальне підприємство, заклад, установу, організацію, в яких вони обіймають відповідну посаду. Такий само підхід застосований і до визначення місця роботи кандидатів на пост Президента України, які обіймають посади в органах виконавчої влади чи в органах місцевого самоврядування. Відтак місцем роботи кандидатів на пост Президента України є конкретний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування. Загальноприйняте розуміння в законодавстві, а також зміст частини п'ятнадцятої

статті 64 Закону не дають підстав для ширшого тлумачення терміна «місце роботи».

На підставі наведеного Конституційний Суд України дійшов висновку, що використаний у частині п'ятнадцятій статті 64 Закону термін «місце роботи» означає конкретний орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, державне, комунальне підприємство, заклад, установу, організацію, а також військову частину (формування), в яких кандидати на пост Президента України обіймають посаду, в тому числі за сумісництвом.

Оскільки під місцем роботи кандидатів на пост Президента України розуміється конкретний орган, підприємство, заклад, установа, організація, військова частина (формування), де вони обіймають відповідну посаду, то за змістом положень частини п'ятнадцятої статті 64 Закону підлеглими особами кандидата на пост Президента України є особи, які виконують службові (трудові) обов'язки у тому самому органі виконавчої влади або в органі місцевого самоврядування, на тому самому державному, комунальному підприємстві, в установі, закладі, організації чи проходять службу у військовій частині (формуванні) і перебувають із ним у відносинах підпорядкованості.

Виходячи з цього керівники органів виконавчої влади нижчого рівня не належать до підлеглих осіб за місцем роботи кандидатів на пост Президента України, які обіймають посади в органах виконавчої влади вищого рівня. Тому в сенсі частини п'ятнадцятої статті 64 Закону не можна вважати голів місцевих державних адміністрацій підлеглими особами кандидатів на пост Президента України, які обіймають посаду в органі виконавчої влади вищого рівня, зокрема в Кабінеті Міністрів України, а місцем роботи таких кандидатів — усю систему органів виконавчої влади.

Конституційний Суд України констатує, що в системі органів виконавчої влади діють субординаційні зв'язки, які свідчать, що керівники та інші посадові особи органів нижчого рівня перебувають у службовій залежності від керівників органів вищого рівня, зокрема Кабінету Міністрів України, і як наслідок цього — в адміністративно-правовому сенсі є підлеглими особами таких керівників. Однак для такого широкого розуміння термінів «підлеглі особи» за «місцем роботи» необхідна зміна редакції частини п'ятнадцятої статті 64, інших положень Закону, які регулюють питання залучення кандидатами на пост Президента України підлеглих осіб та використання матеріальних засобів в органах державної влади, органах місцевого самоврядування для проведення передвиборної агітації, що є прерогативою законодавця.

Згідно зі статтею 105 Закону особи, винні в порушенні законодавства про вибори Президента України, притягаються до відповідальності в порядку, встановленому законом. У разі вчинення кандидатом на пост Президента України дій, заборонених частиною п'ятнадцятою статті 64 Закону, Центральна виборча комісія відповідно до пункту 4 частини третьої статті 56 Закону такому кандидату та партії (блоку), яка його висунула, оголошує попередження.

Конституційний Суд України звертає увагу на неузгодженості в Законі положень пункту 2 частини четвертої статті 3, частини четвертої статті 56, в яких ідеться про невтручання у виборчий процес усіх органів державної влади, їх посадових і службових осіб, з положеннями пункту 7 частини другої статті 11, пункту 2 частини першої, частини п'ятнадцятої статті 64, що стосуються лише органів виконавчої влади, їх посадових і службових осіб.

На підставі викладеного Конституційний Суд України вирішив:

1. В аспекті конституційних подань:

1.1. Положення пункту 2 частини першої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» треба розуміти так, що посадовим і службовим особам органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування забороняється брати участь у передвиборній агітації у будь-який час (робочий чи позаробочий).

1.2. Положення частини п'ятнадцятої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» треба розуміти так:

— кандидати на пост Президента України, які обіймають посади, у тому числі за сумісництвом, в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, на державних, комунальних підприємствах, у закладах, установах, організаціях, військових частинах (формуваннях), не мають права залучати як у робочий, так і позаробочий час для передвиборної агітації підлеглих посадових і службових осіб, котрі працюють в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, а в робочий час з цією само метою — всіх інших підлеглих осіб, які працюють у зазначених органах, та підлеглих осіб, у тому числі посадових і службових, що працюють на державних, комунальних підприємствах, у закладах, установах, організаціях, військових частинах (формуваннях);

— кандидати на пост Президента України не можуть використовувати в робочий і позаробочий час службовий транспорт, зв'язок, устаткування, приміщення, інші об'єкти та ресурси за місцем роботи, а також службові чи виробничі наради, збори колективу для проведення передвиборної агітації;

— «місцем роботи» кандидатів на пост Президента України є конкретний орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, державне, комунальне підприємство, установа, заклад, організація, військова частина (формування), в яких вони обіймають посаду, у тому числі за сумісництвом;

— «підлеглими особами» кандидатів на пост Президента України за місцем роботи є особи, які виконують службові (трудові) обов'язки в органі виконавчої влади, органі місцевого самоврядування, на державному, комунальному підприємстві, в установі, закладі, організації чи проходять службу у військовій частині (формуванні) й перебувають із цими кандидатами у відносинах підпорядкованості.

1.3. Положення пункту 4 частини третьої статті 56 Закону України «Про вибори Президента України» треба розуміти так, що підставою для оголошення Центральною виборчою комісією попередження кандидату на пост Президента України та партії (блоку), яка його висунула, є вчинення кандидатом на цей пост дій, заборонених частиною п'ятнадцятою статті 64 зазначеного Закону.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Як створити ефективну судову систему

■ ТОЧКА ЗОРУ

Денис КОСТРЖЕВСЬКИЙ — народний депутат третього скликання. Нині очолює Партію Правозахист. Отож не дивно, що його, як і багатьох інших, у тому числі пересічних громадян, цікавить тема судової реформи.

— Я повністю погоджуюся з Головою Верховної Ради, який сказав, що нинішня судова влада, судоустрій становить загрозу національній безпеці країни. Корумпованість, непрозорість, закритість засідань, неефективність — ось лише невеликий перелік претензій до судової гілки влади.

Сьогодні можна стверджувати: зміни, які відбулися в суспільстві, на жаль, менше за все торкнулися саме судової гілки влади.

Чому наша Партія Правозахист опікується цим питанням? Бо захист прав людини — наше найперше завдання, наше кредо і наріжний камінь партійної програми. Захист прав людини, на нашу думку, — це те, що повинне хвилювати суспільство і державу. А єдиний легітимний шлях їх захисту — через суд. І доки ця система не буде працювати ефективно, про захист прав людей говорити годі.

— Справді, схоже, люди шукають захисту своїх законних прав в усіх інстанціях, крім судової. Доводилося багатьох переконувати (особливо це стосується виділення земельних паїв), що тільки суд може їм допомогти. Однак у відповідь скаржники розчаровано махали рукою: а-а... Мовляв, даремна трата часу. Отож, як пояснити нашим громадянам, що зміниться після судової реформи? І заодно хотілося б почути ваше бачення розвитку судової гілки влади.

— Судова реформа полягає не в тому, щоб змінити назву суду чи розділити повноваження стосовно справ, що розглядаються, — адміністративні, господарські чи якісь інші. Мова йде про весь комплекс проблем. Бо судова система передбачає і функцію виконання рішень, і укомплектування суддів різних рівнів кадрами, і контроль за виконанням рішень, і зворотний зв'язок між громадою та установами, які вершать правосуддя у цій громаді.

А тому можна стверджувати: ніхто не знає, які потрібні зміни в судовій системі, щоб суди були прозорими, компетентними, некорумпованими. Бо інакше переміни в судовій системі залежали б від політичної волі.

Скажімо, як зробити, щоб судді не брали хабарів? Одні кажуть: треба підвищити зарплату. Другі переконані: не допоможе, збільшиться зарплата — більші стануть і хабарі. Треті вважають: суддів треба відкликати. А їхні опоненти стверджують: у цьому разі порушуватиметься незалежність суддів.

Але найголовніше, з чим ми зараз зіткнулися і чому вельми переймаємося цією проблемою, ось що: у кого питають, як реформувати судову систему? Передусім у суддів, прокурорів, адвокатів — тобто тих, хто в судовому процесі фактично перебуває по один бік бар'єру. А по другий — весь народ: позивачі, відповідачі, суб'єкти господарювання — ті, хто прийшов у суд по справедливість. Саме вони найбільше потерпають від несправедливості, корумпованості. Та в них чомусь ніхто не питає, як міняти судову систему.

Під час парламентських слухань 20 громадських правозахисних організацій звернулися з проханням виділити 3 хвилини, щоб довести до законодавців свою думку. Однак, на жаль, у відповідь почули: вас багато — всіх не переслухаєш. А змінити систему зсередини, дослухаючись лише до тих, хто в ній працює, — неможливо.

— Відомо: у Сполучених Штатах Америки обираються не лише керівник самоврядного органу, а й шериф, суддя. Виборність суддів існувала і в Радянському Союзі. Як ви вважаєте, чи варто повернутися до такої практики?

— Це те, про що я кажу: потрібна ефективна система зворотного зв'язку між громадськістю чи громадою, яка обирає суддю, і тими рішеннями, що він приймає. Зараз судді безстрокові, ні на кого не звертають уваги, творять, що хочуть. Як зробити цю систему зв'язку ефективною? Перший спосіб — той, про який ми говоримо: обирати суддів певного рівня. Наприклад, у місті — міського суддю, у районі — районного. Громада шляхом прямого волевиявлення (у Конституції записано: «народ — єдине джерело влади») так і зробить. Народ делегує право чинити судову владу безпосередньо якомусь судді. Погано судить — через якийсь час його не обирають або відкликають з посади. У нас трохи не так: обирає суддів Верховна Рада. Є й інші думки...

— Так, обирає ніби парламент, але призначає на посаду Президент...

— Парламент обирає безстроково, але вперше на п'ять років на посаду судді, справді, затверджує глава держави. Фахівці-правники стверджують: мовляв, це не порушення Конституції. Бо так само їх обирає народ, але шляхом передачі своїх повноважень. Хоча Основний Закон не передбачає такої процедури — передання повноважень народом.

— Це твердження спірне. Бо, скажімо, коли народ обирає народних депутатів, він делегує їм право формувати законодавчу базу...

— Так, з цим можна погодитись. Але ми з вами говоримо про окрему гілку влади — судову. Тим більше, що в Конституції записано про поділ влади на три гілки — законодавчу, виконавчу і судову. І судова, за цих умов, повинна обиратися до певного рівня. І ми підтримуємо те, що судді повинні обиратися безпосереднім шляхом голосування. Як контролювати рішення? Пропонувалася досить дотепна модель: якщо діючий суддя в процесі своєї практики приймає якісь рішення, що згодом скасовуються, то ці рішення йому зараховуються як штрафні бали. І якщо він назбирав певну кількість штрафних балів, автоматично має піти з посади. А на його місце заступає суддя, який був у кадровому резерві. Модель, на перший погляд, дивна, але вона має під собою підгрунтя. Бо суддя, справді, має бути замінений, навіть коли не прийшов термін — 4 роки — його перевиборів, бо він, приміром, стільки накоїв за рік... Така система має працювати.

Інша справа — судді вищої інстанції. Думаю, їх слід обирати на принципах, що донині існують: колегією чи радою суддів. Але й для них має бути вироблена система ефективного контролю за прийнятими рішеннями. Бо, скажімо, суддя першої інстанції приймає завідомо неправомірне рішення, домовляється з представниками апеляційної інстанції, а суддя касаційної інстанції вже не розглядає справу по суті. Він може просто відмінити, але й у цьому разі він справу відсилає на перегляд до першої інстанції. Такого не повинно бути. На мою думку, навіть Верховний Суд має розглядати справу по суті. Зрозуміло, постає проблема штату ВС. Бо фізично неможливо розглядати справи по суті. Якщо не можна збільшити штат, то тоді хоча б передбачити попередній розгляд.

— У розмові ми зачепили чимало, так би мовити, загальних питань. З чого починати судову реформу? Суспільству, законодавцям...

— Першим кроком, на думку конференції правозахисних організацій, яка відбулась у Дніпропетровську за нашої підтримки, має бути внесення в законодавство змін. Ми вказали 40 пунктів, які потрібно внести у конкретні закони, конкретні статті, щоб зрушити воза реформ з місця. З моєї точки зору, найперше треба внести зміни в закон про судоустрій. Скажімо, в ньому є таке положення: критика рішень, винесених судом, забороняється. Це не тільки суперечить здоровому глуздові, але й водночас порушує конкретні статті Конституції. Бо Основний Закон стверджує: кожен має право не тільки на своє волевиявлення, а й вільне вислovлення своєї думки.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

ЄБРР виділив «Дніпроводоканалу» 20 млн. євро кредиту. Угоду підписали Дніпропетровський міський голова Іван КУЛИЧЕНКО і директор відділу муніципальної та екологічної структури ЄБРР Томас МАЙЄР

Голова Донецької обласної державної адміністрації Вадим ЧУПРУН заявив, що не допустить банкрутства і приватизації Державного підприємства «Артемсіль» (м. Артемівськ)

■ ЗЕМЛЯ!

Президентський мораторій не діє, а прокуратура ні пари з вуст

Крим. — Їх гострота вже загрожує національній безпеці держави, — заявив (5.06.05.) у Сімферополі секретар РНБО Петро Порошенко на другому виїзному розширеному засіданні спеціальної міжвідомчої комісії з перевірки дотримання вимог земельного законодавства в Криму.

Комісія дійшла висновку, що порушення земельного законодавства є на всіх рівнях влади півострова. Для цього створено відповідні умови: досі немає чітких кордонів населених пунктів, з визначенням яких тут не поспішають. Край цьому покладе тотальна інвентаризація землі та створення земельного кадастру.

Його проект презентували комісії. Нова модель цифрового електронного кадастру буде присутня в Інтернеті в доступному всім режимі, тож допоможе демонструвати інвестиційну привабливість регіону й прозорість прийняття земельних рішень.

Позаяк усі дані про земельні ресурси півострова стануть максимально відкритими — зникне підгрунтя для зловживань і корупційних дій з боку керівників органів місцевого самоврядування і ділків чорного ринку землі, що роками гріли руки на розподілі земельних ділянок. Роботу над складанням єдиного кадастру всієї території Криму на основі аерофотозйомок буде завершено у максимально стислі строки, вже до осені. Ціна створення комп'ютерної бази земель півострова — 15 млн. грн.

Втім, порушення землевикористання тривають понині. Накладений Президентом мораторій на землю діє не для всіх. Приміром, у Севастополі лише за одне засідання виконком ухвалив понад 200 (!) рішень із землевідведень. А прокуратура? Ні пари з вуст.

Тим часом загалом на півострові у непевних власників і користувачів землі тільки останніми тижнями після протестів прокуратури було відібрано до 500 га землі. Відтепер жодну ділянку в Криму не буде продано без відкритого конкурсу, підкреслив П. Порошенко. Одним із завдань земельної комісії у зв'язку з цим є підготовка пропозицій з нормативного врегулювання процедури земельних аукціонів. Два законопроекти вже у Верховній Раді, частину, після узагальнення, 8 червня передадуть в уряд для опрацювання і підготовки засідання РНБО, яке відбудеться наприкінці наступного тижня.

Кримський прем'єр Анатолій Матвієнко загострив увагу комісії на проблемі подальшого використання земель, що належать військовим частинам на території півострова, та нагадав про нагальність вирішення земельного питання в Алушті й Коктебелі, де давно чекають на виділення земельних ділянок репатріанти.

За підсумками засідання комісії ухвалено протокольне рішення, в якому, зокрема, Верховній Раді та уряду автономії рекомендовано внести свої пропозиції щодо змін у нормативно-правову базу у сфері регулювання земельних відносин — з визначення статусу кримського Південнобережжя як території особливо цінних земель, з повноваженнь щодо розпорядження землями у межах і за межами населених пунктів, про посилення відповідальності за самозахвати.

Уряду автономії доручено до кінця вересня завершити інвентаризацію південного й південно-східного узбережжя з виготовленням цифрової моделі кадастрової системи (таку вже було створено три роки тому й одразу ж знищено за часів керівництва Л. Грача). Органам місцевого самоврядування рекомендовано до кінця року встановити межі територій усіх населених пунктів курортної зони та провести розмежування земель державної й комунальної власності, віднесених до курортної території, та за їх межами. З огляду на «пекучість» земельного питання, поставити крапку в ньому обіцяно вже до кінця нинішнього року.

Віктор ХОМЕНКО.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕЦА.

Українське Придунав'я: АРЕНА чи МІСТ?

День Європи — свято для нас порівняно нове і ставлення до нього лише формується. Ще два роки тому народ кепсько уявляв, зокрема, що таке Європейський союз і чому Україні варто до нього вступати. Тепер настає усвідомлення того, що йдеться не про якусь абстрактну символіку, а про дуже прості, прагматичні, а тому зрозумілі кожному речі. Адже цінності, пропаговані країнами європейської спільноти — універсальні, особливо у частині соціально-економічного розвитку.

Отже, настав час рішуче переходити від декларування курсу на євроінтеграцію до наполегливої праці, широкого інформування українців про переваги європейських норм співіснування. І почипати треба з регіонів.

Саме таку мету ставили перед собою народні депутати—члени Комітету з питань Європейської інтеграції, здійснюючи разом з групою викладачів та експертів виїзне засідання до Одеси та Одеської області, присвячене проведенню Днів Європи в Україні.

Наведена в заголовку і популярна останнім часом геополітична концепція часто згадувалась у виступах учасників численних заходів, проведених з ініціативи комітету в Одеській області у рамках Днів Європи в Україні. Згідно з нею, Україна має визначитись ким бути: ареною конфліктів чи мостом співробітництва між Заходом і Сходом.

На щастя, серйозних конфліктів нашій державі вдалось уникнути. Однак повноцінним мостом ми, на жаль, ще не стали.

Одеська область — регіон, європейський за духом

Спільне засідання комітету і керівництва обласної ради та Одеської облдержадміністрації розпочалося з розгляду найгостріших проблем регіону, які залишились у спадок від старої влади і без вирішення яких нелегко говорити про досягнення європейських стандартів у всіх сферах життя. По-перше, скасування економічних і соціальних дотацій з централізованих фондів швидко призвело до зубожіння регіонів, виробничий потенціал яких не міг реалізуватися за нових умов господарювання. По-друге, відсутність коштів у територіальних громад, що не дає можливості вирішувати питання газифікації, забезпечення населених пунктів питною водою тощо. По-третє, майже повна відсутність місцевої податкової бази унеможливлює планування розвитку територій, навіть на середньострокову перспективу. По-четверте, повноваження місцевих органів влади та місцевого самоврядування щодо управління регіонами істотно обмежені. По-п'яте, відсутність механізмів регіонального розвитку позначається на питаннях транскордонного співробітництва.

З 1998 року Одеська область разом з трьома румунськими повітами — Тульча, Бреїла, Галац та молдовським повітом Когут — є учасником Єврорегіону «Нижній Дунай». Євросоюз розглядає створення єврорегіонів у центрально-східному географічному просторі як засіб розширення сфери адаптації постсоціалістичних країн до параметрів розвитку та міжнародного співробітництва провідних держав континенту. Не тільки спеціалізовані, а й загальні органи Євросоюзу, інших континентальних структур, займаються проблематикою прикордонного співробітництва. Це, зокрема, Комісія ЄС, Рада Європи з її комітетами, Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк та інші. Вони проводять єдину політику підтримки та стимулювання регіонального співробітництва, створюють та узгоджують відповідні механізми та інструменти регулювання. Так, значний акцент під час створення єврорегіону «Нижній Дунай» було зроблено на екологічному компоненті — відповідно до Договору про його створення, що був підписаний 14 серпня 1998 р. президентами України, Румунії та Молдови, намітили пріоритети екологічного та економічного розвитку країн дельти Дунаю (охорона рибних ресурсів, розширення існуючих заповідників та створення нових, поліпшення водопостачання, охорона якості води та повітря). Очевидно, що відповідно до такої постановки блоку завдань цей єврорегіон потребує більших централізованих фінансових потоків. Разом з тим його існування створює серйозне підгрунтя для транскордонного співробітництва. І це набуває ще більшої актуальності з огляду на той факт, що у 2007 році через південно-західну частину Одеської області проляже кордон України з Європейським союзом, оскільки Румунія і Болгарія стануть членами ЄС. Очевидно цю обставину необхідно враховувати на всіх рівнях влади і, зрештою, розпочати роботу над створенням механізмів регіонального розвитку, що особливо актуально у контексті транскордонного співробітництва. Адже зростання диспропорцій соціально-економічного розвитку регіонів України протягом останніх років набуло загрозливих масштабів. Високий рівень безробіття, низький рівень розвитку соціальної інфраструктури, незадовільний стан матеріальної бази бюджетних установ — усі ці чинники, зрозуміло, не наближають Україну до Європи. Обираючи шлях на європейську інтеграцію, наша країна має докладно вивчати досвід європейських держав, які на шляху до ЄС розробляли і впроваджували сотні концепцій, спрямованих на подолання нерівномірності в соціально-економічному розвитку окремих регіонів. І на сьогодні в рамках Європейського Союзу головний акцент у транскордонному співробітництві робиться на спільному плануванні розвитку прикордонних територій. Натомість в Україні жорстка підпорядкованість регіональної влади центру, недоліки бюджетної системи не лише ускладнюють планування розвитку прикордонних територій, а й не дають змоги планувати спільні дії з сусідніми державами.

У 2007 році через південно-західну частину Одеської області проляже кордон України з Європейським союзом, оскільки Румунія і Болгарія стануть членами ЄС.

Південно-західна частина Одещини стане своєрідним «вікном в Європу» у цій частині України. Це означає, що більшість проблем Придунав'я необхідно сьогодні розглядати через призму реалізації євроінтеграційних прагнень України.

У зв'язку з цим учасники засідання приділили увагу питанню про внесення змін до Закону України «Про транскордонне співробітництво». Голова Одеської обласної ради С. Гриневецький звернув увагу народних депутатів — членів Комітету з питань Європейської інтеграції на відсутність у цьому законопроекті положень, які передбачали б розширення повноважень регіональних громад у питаннях транскордонного співробітництва. Народні депутати прийняли рішення невідкладно ініціювати внесення змін до відповідного закону України.

Увагу парламентаріїв було звернуто також і на відсутність в Україні окремого законодавчого акту, який би створював засади розвитку регіонів. При цьому більшість країн Євросоюзу ухвалили такі закони в першу чергу. Ще у 1998 році Закон «Про регіональний розвиток» мала Румунія, яка лише готується до вступу в ЄС. «Це дає можливість планувати розвиток регіонів через агентства регіонального розвитку, здійснювати координацію зусиль владних структур, залучати кошти з європейських фондів у рамках різноманітних програм», — зазначив С. Гриневецький.

Одеська область має великий досвід міжрегіонального співробітництва і є членом п'яти міжнародних організацій Європи — Асамблеї Європейських регіонів, Робочої Співдружності Придунайських країн, Асоціації прикордонних регіонів Європи, Конференції Приморських регіонів Європи та Асамблеї виноробних регіонів Європи. Але й така форма співробітництва, як міжрегіональне співробітництво, не врегульована сьогодні на законодавчому рівні. Зокрема, регіони України не можуть відкривати власні представництва в регіонах інших країн, що звужує рамки такого співробітництва лише до участі у виставках та контактів у гуманітарній сфері.

Розширення Євросоюзу на схід і майбутнє входження Румунії в ЄС змінить статус українського Придунав'я. Південно-західна частина Одещини стане своєрідним «вікном в Європу» у цій частині України. Це означає, що більшість проблем Придунав'я необхідно сьогодні розглядати через призму реалізації євроінтеграційних прагнень України. При цьому роль органів влади на всіх рівнях — від місцевих до центральних — залишається ключовою. Водночас без удосконалення українського законодавства щодо зазначених питань чекати змін неможливо.

Це набуває ще більшої актуальності з огляду на той факт, що розширення контактів та співробітництва на транскордонному та регіональному рівнях між новими державами-членами ЄС та сусідніми країнами шляхом використання можливостей, що з'явля-

ються у зв'язку з розширенням ЄС, визначено Планом дій Україна — ЄС. Зокрема, пріоритетами у сфері транскордонного та регіонального співробітництва відповідно до цього документа є:

забезпечення підтримки регіонів та участь у підготовці та впровадженні «Програм сусідства» за участю України;

забезпечення розвитку та впровадження чинного законодавства щодо транскордонного та регіонального співробітництва;

підвищення ефективності проектів та програм у сфері транскордонного та регіонального співробітництва через забезпечення активної підтримки та залучення місцевих та регіональних рівнів.

Положення Плану дій у частині транскордонного та регіонального співробітництва відкривають певні можливості двосторонньої співпраці, які даватимуть можливість у більшому обсязі використати ті переваги, які несе розширення ЄС. Водночас це вимагатиме спільних і скоординованих зусиль у регіоні Центрально-Східної Європи між усіма учасниками регіонального та транскордонного співробітництва. І Україна вже має починати працювати у цьому напрямі.

Дунай — як відображення євроінтеграційних прагнень України

Народні депутати—члени Комітету з питань Європейської інтеграції відвідали південно-західну частину Одеської області, розташовану у Дунайсько-Дністровському межиріччі Придунав'я. Під час засідання комітету, яке відбувалося у приміщенні Українського Дунайського пароплавства в Ізмаїлі за участю керівництва районних рад, держадміністрацій та керівників підприємств регіону, парламентаріям довелося почути, а згодом і на власні очі побачити свідчення того, як за відсутності державницького підходу можна довести до занепаду унікальний регіон.

Як відомо, географічне розташування українського Придунав'я має важливе стратегічне значення для України, оскільки вихід до річки Дунай — великої трансєвропейської водяної артерії, яка проходить уздовж берегів 13 держав Центральної та Східної Європи — забезпечує нашій державі зв'язок з цими країнами. Сьогодні судноплавство на Дунаї регулюється Белградською конвенцією 1948 року, до якої приєдналися всі придунайські держави. У 2003 році сторонами Конвенції стали Австрія, Болгарія, Угорщина, Німеччина, Молдова, Росія, Румунія, Словаччина, Україна, Хорватія, Югославія.

Розташування Придунайського регіону на перетині найважливіших міжнародних шляхів з Європи в Азію сприяє розвитку потенціалу морегосподарського та транспортного комплексу, до якого належать морські порти (Рені, Ізмаїл, Усть-Дунайськ), державна судноплавна компанія ВАТ «Українське Дунайське пароплавство», аеропорт Ізмаїл, підприємства автомобільного транспорту та ін. Разом з тим підприємства морської галузі переживають фінансово-економічну кризу, оскільки відсутність глибоководного судноплавного ходу між Дунаєм і Чорним морем в українській частині дельти Дунаю спричинює мільйонні збитки для вітчизняних судновласників. Щороку вони змушені сплачувати румунській стороні більш як 1 млн. дол. за прохід через румунські канали.

На сьогодні в українській частині дельти Дунаю реалізується перший етап проекту відновлення глибоководного суднового ходу (ГСХ) «Дунай-Чорне море» через гирло Бистре. Цей проект, що отримав назву «Малий Босфор», дасть змогу відродити великотоннажне судноплавство в українській частині Дунаю по трасі 7-го Міжнародного Транспортного Коридору і сприятиме інтеграції України в європейський транспортний простір. Освоєння Дунайського міжнародного транспортного коридору з використанням практичних можливостей морських портів та інших інфраструктур цього регіону дасть змогу залучити потенціал промислово-транспортного комплексу і цього регіону, і потенціал промислово-транспортного комплексу на внутрішніх водних шляхах України (промислові підприємства, які розташовані вздовж річки Дніпро, водних басейнів Бузько-Дніпровського і Азовського регіонів) для перевезення експортно-імпортних і транзитних вантажів, оптимізувати процес і схеми перевезень, ефективніше використовувати морський і річковий транспорт, а також вирішити соціально-економічні проблеми цього регіону.

Підприємства морської галузі переживають фінансово-економічну кризу, оскільки відсутність глибоководного судноплавного ходу між Дунаєм і Чорним морем в українській частині дельти Дунаю спричинює мільйонні збитки для вітчизняних судновласників. Щороку вони змушені сплачувати румунській стороні більш як 1 млн. дол. за прохід через румунські канали.

Однак румунська сторона, яка у зв'язку з цим втрачає монополію на судноплавний вихід з Дунаю, всіляко блокує вирішення питання добудови Українського власного каналу, акцентуючи увагу на порушенні екологічної рівноваги в регіоні і наявності там Дунайського біосферного заповідника, що перебуває під юрисдикцією ЮНЕСКО. При цьому ні румунська сторона, ні чомусь вітчизняні екологи, ратуючи за збереження заповідника, не згадують про скидання в Дунай відходів румунської золотовидобувної промисловості, переробка яких коштує надзвичайно дорого (тому проблема й вирішується шляхом скидання відходів у р. Дунай). Таким чином, відходи, що містять важкі метали і сполуки ртуті відносяться в українські води, у бік Кілійського гирла. До того ж будівництво Румунією дамби на Ізмаїльському Чаталі, осушувальні роботи на тисячах гектарів в районі Пардина-Кілія Вєке, випрямлення та поглиблення Георгіївського гирла, здійснених на румунській території біосферного резервату ЮНЕСКО, призвели до штучної зміни гідрологічного режиму всієї дельти Дунаю. Тоді виникає питання: хто ж таки негативно впливає на стан екології в дельті Дунаю?

У березні 2005 року українську частину дельти р. Дунай відвідав сенатор парламенту Нідерландів, член Комісії з питань екології, сільського господарства, місцевих та регіональних проблем Парламентської Асамблеї Ради Європи, доповідач з питань європейських дельт Лео Платвут, де на власні очі ознайомився з реальною екологічною ситуацією, після чого запитав у директора Дунайського біосферного заповідника О. Волошкевича: «То в чому ж конкретно виявляється негативний екологічний вплив днопоглиблювальних робіт на природу дельти Дунаю, про який ви говорите?» Однак відповіді не отримав.

Крім того, наведені виступаючими результати комплексних моніторингових досліджень, проведених останнім часом дев'ятьма профільними науково-дослідними установами, у тому числі і Дунайським біосферним заповідником, свідчать про те, що істотних наслідків від вже виконаних на першому етапі робіт зі спорудження глибоководного суднового ходу (ГСХ) Дунай-Чорне море, не зафіксовано.

Водночас серед багатьох питань, порушених під час засідання, пролунало й таке. Територія, вздовж якої несе свої води гирло Бистре, перебуває в депресивному стані, що призвело до справжньої гуманітарної катастрофи. Україна втратила тут більше ніж 25 тисяч робочих місць у морських портах і на торгових суднах, а глибока деструкція воднотранспортної галузі в цих краях забрала ще 15 тисяч. Активне населення тут зменшилося на 40 відсотків, смертність перевищує народжуваність удвічі. Відповідно напрошується логічний висновок — бідні люди не можуть бути гарантами збереження заповідних місць. Хочуть вони того чи ні, але змушені скошувати на продаж унікальні очерети, полювати і рибалити у браконьєрському режимі. Зрозуміло, що відродження водного шляху і, як наслідок, зайнятість місцевого населення можуть змінити ситуацію на краще, підсиливши, до речі, і природоохоронну складову.

Відповідно до проекту відновлення судноплавства, крізь українську частину дельти Дунаю планувалося проходження через Бистре сумарно 560 суден щороку. За останніми даними, до кінця лютого 2005 року вже майже половина запроектованої кількості суден скористалися Бистрим, причому протягом найнесприятливішого зимового сезону включно. Відповідно, робітники і службовці стали отримувати робочі місця, мати стабільну заробітну платню. Пішли відрахування до бюджету, Україна перестала інвестувати собі на шкоду економіку сусідньої країни. Почали надходити замовлення суднобудівникам і судноремонтникам. З'явилася обнадійлива перспектива для населення Придунав'я.

Відповідно до проекту відновлення судноплавства, крізь українську частину дельти Дунаю планувалося проходження через Бистре сумарно 560 суден щороку. За останніми даними, до кінця лютого 2005 року вже майже половина запроектованої кількості суден скористалися Бистрим.

Крім того, необхідно зважати на той факт, що останнім оплотом торговельного флоту України на сьогодні залишається Українське Дунайське пароплавство. Адже Чорноморського морського пароплавства вже не існує, Азовське морське пароплавство — банкрут (безперечна «заслуга» в цьому наших попередніх державотворців). Тому, якщо наша держава не матиме каналу, який з'єднає Чорне море з Дунаєм, то говорити про Україну як про велику морську країну буде неможливо.

Саме тому необхідно всіляко підтримувати і посилювати роль ВАТ «Українське Дунайське пароплавство» і сприяти подальшому розвитку його транспортних потужностей в інтересах України.

А ще необхідно поважати свою країну і пам'ятати, що починається вона саме з регіонів.

Популяризація ідеї Європейської інтеграції як головна мета

Паралельно з виїзним засіданням за ініціативою комітету було проведено низку семінарів для викладачів та студентів вищих і середніх навчальних закладів Одеської області. Така ідея з'явилася у комітету ще на початку квітня 2005 року і буде реалізовуватися в майбутньому в інших областях України. Річ у тім, що достатній рівень підготовки студентів у сфері європейської інтеграції забезпечується лише в Києві та деяких обласних центрах. У містах обласного значення та районах викладання, інформаційне та матеріальне забезпечення навчальних закладів, на жаль, не відповідає стратегічній меті нашої держави.

Останні вибори Президента України яскраво продемонстрували, що студенти були і залишились найпрогресивнішою частиною суспільства, яка свій європейський вибір вже зробила. Вони розуміють, що тепер їхній «майдан» — в аудиторіях, а бажання змінити світ на краще, має обов'язково здійснитися завдяки наполегливій праці.

Враховуючи все це, комітет прийняв рішення включити до плану заходів чергового виїзного засідання зустріч зі студентами та викладачами вищих навчальних закладів саме не в обласному центрі, а у глибинці.

Крім того, було ініційовано проведення конкурсу реферативних досліджень у навчальних закладах районних центрів.

Цю ідею підтримали керівники Ізмаїльського державного гуманітарного університету, Ізмаїльського технікуму економіки і права, Ізмаїльського інституту водного транспорту, Ренійського філіалу Дніпропетровського університету економіки та права, Болградської гімназії імені Г. С. Раковського.

Для проведення навчальних семінарів вирішили запросити також викладачів та експертів з питань європейської політики, права, економіки, а також передати університетським бібліотекам хоча б по кілька примірників відповідних видань.

На цю пропозицію комітету відгукнулися викладачі Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка доктор політичних наук Валерій Копійка, кандидат політичних наук Наталія Буренко, а також член Науково-експертної ради при Комітеті з питань Європейської інтеграції, незалежний експерт Геннадій Друзенко. Хочеться щиро подякувати цим ентузіастам-пропагандистам ідеї європейської інтеграції, які знайшли можливість взяти участь у зазначених заходах. Комітет вдячний також Британській Раді в Україні — нашому багаторічному партнеру, за допомогу в організації освітньої програми.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, перший заступник Голови Комітету Верховної Ради України з питань Європейської інтеграції;

Тамара БУРЯЧОК, головний консультант секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань Європейської інтеграції.

Розшук дитини

Допоможіть знайти 9-річного Григор'єва Дмитра Олександровича, який пропав у Києві 29 травня 2005 р. близько 17-ї години в Гідропарку за невідомих обставин. Проживає за адресою: м. Київ, вул. Алма-Атинська, 43/57, кв. 257. Учень 3-а класу школи № 103.

Особливі прикмети: зріст 130 см, збите ліве коліно, на верхній частині правої стопи шрам від опіку 3х4 см. світлого кольору. На шиї ліворуч і нижче кадика маленька родимка.

Усіх, хто що-небудь знає про зниклого хлопчика, просимо повідомити по телефонах: 8-050-3810297, 8-050-4456654 чи 02.

Фото з сайту «Подробиці» (УНІАН).

За що дають і беруть хабарі у Севастополі?

Севастополь. Як повідомили у прес-службі прокуратури, заступник начальника відділу митної служби Севастопольської митниці вимагав і одержав хабар у розмірі більш як п'ять тисяч гривень за припинення перевірки приватного підприємства. Дільничний інспектор міліції Нахімовського РВ УМВС за 500 доларів США погодився знищити зібрані докази за фактом крадіжки. У поле зору правоохоронців потрапив і інспектор Севастопольської дільниці державної Азово-Чорноморської екологічної інспекції, котрий вимагав та отримав великий хабар від приватного підприємця. Заступник начальника севастопольської філії ВАТ «Укртелеком» не погребував 500 гривнями за сприяння в установленні телефону. Помічник дільничного інспектора Гагарінського РВ ВС за 600 доларів США виніс постанову про відмовлення в порушенні кримінальної справи за фактом завдавання тілесних ушкоджень, а контролери енергозбуту ВАТ ЕК «Севастопольенерго» змусили споживача дати хабара в розмірі 400 гривень за ненарахування більш як 800 гривень штрафу. За останні кілька місяців у Севастополі порушено і передано до суду 8 кримінальних справ за 12 фактами хабарництва.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

■ ОФІЦІЙНО

Заява парламентської фракції “Наша Україна”

Парламентська фракція “Наша Україна”, враховуючи напруження політичної ситуації в країні, вважає за необхідне попередити громадян України про розгортання широкої політичної кампанії з дискредитації уряду, Президента та політичних сил, що їх підтримують, і підготовки до зриву парламентських виборів 2006 року.

Від часу сформування нової влади так звані опозиціонери в особі СДПУ(о), Партії регіонів України і низки маргінальних віртуальних партій не спромоглися оперативно перебудуватися на рівень конструктивної роботи в ім'я України. У цих політичних сил нема далекоглядної стратегії із впровадження альтернативних соціальних, економічних програм, ними не запропоновано жодної конструктивної позиції, яка мала б на меті фундаментальні якісні перетворення в житті громадянина.

Натомість протягом останніх місяців їхня діяльність концентрується навколо єдиної теми: арештів колишніх високих посадовців (членів СДПУ(о) і Партії регіонів України), які звинувачуються правоохоронними органами і Генеральною прокуратурою у причетності до кримінальних злочинів, зловживанні службовим становищем та участі у фальшуваннях на президентських виборах 2004 року. Всім цим справам приписується винятково політичний характер.

Попри те, що громадська думка підтримує антикорупційні процеси в державі, попри те, що правоохоронні органи нарешті непідзвітні волі високих чиновників і у своїй діяльності дотримуються букви закону, деякі політичні сили впроваджують далекоглядну стратегію зриву парламентських виборів, складовими якої є чіткі етапи: звинувачення влади в політичних репресіях і в порушенні прав людини, блокування прийняття в парламенті життєво важливих законопроектів, впровадження широкоформатної медіа-кампанії щодо нібито використання владою адміністративного ресурсу напередодні виборів 2006 року, нагнітання мовного і регіонального розколу країни, дискредитація уряду, Президента України і відповідних політичних сил, а в кінцевому підсумку — оголошення парламентських виборів 2006 року сфальшованими.

Зрозуміло, що на такі кроки ці політичні сили йдуть під впливом динамічних процесів, що відбуваються в електоральній структурі України і які з наближенням виборів дедалі набувають несприятливої (для СДПУ(о), Партії регіонів України тощо) електоральної конфігурації. Тому питанням життя і смерті для них є входження до парламенту, а захисним плацдармом — у разі катастрофічно низького рейтингу — зрив виборів.

Фракція “Наша Україна” рішуче засуджує подібні методи політичної боротьби і виступає з закликом дотримуватися європейських стандартів політичної культури та толерантності.

Микола МАРТИНЕНКО,
голова фракції.

Ветеранам — належний соціальний захист

Заява фракції Соціалістичної партії України у Верховній Раді України

Фракція Соціалістичної партії України завжди відстоювала заслужені права ветеранів та їхній соціальний захист. В Україні ветерани і пенсіонери становлять понад чверть населення. Забезпечити їм нормальне життя — це величезна сфера державної діяльності і вона жодним чином не може базуватися на “залишкових принципах” соціальної політики. Ветерани і пенсіонери — це не лише найнезахищеніші верстви населення. Вони й найчутливіші до несправедливості. Тому в цій частині соціальна політика держави повинна бути особливо далекоглядною і виваженою, прозорою і справедливою.

На жаль, нова влада, одержавши куций соціальний спадок від попереднього режиму, не зуміла швидко наповнити соціальний бюджет та виправити всі прорахунки. Президент і Кабінет Міністрів не виробили і не оприлюднили нову, більш ефективну, гуманну модель соціального забезпечення ветеранів і пенсіонерів, що спричинило хвилю невдоволення і обурення цих верств населення.

На жаль, і депутатський корпус, і вся Верховна Рада України також не пройнялися по-справжньому турботою про життя ветеранів та пенсіонерів, не виробили чіткої правової бази, яка гарантувала б належний соціальний захист тим, хто його заслужив потом і кров'ю.

Акція “Разом — ми сила. Попередження”, ініційована Спілкою ветеранів Афганістану, — це серйозний сигнал про, м'яко кажучи, недоробки у формуванні соціальної політики демократичної народної держави.

Соціалісти підтримують вимогу учасників акції виробити і чітко сформулювати концепцію соціальної політики в державі стосовно ветеранів, зміцнити блок органів виконавчої влади, які здійснюють соціальне забезпечення ветеранів, невідкладно ухвалити законодавчі акти, які повинні унеможливити приниження гідності учасників бойових дій за кордоном, поновити для них незаконно скасовані пільги, запровадити у практику обговорення проектів законодавчих актів, що визначають соціальну політику, у ветеранських організаціях України.

Враховуючи численність учасників акції, її широке регіональне представництво, вважаємо за доцільне запропонувати керівництву Верховної Ради України зустрітися з ветеранами — учасниками акції, а також надати можливість оприлюднити вимоги і пропозиції ветеранів в сесійній залі Верховної Ради України перед народними депутатами. Обов'язок парламенту як найвищого органу народного представництва — належно відреагувати на потреби ветеранів, учасників бойових дій за кордоном, наповнити соціальну політику держави реальним змістом.

Іван БОКИЙ,
уповноважений представник фракції.

А ЧИ НЕ СЛІД СПЕРШУ УПЕРЕДИТИ НАЙГОЛОВНІШЕ?

■ НОТАТКИ З ПРИВОДУ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Міністр МНС Давид Жванія зазначив: у світі змінилося ставлення до України. У кращий бік. І що донори—учасники асамблеї буцімто позитивно сприйняли передачу всього комплексу чорнобильських питань до МНС

Радіймо, маємо всесильне МНС

Зізнаюся: навіть суботнього, вихідного, дня ішов на прес-конференцію в МНС з великою зацікавленістю. Бо не дає спокою, тривожить те, що там відбувається після чергової його реорганізації.

Нагадаю, минулого року Указом Президента України від 6 липня 2004 року Міністерство з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи було реорганізовано в Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та Державний комітет України з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Необхідність цього заходу була зумовлена двома важливими обставинами. Перша. Після підпорядкування, з ініціативи тодішнього міністра МНС Григорія Реви, очолюваної ним до того державної пожежної служби, яка була в складі МВС, цьому міністерству «чорнобильці» відчули неладне. Пожежники почали помітно відсувати їхні справи на задній план. Бо справді, треба спершу гасити те, що палає, рятувати постраждалих тощо. Чорнобильські проблеми тривожні, але мовчазні. Отож «чорнобильці», їхні громадські організації, чимало народних депутатів України вимагали створення окремого державного органу для поліпшення і прискорення розв'язання проблем подолання наслідків аварії на ЧАЕС. Це було, на думку багатьох фахівців, другою важливою обставиною торішньої реорганізації.

Та не встиг довгоочікуваний комітет зробити хоча б один практичний крок (бо навіть його голову призначили лише наприкінці грудня), як на початку року в МНС стали очікувати нових перемін. Безперечно, ще кращих, досконаліших. Інакше, навіщо вкотре ламати те, що тільки-но почали складати?

Цікаві зіставлення. Потребу торішніх змін мотивували необхідністю «поліпшення організації вирішення питань захисту населення і територій від наслідків Чорнобильської катастрофи, а також попередження надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру...» Нещодавніх, передбачених указом В. Ющенка від 20 квітня ц. р., — необхідністю «подальшого вдосконалення державного управління у сфері гідрометеорологічної діяльності, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи...»

Хоча ще «теплим» указом на перше місце поставлено мету вдосконалення гідрометеорологічної діяльності, ним передбачено кардинальні управлінські зміни іншого характеру. Ліквідовано «недоношений» чорнобильський комітет і Держкомнагляду за охороною праці. А відтак спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань гідрометеорологічної діяльності, охорони праці взагалі та гірничого нагляду визначено новостворену монстра. Та й це ще не все.

На «роздмухане» МНС покладено функції виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС, ліквідації наслідків аварії на ній, а також перетворення відомої «страшилки» — об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, реабілітації забруднених територій, належного поводження з радіоактивними відходами та відпрацьованим ядерним паливом тощо. Серед отих «тощо» Кабінет Міністрів має покласти на МНС функції державного регулювання у сфері реалізації надлишкових, утилізації непридатних та застарілих боєприпасів, хімічних відходів, бактеріологічно небезпечних речовин, ракетного ядерного палива тощо.

А щоб цьому міністерству служба медом не здавалася, йому має бути підпорядкована ЧАЕС. Нині це — державне спеціалізоване підприємство «Чорнобильська атомна станція».

Цікаві зіставлення. Потребу тогорічних змін мотивували необхідністю «поліпшення організації вирішення питань захисту населення і територій від наслідків Чорнобильської катастрофи, а також попередження надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру...»

Про лондонську конференцію і дещо інше

Новий міністр МНС Давид Жванія не байдужим до чорнобильських проблем журналістам із задоволенням повідомив про підсумки міжнародної донорської конференції, присвяченої питанню фінансування Чорнобильського фонду «Укриття», яка відбулася в Лондоні 11—12 травня. І що він особисто відчув там.

По-перше, що 15 із 20 країн-донорів внесли до фонду 225 млн. доларів. Японія пообіцяла визначитися найближчим часом. Орієнтовно її внесок буде до 10 млн. доларів. Делегація Росії уперше взяла участь у роботі асамблеї і заявила про готовність зробити свій перший внесок до фонду. Ще думає, коли і яку суму.

Тож виділені кошти дають змогу прискорити початок будівництва нової захисної споруди «Укриття-2» та на інших об'єктах ДСП «Чорнобильська АЕС».

Міністр зазначив: у світі змінилося ставлення до України. У кращий бік. І що донори—учасники асамблеї буцімто позитивно сприйняли передачу всього комплексу чорнобильських питань до МНС.

Не зупиняючись детально на реформуванні міністерства, комплексі гігантських завдань, які постають перед ним, Давид Жванія наголосив: пріоритетом у діяльності його відомства стане упередження всіляких надзвичайних ситуацій, аварій, загибелі людей тощо. Як це буде здійснюватися, міністр детально не розкривав. Але він переконаний: це економічно вигідніше, ніж потім ліквідувати наслідки лих. Хоча слід зауважити: на упередження — а це ремонти і заміна застарілих систем, діагностика, ефективне спостереження і контроль — потрібні також значні матеріальні й фінансові ресурси. А небезпечних об'єктів, місць в Україні чимало. То, може, новому міністрові МНС вдасться «вибивати» їх в уряду? Побачимо.

На «роздмухане» МНС покладено функції виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС, ліквідації наслідків аварії на ній, а також перетворення відомої «страшилки» — об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, реабілітації забруднених територій, належного поводження з радіоактивними відходами та відпрацьованим ядерним паливом тощо

Прозоро про професіоналізм

Своє бачення розв'язання деяких проблем висловила на прес-конференції і перший заступник міністра МНС Тетяна Амосова. Вона пообіцяла поліпшити взаємовідносини між замовником та підрядниками, прискорити терміни робіт на об'єктах станції, забезпечити жорсткий контроль за їх проведенням тощо.

Проте багато хто з журналістів не приховували сумнівів стосовно цих та інших запевнень. Чому? Для того, щоб грамотно й кваліфіковано управляти процесами упередження надзвичайних ситуацій, треба мати відповідні знання, досвід. Цитую дані про трудову діяльність Тетяни Володимирівни, наведені в прес-релізі міністерства:

«Професійний юрист. Розпочала свою кар'єру на Чорнобильській АЕС, де за 5 років роботи пройшла шлях від економіста цеха до начальника планово-економічного відділу. Учасник ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС. До призначення на посаду першого заступника міністра працювала в секретаріаті Кабінету Міністрів в Управлінні моніторингу та ринкових перетворень в енергетичному секторі України, була призначена урядом членом Наглядової колегії НАЕК «Енергоатом». Останнім часом працювала помічником Першого віце-прем'єр-міністра та віце-прем'єр-міністра з питань європейської інтеграції».

А ось дані про ще одного першого заступника міністра — Соловкова Юрія Петровича. Він, повідомляється в тому самому пресрелізі, «уродженець міста Старий Самбір Львівської області, 1958 року народження. Урядовець з досвідом роботи понад 30 років, з 1992 по 2001 рік працював головою Державної митної служби України».

Без нашого коментаря очевидні професіоналізм і обізнаність цих посадовців, зокрема, в чорнобильських і взагалі еменесівських питаннях, досвід роботи в цій системі. Тож чи не краще спершу упередити подібне призначення на посади перших керівників МНС? Бо посади міністрів і заступників — не гра в шкільне самоврядування. Втім, можливо, це справді перспективна кадрова новація Президента і Прем'єр-міністра України? Як би я хотів помилитися!

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Дні «Голосу України» на Вінниччині

У КОЖНІЙ КВАРТИРІ — СВОЄ ОПАЛЕННЯ

Одразу 11 житлових будинків споруджує концерн «Вінницябуд-3» — організація, яка зводить у місті над Бугом 60 відсотків житла

■ ЖИТЛО

Усі вони розташовані в одному мікрорайоні, що отримав назву «Поділля» (**на знімку**). Загалом протягом п'яти-шести років тут з'явиться 43 багатоповерхівки. Ініціатива в істотному насиченні ринку житла належить нинішньому голові облдержадміністрації Олександрові Домбровському. Будучи міським головою Вінниці, він вніс пропозицію компактної забудови мікрорайону. Її сприйняли не всі. Керівникові міста навіть докоряли за неефективне використання землі. Однак нині суперечки вщухли. 14 баштових кранів, що височать над містом, півтори тисячі зайнятих на будівництві трудівників, збудовані й заселені за півтора року два перші будинки (до кінця 2005-го плановано ввести ще п'ять багатоповерхівок) — все це переконливо свідчить про правильність обраної тактики у розв'язанні житлової проблеми.

Як пояснив керівник концерну «Вінницябуд-3» Тимофій Гіренко, вінничани скористалися досвідом роботи «Київміськбуду». Відкрили у місті відділення банку «Аркада», і відпала проблема кредитів. На час завершення будівництва двох перших будинків, каже Т. Гіренко, продали майже всі квартири. Невелику частину площ передають у розпорядження міськвиконкому.

Кращої якості житла, пояснив співрозмовник, у місті не будує жодна інша організація. Принаймні автономне опалення у кожній квартирі багатоповерхівок обладнує лише концерн «Вінницябуд-3». У мікрорайоні «Поділля» збудують школу, дитячі садки, магазини, заклади сфери послуг, офісний центр тощо. Біля окремих будинків зведуть підземні стоянки для автотранспорту.

Вільних ділянок під будівництво житя у місті майже не залишилося, тому надалі будуватимуть на місці знесених старих будівель. Два такі будинки вже споруджено на вулицях Лялі Ратушної та Ленських подій.

Для довідки

Вартість одного квадратного метра житла у Вінниці на початок червня становила 2300 гривень. За прогнозами будівельників, до кінця року ціна зросте ще приблизно на 15 відсотків. І це за умови, що будівельники стримують ціни завдяки виготовленню частини власних будматеріалів — залізобетонних і дерев'яних конструкцій, цегли тощо та наявності власного автотранспорту, баштових кранів. Кількість працюючих протягом останнього року зросла на 900 осіб, частина з них — сільські будівельники. Середня зарплата у концерні за травень—червень ц. р. становила 1100 гривень. 35 відсотків квартир продають за рахунок кредитів банку «Аркада».

ТВЕРДИЙ СИР СТАНЕ ЩЕ ДОРОЖЧИЙ

■ ПРОГНОЗ

Для довідки

Літинський молокозавод заготовляє найбільшу у Вінницькій області кількість сировини. Закуповують її у восьми районах: половину у населення, половину — у 66 господарствах. Із населенням розраховуються двічі на місяць. Вчасно перераховують кошти й господарствам, а у разі виробничої необхідності авансують оплату за продукцію. Підприємство, яке відоме своєю торговельною маркою «Білозгар» (біле молоко і річка Згар, що протікає поруч із заводом), є переможцем конкурсу «100 кращих товарів України», лауреатом Міжнародного конкурсу «Золоті торгові марки України», має низку інших почесних відзнак.

Директор Літинського молокозаводу Тетяна Семко прогнозує зростання вартості основної продукції підприємства — твердих сирів, які можуть подорожчати приблизно на 30 відсотків.

У день нашого перебування на цьому підприємстві з'явилася інформація, що нібито Кабмін прийняв постанову про запровадження мінімальної ціни на закупівлю молока в населення. За словами директора, її запроваджено на рівні 1,2 гривні за один літр молока. Нині, пояснила директор, завод платить селянам по 84 копійки за літр, а сільгосппідприємствам — по одній гривні (господарства здають молоко якісніше, охолоджене).

— Замість того, щоб запровадити систему дотацій для виробників молока, — каже Т. Семко, — держава фактично переклала цей тягар на наші плечі, тобто на молокопереробні підприємства. Але, повірте, від цього не виграє ніхто. На таких заводах, як наш, що має вузьку спеціалізацію, — виготовляємо 10 видів твердих і 6 напівтвердих сирів, — їх вартість зросте приблизно на 30 відсотків. Підприємства із широким асортиментом виробів, до таких, зокрема, належать столичні молокозаводи, припускаю, зможуть частково перекривати ціну за рахунок інших виробів. Але й вони не втримають її на нинішньому рівні.

Реалізація сиру зменшиться не лише на внутрішньому ринку. За новою ціною, переконана співрозмовниця, Росія, куди літинці відправляють частину продукції, без сумніву, не стане її брати. Вихід один —скорочувати обсяги виробництва. Відповідно зменшаться заготівлі молока. «Хто буде у виграші? — запитує Т. Семко і сама відповідає: «Ніхто!»

НАЙБІЛЬШЕ ЧИТАЧІВ У МІСТІ СІРОГО ФЛОРІАНА

Фото з фотоальбому «Вінниччина». Видавнича фірма «Чорлі». Київ, 1998 р.

Костьол у с. Мурафа на Шаргородщині.

■ ПЕРЕДПЛАТА

420-річчя відзначило місто Шаргород, ангелом-хранителем якого є святий Флоріан Сірий, вродливий юнак, що тримає у руці жбан з цілющою водою — символом життя. Саме таким він зображений на гербі міста.

Це місто, точніше Шаргородський район, для «Голосу України» знане тим, що маємо тут чи не найбільше передплатників: трохи більш як 800 шаргородців (із 7200 передплатників у Вінницькій області) читають нашу газету. До речі, 700 з них уже поновили передплату на наступне півріччя ц. р.

— Скільки ми не докладали б зусиль, — каже начальник райвузла зв'язку Борис Хазін, — їх буде замало, якщо газета не агітуватиме сама за себе насамперед цікавими публікаціями. «Голос України» шанують також за зважену позицію і різноплановість думок. Газета — чи не єдине з видань, яка надає сторінки представникам усіх політичних партій. Читачі підтримують таку позицію.

Співрозмовник також подякував редколегії за відзнаку нелегкої праці листонош: троє з них стали переможцями щорічного конкурсу серед цієї категорії працівників, який корпункт газети у Вінницькій області проводить з облдирекцією «Укрпошти».

■ ПОБАЖАННЯ ГАЗЕТІ

Олександр Домбровський, голова облдержадміністрації:

— Пропоную журналістам акцентувати увагу на животрепетних проблемах держави і висвітлювати їх не одноразово, а системно, у співставленні думок і позицій. Не губити тему на півдорозі, а доводити її до логічного завершення, навіть якщо результат не буде позитивний, для читачів це також результат. Однією з таких тем є очевидне знищення вітчизняної цукрової галузі.

Іван Гамрецький, заступник голови облдержадміністрації:

— Глибше висвітлюйте життя районів України. Після проведення адміністративно-територіальної реформи частина з них перестане бути адміністративними центрами. Ця проблема дуже хвилює людей. Пропоную умовну назву рубрики «Райони України».

Андрій Шинькович, начальник обласного управління інформації:

— Цікаво було б дізнатися зі сторінок «Голосу України» думки науковців і практиків стосовно розв'язання проблеми роздержавлення обласних періодичних видань.

Дорогами Вінниччини під час Днів «ГУ» подорожували:
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Володимир КОРОЛЮК,
Віктор СКРИПНИК.
Фото авторів.

■ ПРОЕКТИ

Багатими будемо через 15 років

У Кіровоградській області містяться значні поклади літієвих руд. Ними останнім часом зацікавилися інвестори із США, Японії та Ізраїлю. Однак поки що ніхто не наважується вкласти гроші в цей довгостроковий проект.

За словами головного геолога геологорозвідувальної експедиції № 37 Миколи Кир'янова, видобуток руди вже за чотири роки окупить витрати на створення рудника і почне давати прибуток. При цьому передбачувана собівартість 1 тонни руди — лише 8,5 долара, що значно дешевше за світові ціни.

Інвестори не наважуються вкладати гроші в геологорозвідку, а держава цієї роботи фактично не фінансує. Відлякують іноземців і терміни: геологам потрібно в середньому п'ять років для вивчення родовища, п'ять — для будівництва шахти. І лише ще через п'ять окупляться витрати. Таким чином, через 15 років підприємство може розраховувати на чистий прибуток.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Газета з «Обличчям Галичини»

Протягом року газета «Галичина» проводила конкурс на найвродливішу дівчину Прикарпаття. Раз на тиждень на шпальтах видання розміщували фотографії красунь. Щомісяця читачі обирали дівчину, якій і присвоювали титул найкращої галичанки місяця. А нещодавно конкурсантки змагалися у фіналі за найпрестижніше звання — «Обличчя газети «Галичина». З перевагою лише в один голос корону королеви здобула студентка Інституту культури Прикарпатського університету імені В. Стефаника, майбутній дизайнер одягу Олена Васенко. Відтепер вона цілий рік носитиме титул «Обличчя «Галичини».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

■ НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

Збережемо зерно, що в коморі

Кажуть: "Не те зерно, що в полі, а те, що в коморі". Але це твердження не є такою вже й незаперечною істиною. З поля в будь-які "комори" потрапляють із зерном комахи-шкідники, мікроорганізми (бактерії та плісняві гриби). Вони разом із гризунами, за підрахунками фахівців ФАО, знищують до 15 відсотків зібраного у світі збіжжя, а в окремих країнах — від 30 до 50 відсотків.

У зерні під час зберігання йдуть складні біохімічні процеси, бо на відміну від золота, з яким часто порівнюють зернятка, останні не є чимось мертвим. Це теж призводять до втрат урожаю. Втрат і кількісних, і якісних.

Щоб зменшити негативні впливи всіх цих чинників, зерно обробляють отруйними речовинами — фумігантами, сушать, перелопачують. Проте весь добре знаний селянами арсенал засобів, що зазвичай застосовуються для зберігання врожаю, не є достатньо ефективним, хоча сил і коштів забирає чимало. А ще — залишки фумігантів потрапляють до кінцевого продукту.

В останні десятиріччя в світі з'явилися нові технології, які дають змогу набагато краще зберігати вирощене.

Найпрогресивніша — створення у зерносховищах так званої контрольованої атмосфери (КА). Суть цього методу полягає у зменшенні до мінімуму кількості кисню у сховищі, тобто "перекритті кисню" шкідникам та гальмуванні процесів окислення в самому зерні. Для створення такої атмосфери застосовують інертний азот. Численні зарубіжні і вітчизняні дослідження довели: зберігання і пшениці, а також жита, вівса, рису, сорго, проса, ячменю, гороху, насіння олійних культур, кукурудзи, трав'яного борошна в КА не лише стає на заваді втратам, а й дає змогу значно більший термін зберігати смакові якості продукції, підвищує схожість посівного матеріалу. Ці висновки перевірено на практиці в ряді країн, де застосовується ця технологія.

А які перспективи впровадження і поширення її в нас?

Вони, ці перспективи, нещодавно з'явилися. З'явилися завдяки тому, що українські машинобудівники розробили і почали виробляти пересувні станції різної потужності, які продукують азот, виділяючи його з повітря за допомогою синтетичних мембран. Вони працюють, як сито, отвори якого пропускають молекули кисню і вуглекислого газу, а от азот крізь них не проходить. В азотно-мембранних станціях з десятирічним ресурсом використовують вітчизняні компресори з дуже високим коефіцієнтом корисної дії, полімерні мембрани, створені на базі найсучасніших технологій. Станції великої потужності вже добре зарекомендували себе під час ліквідації пожеж на шахтах. Модель, призначена саме для створення КА, щоб зберігати сільгосппродукцію, успішно "склала іспити" на Сумському комбінаті хлібопродуктів (сумському, бо створена станція саме в цьому місті концерном "Укрросметал").

Наші азотно-мембранні станції значно дешевші за зарубіжні аналоги, й це відкриває перспективи їх застосування.

Окрім істотного збільшення термінів зберігання продукції, зменшення втрат від комах-шкідників і мікрофлори, технологія використання КА заощаджує 160—230 кВтг електроенергії на рік на тонну зерна, бо вже немає потреби в деяких технологічних операціях. Без використання отрут-фумігантів маємо екологічно чистішу продукцію. Зникає небезпека вибухів повітряно-пилової суміші та пожеж у зерносховищах. І цей перелік переваг можна продовжити.

Фахівці вважають: в Україні втрати врожаю під час збереження на елеваторах, ХПП сягають 15 відсотків. Поширення технології КА може знизити цю цифру вдвічі, що еквівалентно збереженню одного мільйона тонн продукції, або, якщо бажаєте, збільшенню щорічного врожаю на понад мільйон тонн. Цифра, що варта поваги й уваги. Так само, як і нова технологія.

Олександр ЛАВРЕНКО, кандидат технічних наук, директор СП НВП "Технокомпресормаш".

Від редакції: технологію КА буде представлено на виставці "Агро-2005", яка проходитиме з 14 по 19 червня в Національному виставковому центрі.

■ ФОТОФАКТ

Корабель "Григорій Гнатенко" третій рік поспіль визнають кращим у Севастопольському загоні Морської охорони Державної прикордонної служби України.

На знімку: старший матрос контрактної служби сигнальник Олександр Кучерявий.

Фото Володимира ВЕДЮКА (Укрінформ).

Юрій Костенко: "На Заході краще

Попри те, що від часу створення фракції Української народної партії минуло два місяці, "розлучення" УНП і "Нашої України" досі сприймається болісно. Хоча підстав для невдоволення у партнерів не має бути — УНП залишається надійною опорою проукраїнської політики нової влади, — каже лідер УНП Юрій КОСТЕНКО.

— Дискусія про те, що президентська коаліція, щоб виграти, має йти на парламентські вибори єдиною командою, не згасає. Чому ви гнете свою лінію і переконані, що Українській народній партії не варто блокуватися з ліберальним Народним союзом?

— Мені завжди цікаво знайомитися із результатами виборів, що відбуваються в країнах Європи. Наприклад, у маленькій Данії, яка має великі демократичні традиції, нещодавно до парламенту пройшли вісім політичних партій. І ніхто не робить проблеми з того, що буде складно формувати парламентську більшість. Так само відкриттям для мене стало те, що вибори виграли датські Ліберальна і Радикально-ліберальна партії, тобто дві політичні сили зі схожою ідеологією.

— Але ж в Україні люди орієнтуються на лідерів. Чому ви переконані, що народ голосуватиме за ідеологічну партію, а не за потужну коаліцію? Тим паче, що для більшості громадян не надто принципово, яку ідеологію сповідує політична сила.

— Це і так, і ні, бо якби не було ідеології, то не було б і української держави. Адже у 90-х роках хвилю народного протесту ми підіймали на ідеологічній основі, розуміючи, що саме незалежна демократична Україна забезпечить краще життя. Так само на минулих президентських виборах люди не просто голосували за лідера "Нашої України" — виборці поділилися на "східних" і "західних" саме з ідеологічних міркувань. Тому ви праві лише в тому, що ідеологія в Україні асоціюється більше з лідером, ніж із політичною силою. Це проблема демократизації суспільства. Гадаю, нам потрібно років з 50, щоб українці йшли голосувати без оглядки на лідера тієї чи іншої партії, симпатизуючи або національній демократії, або соціальній, або ліберальній.

— Ви хочете сказати, що українська "правиця" в тому стані, у якому вона є, збережеться ще 50 років?

— Ні, я кажу про принципи, за якими голосують на Заході. Там, як і у нас, люди голосують за краще життя. Але це краще життя вони пов'язують із певною ідеологією. Наприклад, чому нині у Європі популярні праві партії? Бо там міграційні процеси набули таких розмірів, що європейці як захист обирають національну політику.

— Тобто, голосуючи за правих, європейці, умовно кажучи, захищаються від мігрантів?

— Так, у тому числі. В Австрії лідер крайньо правої "Партії свободи" Йорг Хайдер переміг завдяки ідеологемі, що мігранти заважають австрійцям гарно жити. А візовий скандал із Йошкою Фішером стосовно міграційної політики в Німеччині, який здійняли проти ліберальної політики "зелених", саме і є підтвердженням того, що в багатьох європейських країнах праві сили асоціюються з кращим життям.

— Ви часто згадуєте про створення умов для виробництва — у який спосіб можна вдихнути життя, наприклад, у розвалені ферми та колгоспи?

— Уся Європа визнає, що Україна має великий сільськогосподарський потенціал. Що потрібно було зробити вже у цьому році, щоб з'явилися нові робочі місця в селі? Те, що ми обіцяли на президентських виборах, — дати селянам дотації і зменшити податковий тягар.

— Але ж підприємцям, зокрема й аграріям, на цей рік залишили податкові пільги, вони мають фіксований податок, тож тягар і так зменшено...

— Не зменшено — і в цьому трагедія. Для малого підприємця податковий тягар, навпаки, збільшено, адже сьогодні скасували спрощену систему оподаткування. Уявіть собі фермера чи власника сільського магазину, який, забезпечуючи стабільною роботою трьох осіб, сам виконував функції бухгалтера, касира. Для нього ліквідація спрощеної системи означає, що тепер треба наймати касира, бухгалтера й цілу канцелярію. Сподіваюся, що Президент України підпише нещодавно прийнятий закон і тоді буде поновлено спрощену систему оподаткування. Та й самого фіксованого податку в сільському господарстві недостатньо. Навіть у розвиненій Європі є дуже багато механізмів сприяння сільгоспвиробникам, бо це дуже складний сектор — там є і дотації, і відповідна цінова, митна, тарифна, кредитна політики. Хіба в нас може фермер взяти кредит навіть під 20 відсотків? Як він буде за нього розраховуватися?

— Аграрний міністр також заявляє, що кредитна ставка має бути на рівні 17 відсотків та що банкіри "душать" селян...

— Мало, що він заявляє! Та щоб реально знизити кредитну ставку, потрібно залучити в економічний обіг землю. Всі розуміють, що тільки-но земля стане предметом застави, кредити в Україні подешевшають до загальноєвропейського рівня.

— Але хіба боротьба нинішнього уряду не є державною політикою? Прем'єр Тимошенко воює з нафтотрейдерами за зниження цін на солярку, міністр Бара-

Третій шлях України

Історію України можна розглядати як постійні пошуки нею свого місця у світовому історичному просторі. На відміну від більшості держав, які розпочинали своє становлення з відповіді на питання: "Ким бути?", Україна у своїх спробах самовизначитися завжди шукала відповіді на питання: "З ким бути, на кого спиратися?" Це споконвічне українське питання в пострадянській історії нашої держави стало вибором між російським європейським вектором розвитку України, коли українська влада, постійно балансуючи між Росією і Заходом і поперемінно змінюючи свої пріоритети, ототожнювала себе то з одним, то з іншим полюсом впливу.

В. ГАВРИЛЮК

З ким бути?

Нездатність тих, хто визначав зовнішню політику нашої країни, сприяти її самовизначенню, без якого вона не могла стати повноцінним суб'єктом світового співтовариства, дала змогу супердержавам використовувати її як політичний інструмент у їхній боротьбі за світове панування. Така позиція України дедалі сильніше закріплювала її у статусі залежної, незрозумілою і непередбачуваної держави, дуже далекої від демократичних норм і стандартів.

З приходом нової влади ситуація кардинально змінилася. Нова влада в особі Президента Ющенка не тільки заявила про безальтернативність європейського вибору України. Вона стала робити такі активні і енергійні дії в цьому напрямі, що вони сполохали навіть лояльно налаштованих європейських партнерів, які побачили в Україні загрозу слабкій європейській рівновазі.

Спроби українських євроінтеграторів узяти наскоком "стареньку" Європу викликають опір не тільки "європейського матеріалу". У значної частини українського суспільства і насамперед у мешканців південно-східних регіонів, які традиційно орієнтовані на Росію, інтеграція України до ЄС і НАТО зустрічає не більше розуміння, ніж інтеграція до гіпотетичного союзу африканських держав.

Причина цього полягає не в тому, що багато українців усе ще перебувають у полоні стереотипів радянської пропаганди, яка багато років лякала нас "західною загрозою", а в тому, що ідея євроатлантичної інтеграції, задекларована новою владою, не є для України органічною. Вона суперечить її історичному покликанню, і тому підсвідомо сприймається її громадянами як чужорідна. І жодна контрпропаганда тут не допоможе.

В ідеї євроатлантичної інтеграції, що з подачі нової влади набула статусу національної ідеї, проглядається не стільки бажання прилучитися до європейських цінностей і правової культури, здобути особисту свободу і нести за це соціальну відповідальність, стільки мрія про сите, влаштоване і спокійне життя західного обивателя. Це — споживча позиція. В її основі лежить прагнення одержати доступ до якості життя, що забезпечене не нами, і до благ, створених іншими народами. У цьому немає нашої національно-історичної творчості, немає досягнення. За цією позицією ховається невіра у власні сили.

Історична місія

Існує багато підтверджень тому, що народ України за своїм покликанням не може бути простим споживачем чужих ідей, форм і способів організації громадського життя, які б вони хороші не були. У кожної великої нації (а я переконаний, що українці — велика нація з великим майбутнім!) є своя місія у світовій історії. І національну ідею можна розглядати як усвідомлення народом своєї історичної місії. Якщо нація усвідомлює і виконує своє призначення, вона переживає розквіт. Якщо не виконує — деградує і вироджується.

Євроатлантична інтеграція згубна для нашої країни, насамперед тому, що вона заважає Україні здійснити її історичну місію. У чому полягає ця місія?

Суть "українського дива" вбачається в тому, що саме Україна має унікальний шанс стати надією сучасного світу, запропонувавши йому якісно нові стандарти життя і відносини між окремими людьми, співтовариствами і народами, між особистістю, суспільством і державою. Саме нам треба буде перебороти відчуження, сповнити високих прагнень людську діяльність, повернути людині втрачену цілісність і гармонію, відродивши її глибинні зв'язки з Природою і Творцем.

Сучасна українська національна ідея може відбутися тільки будучи загальнолюдською, вказуючи шляхи звільнення особистості від психологічних, економічних і соціальних факторів, які пригноблюють, заради реалізації творчого потенціалу людини, гармонізації її взаємин із природою, суспільством та іншими людьми. Вона могла б нести в собі усвідомлення вищого, космічного змісту людського буття і богоподібності людини, що дає можливість їй стати співтворцем Творця.

Значимість геополітичного чинника України — найбільшої держави на території Європи, розташованої між Заходом і Росією, сьогодні ні у кого не викликає сумніву. Являючись географічним центром Європи, Україна може і повинна стати ге-

життя пов'язують із певною ідеологією"

нівський бореться з банкірами за дешеві кредити і вітає заборону експорту мінеральних добрив. Вони начебто роблять для селян багато корисних речей, тож чому ви говорите про відсутність аграрної політики?

— На жаль, за 100 днів я не побачив ні пріоритетів державної економічної політики, ні тим більше самої політики. Я назвав тільки один напрям — сільське господарство, яке за підтримки з боку держави може за рік дати 15—20-відсотковий приріст доходів держбюджету. Також Україна має величезний транзитний потенціал. Усі країни колишнього "соціалістичного табору" почали економічне відродження з будівництва доріг. Ви уявляєте, що таке гарні дороги для України, яка є величезною транзитною державою?

— Ну щонайменше до одного села дорогу нині будують...

— А треба будувати не до одного села, а прокладати стратегічні магістралі. Ще за часів Київської Русі в Києві перетиналися шляхи зі Сходу на Захід і з Півночі на Південь — від варягів до греків. Оце і є дві головні магістралі, які вже давно повинні функціонувати як сучасна автодорожна система. До речі, під таке будівництво дають найдешевші у світі кредити на дуже вигідних умовах. Варто почати — і включиться економічний потенціал держави, адже дороги потребують цементу, асфальту, щебеню, цегли. А вздовж доріг "виростають" кав'ярні, ресторанчики, готелі та інша інфраструктура.

Чи візьмемо аеропорти. Скільки було розмов про те, що після модернізації київський "Бориспіль" може перехопити величезну кількість транзитних вантажів із Заходу на Далекий Схід і з Півночі на Південь?

— Українська народна партія начебто серед переможців президентських виборів, але ви задоволені далеко не всіма кроками партнерів по коаліції. Скажіть, УНП нині при владі чи в опозиції?

— УНП має свою позицію. Без сумніву, що з перемогою нашого кандидата ми не можемо бути опозицією. Але водночас ми не є і партією влади, що передбачає свій партійний уряд в класичному розумінні цього слова, хоча частина наших партійців працює у владі.

У деяких питаннях наша позиція стовідсотково не збігається навіть з позицією Президента. Але це не трагедія, бо внаслідок дискусій і змагання думок виробляється той політичний курс, який є найвигіднішим для держави.

— Водночас ви стверджуєте, що УНП допомагає Президентові виконати його програму. Тож чому ви тоді критикуєте уряд, який виконує передвиборні зобов'язання Віктора Ющенка?

— Програма Президента — це стратегія розвитку української держави, яку підтримав виборець. Але шляхи до задекларованої мети можуть бути різні. Наприклад, Президент декларує у своїй програмі вступ до Європейського союзу, одним із елементів якого є лібералізація економічної політики. Зокрема, одним із перших рішень Кабінет Міністрів запропонував нову митну політику — зменшення ввізного мита.

В УНП позиція стосовно ЄС дещо інша. Так, ми за членство України в ЄС з 1991 року. Але давайте спочатку досягнемо європейських стандартів — демократичних, соціальних та економічних, зробимо життя і бізнес в Україні вигідними для більшості громадян. Бо якщо ми одномоментно знімемо митні обмеження (а це також рух до Європи), то постраждають суто українські виробники — такі компанії, як "Оболонь" чи "Наша Ряба". Тому Олександр Слободян, голова економічної ради УНП, бачить економічну політику зовсім іншою, ніж та, яку пропонує діючий уряд. У цьому наші протиріччя.

— Поясніть тоді, чим ви принципово відрізняєтеся від ваших колег з "Нашої України", які утворили "Народний союз"?

— Дивіться: Президент переміг із чудовою програмою, яка передбачає дуже зрозумілі й потрібні речі — створення 5 мільйонів робочих місць, високі, пенсії і соціальні виплати. Але як зробити шлях до цих 5 мільйонів робочих місць коротшим? Тут у нас різне бачення і різні ідеологічні позиції. Уряд сьогодні запропонував витратити більшість бюджетних коштів на зарплати й пенсії. Але, виплачуючи їх, він не створив механізмів поповнення бюджету, тому країна наражається на небезпеку, що в наступному році соціальна ситуація буде гірша, ніж у цьому. Тому ми стверджуємо, що найкоротший шлях до стабільного зростання й добробуту кожної людини — це створення в Україні умов для зростання виробництва.

— Є думка, що це — позиція ображених на те, що дісталося мало посад...

— Знаєте, на ці плачі Ярославни і підрахунки, хто, скільки та які посади має, я не звертаю уваги. Навпаки, я скрізь наголошую, що УНП є пропрезидентською політичною силою і що ми маємо своїх представників у владі. Оцінюючи, багато їх чи мало, треба виходити із загальновідомих принципів: якщо в нас немає більшості партійців в уряді, то це мало. Але наших представників у владі достатньо, щоб ми як політична сила показали свої можливості і потенціал.

— Це правда, що ви претендували на посаду Прем'єр-міністра?

— Я ще два роки тому сказав Віктору Ющенку, що не претендую на жодну з посад у майбутній виконавчій владі.

— Ви не думаєте, що якби були поступливішим, то посад в УНП було б більше?

— Тут питання не в Костенкові, а в політичній силі. У нас постійно намагаються всі проблеми розглядати скрізь призму чи то егоїзму, чи то амбіцій, але чомусь ніхто не хоче дискутувати стосовно суті державної політики. До того ж позицію УНП визначає не Костенко, бо хоча я, як лідер партії, і маю багато можливостей впливати на політику партії, але я не можу одноосібно її замінити. У нас справді демократична політична сила, можливо, єдина в Україні, де лідер має свою політичну позицію, проте вирішує не лідер, а партія.

Коли постало питання, чи то нам саморозпускатись і вступати в НСНУ, чи продовжувати політичне життя як національно-демократична сила, то жодна районна організація не підтримала рішення про саморозпуск. Цим ми сильні.

— Але я зустрічала людей, які сповідують приблизно таку ідеологію: самі вступають в Народний союз, а сільський осередок УНП "переписують" на дружину...

— Можлива і така ситуація, але я говорю мовою цифр. У нас немає зафіксованих переходів осередків Української народної партії в "Народний союз "Наша Україна" — ні низових структур, ні тим більше районних чи обласних організацій. Окремі випадки, коли члени партії перейшли, є. У тому числі серед народних депутатів — це Олег Гуменюк та Ігор Юхновський. І це нормально, бо ти маєш право орієнтуватися на ту чи іншу політичну силу і пов'язувати з нею подальше життя.

— Як часто ви спілкуєтеся з Віктором Ющенком зараз?

— Не спілкуємося. Насамперед тому, що в цьому немає потреби. На жаль, сьогодні Президент переобтяжений непотрібними спілкуваннями, і це загальна біда нашої недорозвиненої демократії. Бо, замість того, щоб займатися своєю ділянкою роботи, кожен намагається звітувати першій особі про те, що він зробив, а здебільшого — про те, чого ще не зробив. Я сьогодні очолюю фракцію. У Верховній Раді наші голосування майже тотожні голосуванням "Нашої України" в тих питаннях, де в нас немає ідеологічних розбіжностей. У цьому моя головна функція, бо мені не треба бігати до Ющенка і звіряти з ним годинник. Я знаю його позицію, його пріоритети, його програму, бо ми над нею разом працювали. І я докладаю зусиль, щоб ця програма була реалізована.

— Але 2006 рік буде вирішальним і для Президента, і для всіх парламентських політичних сил...

— Серйозні переговори треба вести напередодні виборчої кампанії. Ми є пропрезидентською політичною силою, наша ідеологія і програма багато в чому збігаються з програмою Президента, тому ми не можемо на виборах бути опонентами НСНУ і тих політичних сил, які є пропрезидентськими.

Тут потрібно сідати і говорити про особливості ведення виборчої кампанії — як її побудувати, щоб у наступній Верховній Раді ми могли мати пропрезидентську більшість і забезпечити реалізацію програми своїми законодавчими рішеннями.

Розмовляла Михайлина СКОРИК.

ополітичним, геоекономічним, культурним і духовним центром на її території, місцем перетину інтересів Сходу і Заходу, Півночі і Півдня. Розташовуючись на перехресті європейської й азіатської цивілізацій, християнської і мусульманської культур, Україна могла б стати тією "світовою лабораторією", де відбувається контакт цивілізацій, їхнє примирення, діалог і взаємопроникнення культур. Такий унікальний досвід, який має напрацювати Україна, — необхідна умова виживання людства в епоху нових історичних викликів, основним з яких є конфлікт цивілізацій. І якщо людство не зуміє перебороти цей конфлікт і досягти взаєморозуміння, воно може бути втягнене в безперервні терористичні, релігійні і цивілізаційні війни.

Самореалізація України вимагає вибору нею не прозахідного або проросійського, а власного шляху, який можна визначити як "третій". Багатьох політиків чомусь лякає така постановка питання. Їм здається, що в цьому разі Україна прирікає себе на ізоляцію, а в умовах світової глобалізації та інтеграції це рівнозначно самогубству. Насправді, все — навпаки. Домогтися істотних досягнень у сучасному світі може тільки та країна, яка має свій власний проект розвитку. До того ж цей проект повинен бути затребуваний світовим співтовариством, стати органічною і необхідною частиною світового цілого.

Саме як країна-миротворець Україна зможе вийти у світові лідери, відбутися як незалежна, могутня і процвітаюча держава, оскільки саме в цьому вона буде затребувана світовим співтовариством уже найближчим часом.

Власний або "третій" шлях необхідний Україні і для розв'язання її головного внутрішньополітичного завдання — збереження цілісності країни, загрозу втрати якої ми гостро відчули під час останніх президентських виборів. Замість того, щоб боягузливо закривати очі на реально існуючий "цивілізаційний розлом" і породжуване ним протистояння Сходу і Заходу на території нашої країни, і заявляти, що воно лише міф, придуманий ворогами України, ми повинні знайти адекватну відповідь на цей виклик, якщо не хочемо втратити країну. Заради збереження її єдності і цілісності, захисту власних національних інтересів ми зобов'язані шукати точки дотику цих двох полюсів і те, що може сплавити їх воєдино. Впевнений, що саме

ідея "власного шляху"

може стати головним об'єднуючим чинником, який допоможе перебороти розкол України, бо вона однаково близька і зрозуміла мешканцям як західних, так і південно-східних регіонів.

Проголошуючи соборність України, ми повинні розуміти, що вона не є вже доконаним фактом. Соборну Україну нам ще треба буде створити спільними зусиллями. Тільки подолання протистояння всередині власної країни і наше вміння зрозуміти самоцінність "іншого", зберігши національну єдність у всій її різноманітності, дасть нам той безцінний досвід, який допоможе нашій "хаті скраю" стати центром тяжіння на планеті. Захід і Схід України — два її крила. Розмах цих крил забезпечить їй прорив у нову історичну епоху.

Здатність помітити, побачити, відчути унікальне покликання України — свого роду тест на посадову відповідність для тих людей, які стоять сьогодні біля керма нашої держави. Пробуджена енергія народу зробила особливо помітною невідповідність особистісного масштабу представників нової влади тим колосальним завданням, які стоять сьогодні перед Україною. Ця невідповідність є основною проблемою як колишньої, так і нинішньої політичної еліти. Вона позбавляє її можливості стати творчою силою суспільства, змушує діяти ситуативно, ототожнюючи політичне лідерство з примітивною боротьбою за владу.

Відмітною рисою справжніх лідерів є уміння ставити перед собою

ідеальні цілі

і прагнути їхніх досягнень. Саме політичний ідеалізм завжди був двигуном соціально-економічного прогресу, а всім великим історичним проривам передувала мрія. Що грандіозніший прорив, то сміливіша має бути мрія. Український парадокс полягає в тому, що у мрійників-українців, яким потрібно буде здійснювати великі звершення і відкриття, сьогодні немає національної мрії. Справжніми лідерами нації стануть ті, хто дасть їй цю мрію.

Незважаючи на існуючу в Україні велику заклопотаність людей матеріальною стороною життя, продиктовану не стільки нашою приземленістю, скільки нашими страхами, нашою бідністю і невпевненістю у завтрашньому дні, в українському суспільстві дедалі сильніше виявляється потреба знайти новий, а точніше, істинний зміст буття. І хоча кожний з нас змушений вести на землі матеріальне існування, ми дедалі більше усвідомлюємо, що по своїй суті ми є істотами духовними, і зміст людського життя перебуває за межами матеріальних потреб і нашого земного існування. І тільки ставлення людини до самої себе як до істоти, насамперед тваринно-тілесної, а не духовної, заважає їй реалізувати закладені в ній практично безмежні можливості.

Для кожної людини, як духовної істоти, первісним є віра в Бога й у власні сили. Саме віра, що живить людський дух, є основою всіх людських досягнень. **Тому всі позитивні перетворення в суспільстві необхідно розпочинати з духовного відродження людини.**

Невдалі спроби наших "реформаторів" досягти економічних висот демонструють нерозуміння ними того, що справжні причини успіхів в економіці — за межами самої економіки. Досягнення економіки і гармонійне існування людини в соціумі визначаються моральним станом суспільства. Тому найдосконаліші і найсуворіші закони порушуватимуться, країну розкрадатимуть, а корупція процвітатиме, поки не візьме верх моральний закон усередині нас. Цей закон, даний нам згори, є найнадійнішою і найдосконалішою системою управління. Живучи згідно з з ним, ми не красти мемо і братимемо хабарів не тому, що до цього постійно закликає Президент В. Ющенко і за цим строго стежить міністр Ю. Луценко. Ми свідомо уникатимемо несправедливих вчинків, добре розуміючи, що вони руйнують найцінніше, що є у нас — нашу внутрішню природу. Так людина, що знає закони фізики, не стане доторкатися до оголених дротів.

Побачивши в Україні точку майбутнього цивілізаційного прориву, ми повинні розуміти, що джерелом цього прориву є людина. І з цієї точки зору демократія потрібна нам як система управління, що створює оптимальні умови для розвитку людської особистості. По суті, демократія заснована на переконанні, що звичайні люди мають незвичайні можливості. У цьому і полягає її основна цінність.

Василь ГАВРИЛЮК, народний депутат України, голова партії "Третя сила".

Повертаючись до надрукованого

У "Голосі України" від 7 травня 2005 року №83 (3583) було надруковано статтю "І простіть нам провини наші...", яка містила деякі неточності щодо пільг ветеранам війни при оподаткуванні.

З набранням чинності 1 січня 2004 року Закону України "Про податок з доходів фізичних осіб" змінився порядок оподаткування доходів ветеранів. Пільгове оподаткування доходів фізичних осіб, зокрема і ветеранів, здійснюється як надання податкової пільги, яка застосовується лише до заробітної плати. Податкова соціальна пільга застосовується до доходу, якщо його розмір не перевищує розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень (у 2005 році ця сума становить 570 гривень), і надається як зменшення суми загального місячного оподатковуваного доходу на суму податкової соціальної пільги. Така пільга у 2005 році надається у розмірі 131 грн. — всім платникам податків; 196, 5 грн. — ветеранам, які є інвалідами I або II групи, у тому числі з дитинства; 262 грн. — Героям України, Героям Радянського Союзу, Героям Соціалістичної Праці або повним кавалерам ордена Слави чи ордена Трудової Слави; учасникам бойових дій під час Другої світової війни або особам, які працювали в тилу, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"; колишнім в'язням концтаборів, гетто та інших місць примусового утримання під час Другої світової війни або особам, визнаним репресованими чи реабілітованими; особам, які були насильно вивезені з території колишнього СРСР під час Другої світової війни на територію держав, що перебували у стані війни з колишнім СРСР або були окуповані фашистською Німеччиною та її союзниками; особам, які перебували на блокадній території колишнього Ленінграда у період з 8 вересня 1941 року по 27 січня 1944 року.

«Круглий стіл»: «Проблеми реформування вищої освіти: якість навчання, кадри, самоврядування»

В обговоренні взяли участь: заступник міністра України з питань освіти та науки Михайло Степко; голова підкомітету з питань освіти Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, народний депутат України, професор Олександр Устенко; ректор Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, професор, академік Національної академії наук Віктор Скопенко; ректор Київського національного економічного університету, доктор економічних наук, професор Анатолій Павленко.

На першому місці не ідея, а гроші?

РЕД.: Верховна Рада України зареєструвала до розгляду понад десять освітянських законопроектів. Чому їх так багато, чим це зумовлено та чому їх так довго не розглядали?

УСТЕНКО: Закінчує роботу Верховна Рада IV скликання. Яких можна дійти висновків?

Законодавчий орган влади, на жаль, як на мене, не має системи роботи, не має кваліфікації відповідних законопроектів. Тому кожен парламентарій сам придумує той чи інший законопроект. Це не діло. Скільки сьогодні є законопроектів про м'ясо, молоко тощо? Хіба в цьому є потреба? Кожен комітет, кожен депутат намагається показати суспільству плідну працю. Щотижня планується розглянути 150 законопроектів. Ми не раз пропонували уніфікувати діяльність Верховної Ради. Якщо це питання належить до сфери науки і виховання, слід відпрацювати стратегічну лінію, якщо до сільського господарства — має бути один основний закон, водночас з яким буде кілька законопроектів, які доповнюють або розвивають основний напрямок діяльності.

Досі не прийнято серйозні зауваження до процесуального законодавства і навіть немає закону про Кабінет Міністрів.

О. УСТЕНКО.

Нещодавно Комітет ВР з питань науки і освіти відхилив законопроект інших комітетів із студентського самоврядування. Одна з причин — в основному законі про вищу школу потрібно виписати ті норми, які стосуються студентського самоврядування. Спеціальний закон не потрібен.

РЕД.: Ви проти такої кількості законопроектів, які є нині? Тобто, не проти ідеї, а проти безсистемності?

УСТЕНКО: Можливо, така система й існує. Але це схоже більше на систему безладу.

Нам би ще прийняти відповідний закон про види сільськогосподарських продуктів...

РЕД.: Вікторе Васильовичу, у Верховній Раді є ціла низка законопроектів. Ви долучалися до їх розробки? Чи радилися з вами, вашими колегами-ректорами щодо того, якими повинні бути ці закони?

СКОПЕНКО: Корпус ректорів вищих навчальних закладів залучався до обговорення, коли народжувався Закон України «Про вищу освіту». Збиралася спілка ректорів, розглядалися всі пропозиції. Потім деякі з них ми передали на розгляд в Міністерство освіти і науки та взяли участь у роботі комісії з удосконалення законів.

Документ про вищу освіту нині потребує доповнень і змін. Нарешті його ухвалили в першому читанні. Гадаю, ректори університетів перший варіант цього закону взагалі не бачили.

Хто вигадав вищу освіту з так званими I і II ступенями акредитації? Хотіли, щоб Україна була країною, в якій найбільша кількість вищих навчальних закладів?

На мою думку, всі справжні вищі навчальні заклади потрібно об'єднати в систему Міністерства освіти і науки. Якій країні потрібні майже 200 приватних університетів з їх численними філіями, де готують юристів? Раніше таких вузів в Україні було лише п'ять.

РЕД.: Як готельний технікум стає університетом і випускає офіціантів та перукарів?

ПАВЛЕНКО: Вищий навчальний заклад повинен створюватися постановою Кабінету Міністрів. А створюється законами про вищу освіту та підприємництво. Освітню послугу можна порівняти з підприємницькою діяльністю. Ми протестували проти того, щоб навчальні заклади виникали як товариства з обмеженою відповідальністю.

СКОПЕНКО: У Німеччині жоден вуз навіть назву свою змінити не може без рішення ради ректорів. Там лише шість приватних вузів. Приватний заклад створюється лише тоді, коли система державної освіти не може забезпечити підготовку професіональних кадрів. Чому вважають, що економічна освіта найпростіша?

РЕД.: Але економіст — найприбутковіша професія.

ПАВЛЕНКО: Вона дуже складна. Не можна прочитати одну книжку товариства «Знання» і стати економістом.

У світі є університети найвищого ґатунку, чудова база, викладацький корпус готує спеціалістів, на яких величезний попит. Як вони створювалися? Заможні люди засновували університети. Зі студентів брали чималу платню, щоб повернути собі витрачений капітал. Це нормально.

Що відбувається у нас? На порожньому місці виникає приватний вуз, де наперед беруть зі студентів гроші, не забезпечивши їх знаннями. Виходить, що на першому місці у нас не ідея, а гроші.

В Україні є лише кілька приватних закладів, що мають повноцінний педагогічний колектив.

Я заснував факультет підвищення кваліфікації з вищих економічних дисциплін. З приватного закладу до нас не прийшов жоден викладач.

Чому МАУП у кожній області?

СКОПЕНКО: Є хоча б один приватний вуз, який готує фізиків, хіміків, фахівців комп'ютерних наук?

ПАВЛЕНКО: Хіміків точно ніде не готують. Боюся, фізиків також.

СТЕПКО: Нині припинено практику перейменування університетів на ТОВ, ВАТ, ЗАТ тощо. Всі приватні заклади можуть існувати лише з назвою «Приватний вищий навчальний заклад Міністерства освіти і науки».

СКОПЕНКО: У Рівному майже 300 тисяч населення. Навіщо їм вісім (!) університетів?

СТЕПКО: Альтернатива.

СКОПЕНКО: У таких центрах, як Рівне, повинно бути два вузи: технічний та гуманітарний. Щоб зібрати найкращі кадри та сконцентрувати в одному місці.

Згадайте Суми. Вирішили об'єднати кілька вузів. Студенти та ректори голодують, наробили стільки галасу, дійшли до Президента. Критикували колишнього міністра Кременя за те, що він підтримав ідею об'єднання.

Чому в хороших університетах немає філій? Ми дивимося на те, чи можемо їх забезпечити педагогічними кадрами. Чому МАУП у кожній області має філію? Чому Інститут культури та мистецтва випускає перукарів не лише в Києві, а в якійсь Закрутилівці? Європейський університет є в кожній області. Їм потрібно змінити назву з Європейського на «Космічний економічний університет».

СТЕПКО: Ще два-три роки і студентів та абітурієнтів не буде. Питання в ціні за навчання. У законі написано: «Філії відкриваються так само, як і вищі навчальні заклади — постановою Кабінету Міністрів України». Це вже в чинному законі.

У 1991-му, під впливом радників зі Сполучених Штатів та інших країн, де приватна освіта надзвичайно розвинена, було прийнято закони, де приватні навчальні заклади штампують, наче ятки з алкогольною продукцією.

За кордоном з'явилося таке поняття, як комерційна освіта. Області одразу відреагували: «Вирівнюйте освітній потенціал». І коли ми подивилися, що робиться в Івано-Франківській, Вінницькій, Житомирській областях... Кожен регіон почав створювати свої університети. І не один. Коли ми відкрили очі, почали ліцензувати. Спочатку ліцензували і акредитували вуз в цілому, а він мав право створювати свої позабазові підрозділи. Це теж була певна помилка. А головне те, що приватні малопотужні навчальні заклади створені по всій Україні. Як підприємства. Наприклад, в Житомирі добувають граніт і пропонують гризти граніт науки. Смішно, але при іноземних фірмах це було. Але там є перепідготовка.

В. СКОПЕНКО.

Відкрилися комерційні вузи, почали «красти» у ректорів науково-методичне забезпечення, викладачів. Тоді ми подумали: чому ректорам державних вузів не дати можливість запровадити платну освіту? Помилка це чи ні — не знаю. Почали з 20 відсотків. А потім ректори побачили, що фінансування державне набагато менше, ніж ті гроші, які платять студенти. Почали ми займатися позабазовими підрозділами. Їх два роки тому було 840. Ми закрили 200. І продовжуємо закривати. Спроби наші реалізувати якесь об'єднання стримують дві причини. Перша. Не всі вузи наші. Друга. Якщо голова облдержадміністрації створює вуз, він хороший. Якщо об'єднує вузи, він поганий.

СКОПЕНКО: Ці голови ОДА добре вивчали історію. Раніше перший секретар обкому хотів мати в області свій університет. І мав!

СТЕПКО: Ми говоримо про якість і стандарти самоврядування. Нещодавно я доповідав на засіданні ради ректорів. Але пропозиції «відміталися». Було майже 440 поправок народних депутатів. Це все обробляли у профільному комітеті Верховної Ради.

У нас нині головна проблема: структурні відокремлення. У новому законі вписані зовсім інші норми позабазових підрозділів. Гадаю, вони потихеньку зникатимуть.

Якість освіти залежить від двох чинників:

— держава повинна створити умови та баланс;

— відповідальність ректора.

Багатьом ректорам потрібно подивитися, як працює внутрішньовузівська система контролю якості.

Тепер про гарантії якості з боку держави. Повинен бути перелік спеціальностей, система акредитації, яка б мала якісь аналоги у порівнянні з іншими країнами, визнання дипломів нарешті.

РЕД.: Скажіть, будь ласка, входження України в Болонський процес гарантуватиме якісну національну освіту? І чи взагалі ми готові до цього і чи потрібно це нам?

СТЕПКО: Країни, які підписали Болонський документ, домовилися, що будуть спільно розбудовувати та вдосконалювати освіту.

У документі сказано: половина студентів країн-підписантів використовує двоступеневу освіту.

З наступного року всі вузи використовуватимуть кредитно-транспортну систему залікових одиниць.

Які у нас проблеми?

1. Вимогливість викладача, щоб, наприклад, трійка була трійкою.

2. Впровадити студентське самоврядування, але воно має бути поза політикою.

3. Забезпечити нормальні умови навчання і помешкання.

Україні не потрібно поспішати щось змінювати. Нас критикують, що готуємо спеціалістів. Європейські країни вже розбивають підготовку бакалавра на професіональну та академічну програми, які ведуть до магістра.

ПАВЛЕНКО: В європейській країні бакалавр — це фахівець із закінченою повною вищою освітою. Магістр слідує за бакалавром. Скажімо, в Англії бакалавр — це повна вища освіта, отримавши яку, людина йде працювати. Через два роки вона може вступати в магістратуру, якщо хоче. Мені здається, Міністерство праці і Міністерство освіти

повинні відпрацювати відповідну систему. Нема визначення, хто такий бакалавр. У нас, на жаль, вважається, що бакалавр — недоучка. Хіба це правильно?

Приїхали нещодавно до нашого вузу з Китаю. Там економічний факультет, бакалаврів — 800, магістрів — 80. Наші нормативно-кваліфікаційні довідники повинні бути повністю перероблені. З Міністерством праці ми маємо разом відпрацювати тарифну оцінку кваліфікаційних довідників. А поки що бакалавр, повторюю, — недоучка, він навчається чотири роки, в нього немає статусу.

СКОПЕНКО: В Європі три роки навчаються на бакалавра.

ПАВЛЕНКО: В Азії теж три роки і він має право вимагати диплом і йти працювати. А чотири роки навчання — повний бакалавр, який має повну вищу освіту. Почитайте в нашому законі, чим відрізняється спеціаліст, бакалавр і магістр. Майже нічим.

СКОПЕНКО: Скільки повинно бути магістрів? Максимум 20 відсотків від плану набору на 1-й курс. Що у нас виходить? Усі студенти хочуть бути магістрами. Їм потрібні лише «4» і «5». І всім негайно подавай лише червоний диплом. Такої хвороби раніше не було!

УСТЕНКО: Люди хочуть стати кращими.

ПАВЛЕНКО: Я наведу приклад. Є світова післядипломна програма. Отримав диплом — обіймай управлінську посаду, закінчуй цю програму. На Заході інженер чи будівельник іде до сфери управління з цим дипломом і каже: «Я маю право керувати».

СТЕПКО: Це інша площина. Болонський процес ставить завдання створити «дорослу освіту», щоб людина з дипломом будь-якого зразка могла ще навчатися. У світі є поняття «додаткова професіональна освіта». Згадайте. 1964 рік. Америка. Протести проти високих цін на підготовку в Стенфорді, Гарварді тощо. Влада створила 6400 коледжів і сказала, що це теж вища освіта. Але при цьому запровадила мудру систему посад, на які бакалавр може претендувати. А у нас це величезна проблема.

Освіта — це сфера послуг

УСТЕНКО: Ми повинні бути залежні від виробництва, від потреб суспільства. Адже яке головне правило? Знайти суспільну потребу і спробувати її задовольнити. Скажімо, не вистачало у нас бананів — тепер вони на кожному кроці. Так само потреба пішла і на освіту.

Чому? Вона давала можливість законно ухилятися від армії. Це для хлопців мало величезне значення. Для дівчат освіта — вихід у світ, можливість створити майбутнє. Але потрібно їхати до Києва, вступити в той чи інший університет. А життя в столиці дуже дороге. Так виникла потреба відкрити навчальний заклад у райцентрі. Реєструють його тільки місцеві органи влади, навіть не питаючи міністерство. Воно лише видає ліцензію. А потім дає акредитацію на випуск спеціалістів... У перший клас торік пішло 460 тисяч дітей. Їх не буде більше, їх може бути тільки менше. Тисяча вищих навчальних закладів незабаром залишиться без роботи. Вже сьогодні ми маємо дуже серйозні проблеми із заочниками, особливо у периферійних вузах. Мало того, роботодавці уже вказують: ми з того вузу візьмемо на роботу, а з того — даруйте... Але найголовніше те, що сама державна служба має створити принципи призначення на посаду. В журналістику можна прийняти людину з філологічною, фізичною, хімічною освітою. Людина може вести ті чи інші розділи і навчитися писати. Управлінці ж вирішили, що вони всі вміють писати з дитинства. От тому і маємо такі «прекрасні» успіхи в державі. Якщо в Тернопільській області одну з райдержадміністрацій очолює колишній бармен, то про що можна говорити? Хіба він має практику управління сільським господарством? А чому б в кадастрі професій не зазначити, що тільки магістр державного управління може потрапити на посаду від заступника керівника організації до її начальника?

А. ПАВЛЕНКО.

Я знаю одну районну адміністрацію Тернопільщини, де лише один магістр державного управління. І ходу йому не дають. Начальники переслідують. Практика працевлаштування не популяризує спеціаліста, якого ми готуємо. Нещодавно у комітеті відбулася велика дискусія стосовно внесеного законопроекту одним із депутатів про перші місця роботи випускника. Держава дає гроші, підприємець їх бере, створює робочі місця, запрошує випускника. Потім фірма збанкрутувала, можна його звільняти. На таких основах створити відповідний закон абсолютно неможливо. Треба застосувати інші принципи поєднання роботодавця, органу зайнятості, вузу і самого випускника. На такій чотиригранній основі можна було б підписувати певні угоди. Я дуже хочу похвалити Міністерство освіти. Воно останнім часом до «своїх рук» прибрало те, що називалося «безгоспним». Вузи почали серйозно ставитися до контролю за навчальним процесом, до стандартів вищої освіти.

РЕД.: Ми весь час говоримо про диплом. І в мене складається враження, що вузи всі запрограмовані на нього. Є студенти, які відвідують, є й такі, які прогулюють лекції, складають чи не складають іспити. І, врешті-решт, вуз зобов'язаний вручити йому диплом. А чому? Скажімо, в США вручають папірець, що він прослухав такий-то курс.

СКОПЕНКО: Чому ви вирішили, що всім вручають диплом?

РЕД.: А комусь вручали довідку про те, що студент прослухав курс?

СКОПЕНКО: Якщо студента відраховують за академічну заборгованість, йому вручають виписку із залікової книжки.

М. СТЕПКО.

ПАВЛЕНКО: ...Його відраховують.

РЕД.: Навіщо його відраховувати? Є ж досвід закордону. Людина заплатила гроші, ходила через раз на пари, не складала заліків. Їй віддали довідку і все.

СКОПЕНКО: Такого не має в жодному державному вузі.

ПАВЛЕНКО: У мене половина платних студентів і я їх відраховую точно так, як і бюджетників. Для мене всі рівні.

СТЕПКО: Запитання цікаве і в іншому плані. Чому Європа пішла на Болонський процес? Тому що побачила: більшість студентів традиційних донорів з Ірану, Іраку тощо кинулися навчатися не в Європу, а в Америку. Тому що там прекрасна система короткочасних професійних програм. У них є можливість переривати навчання. У нас запроваджують систему транспорту кредитів. Людина провчилася три роки, отримала стільки-то кредитів...

УСТЕНКО: У закордонних вузах обмежена кількість прийому. Скажімо, ви приймаєте 50 чоловік на місце. А з тими кредитами прийде до вас на один курс сто чоловік. Куди ви їх дінете?

СТЕПКО: Вакансії можуть бути, але вже платні.

РЕД.: Рівень навчання. Зрозуміло, не можна навчити того, хто не хоче. Який нині рівень вузівського викладання? Чи правильно, що довільно визначають вступні, іспити на сесіях і державні? Можливо, тут теж потрібно вимогливіше підходити до цієї справи?

СТЕПКО: Зміст освіти в обсязі 65 відсотків контролюється державою. 35 відсотків дається керівникові вищого навчального закладу для того, щоб забезпечив профільну підготовку на рівні бакалавра. Що стосується умов прийому, то вищі навчальні заклади самоврядні. До речі, в цьому році вони до мене приносили «умови прийому». Вузи свої правила складають відповідно до вимог міністерства. Але як складають? Нещодавно я був в одному технікумі, розмовляв з представниками органу студентського самоврядування. Вони мені кажуть, що є погані студенти серед бюджетників, і є хороші серед платних. Але основна проблема пов'язана з наркотиками і з тим, що ставлять трійки ні за що. Вони заважають нам навчатися і країні, кажуть діти. У Туреччині на загальному тестуванні не набрав 140 балів — ти не бакалавр. І це в найгіршому університеті. Ми хочемо створити таку саму систему, хоч і є проблеми. Взагалі-то ми забороняємо робити свої правила прийому, але є приватні вузи. Якщо я знаю, що 64—80 відсотків йде фінансових надходжень від контрактних студентів, то я не ставитиму двійку, поставлю трійку. І нехай платить собі далі.

РЕД.: Нехай платять. А ви не давайте йому диплом.

ПАВЛЕНКО: У КНЕУ пройшла зимова сесія. Знаєте, яка успішність? 22 відсотки двійок. Майже п'ять тисяч студентів мають двійки. І я їх не жалію. Але даємо можливість перескласти іспити.

СТЕПКО: Нещодавно дізналися, що в деяких вузах 98 відсотків студентів не мають трійок! А в деяких — навпаки. Ми написали циркуляр ректорові. Звертаємо вашу увагу, мовляв, що у вас дуже високий процент успішності — 4,5. Там прокоментували: нас Міністерство освіти і науки спонукає ставити трійки і двійки, тому що в них не вистачає грошей на стипендії.

Скажи, хто ректор...

РЕД.: Олександр Андрійович Устенко висловив правильну думку: доки суспільство не потребуватиме високого рівня освіти, то нічого доброго не буде. І знову-таки, в тому, що ви сказали, є певне протиріччя. Один ректор вимогливий, інший не жаліє, а третій, як ви кажете, дає 98 відсотків успішності. Очевидно, потрібно створити систему, яка б їх ввела в один рівень.

УСТЕНКО: Система тримається на тому, що наша інспекція нічого чомусь не виявляє.

РЕД.: Це ж каральна система.

УСТЕНКО: Це контролююча система.

ПАВЛЕНКО: У мене нема усної системи прийому студентів, тільки письмова.

УСТЕНКО: Поза сумнівом, багато залежить від того, як керують вищим навчальним закладом, в якому регіоні він знаходиться, в яких умовах. Візьміть, наприклад, Харків. Це вузівське місто, там більше вузів, ніж у Києві. Багатогранна система. І мені подобається, що Міністерство освіти і науки дивиться вперед. Ми фактично відсікли некомпетентні пропозиції багатьох народних депутатів. Нам було надзвичайно важко. Але ми врахували майже всі пропозиції, які давало Міністерство освіти і науки. Так нині народжуються поправки до закону, який є досить пристойним. Там є те, що не сподобається ректорам. У кожному вузі, скажімо, обов'язково має бути наглядова рада. Багато внутрішньовузівських питань у разі взаємодії ректора і наглядової ради вирішується дуже ефективно. І міністерству не потрібно втручатися. Ще одна важлива річ. Є приказка: «Який піп, така і його парафія». Який ректор — такий і вуз. До одного чомусь ідуть, а до іншого — ні. Ми не беремо столичні вузи, які можуть перебирати кадрами. Ви подивіться, як потребує спеціалістів периферія. Вона працює вахтовим методом. Запрошує і забезпечує навчальний процес. Це його — колосальна ломка. У тому вигляді, в якому сьогодні перебуває навчальний процес, через три роки нічого не залишиться. Для того, щоб з'явився перший телефон, треба було багато років. Для того, щоб з'явився 50-мільйонний «мобільник», знадобилося всього три. Через кілька років інформатика і все те, що пов'язано з новими технологіями, поверне нас в інший бік. Що ми маємо? Традиційне: лектор, лекція, практичне заняття тощо. Це вже вчорашні форми навчального процесу. Не раз доводилося бувати в тому чи іншому навчальному закладі за кордоном: його формування іде зовсім інакше. Подивіться на медиків, у них серйозна ситуація з практичною підготовкою. Де наша практика? Чому її ліквідовано? Немає грошей. А чому нема цієї практики в приватних вузах? Вони теж не хочуть витрачати гроші на підготовку спеціалістів. А що таке спеціаліст-журналіст, який не працює в газеті?

СТЕПКО: Зараз ураховується практика в валовий продукт.

УСТЕНКО: Є загроза опинитися в надзвичайно поганій ситуації. Вундеркінд з великою головою все знає, а ходити не може. Отже, нас чекають серйозні зміни. І сьогоднішній закон про вищу освіту, який ми, сподіваюся, ухвалимо до нового навчального року, цьому сприятиме. А «круглі столи», які організовує «Голос України», треба проводити і надалі. Це моє побажання.

ПАВЛЕНКО: Ми говорили про фахівця, бакалавра і магістра. Однак не розібралися, де місце молодшого спеціаліста. Яким він повинен бути? Тому ще раз підкреслюю: не тільки Міністерство освіти, а й Міністерство праці повинно вивчати ринок праці. Ми маємо співпрацювати із службою зайнятості, щоб визначити на перспективу місце кожного фахівця. Редакція «Голосу України», гадаю, продовжить тему, запросивши на черговий «круглий стіл» представників згаданих міністерств.

СТЕПКО: Я «за» обома руками!

УСТЕНКО: Відомства почали від нас відмовлятися. Промінвестбанк створив свій навчальний заклад, податкова адміністрація, Міністерство фінансів вже не потребують наших випускників. Виходить, ми працюємо вхолосту? Повинні бути державні замовлення. Про це і бажано поговорити на черговій зустрічі в шановному «Голосі України».

РЕД.: Дякуємо за розмову.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Медалі випускників перевіряє область

Чернівці. Письмові роботи учнів, що претендують на золоту чи срібну медаль, перевірятиме управління освіти і науки ОДА. Така новина схвилювала випускників та їхніх батьків. Але, як з'ясувалося, здійснення перевірки цілком законне. Як пояснив начальник управління Валерій Крамар, управління має таке право згідно з п. 4 Положення про золоту медаль «За високі досягнення у навчанні» та срібну медаль «За досягнення у навчанні», затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 13.12.2000 р. № 584 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України.

Цього року претендентів на медалі в області чимало, але ж оцінювання вчителів часто необ'єктивні. Перевірка управлінням освіти і науки ОДА протягом навчального року рівня навчальних досягнень учнів в усіх районах області та містах Чернівцях і Новодністровську показала, що 50 відсотків претендентів на нагороду не підтвердили високих знань.

Сергій СУЛИМА.

Власне бажання з політичними мотивами

Миколаїв. Подав у відставку ректор місцевого державного університету Валерій Будак. Про це він заявив на засіданні вченої ради. Більше десяти років Валерій Дмитрович очолював один з найпопулярніших миколаївських вузів. За цей час колишній педагогічний інститут став класичним університетом. Відставку ректора пояснюють політичними мотивами: у період передвиборної кампанії він керував обласним штабом з підтримки В. Януковича.

Олена ІВАШКО.

Агов, меценати, де ви?

Тернопільська область. Члени молодіжних організацій разом із студентами обласного центру організували акцію з збереження одного з найкращих замків XVI століття — родовий маєток воєводи Януша Збаразького у селі Токах. Не знайшовши задля доброї справи жодного українського мецената, вони самі розчистили територію, викосили траву, частково законсервували древні мури. Для радикальніших справ необхідні чималі кошти: в середньому потрібно від 5 до 10 мільйонів гривень для кожного більш як тридцяти замків Тернопілля. Тому організатори акції — обласне управління з питань туризму та курортів, турфірма «Оксамит-КП» та державне підприємство «Національна туристична організація» — відтепер шукають меценатів за кордоном.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

У столиці почався VIII Міжнародний фестиваль «Київські літні музичні вечори»

У Львові презентовано двомовну (україно-англійську) версію «Літаючої голови» — збірки віршів Віктора Неборака, одного з культових поетів-бубабістів

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

ТЕТ — Нацрада: переговори тривають

Прес-служба Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення розповсюдила повідомлення про ситуацію довкола телеканала ТЕТ. У повідомленні йдеться, зокрема, про те, що 20 квітня ц. р., після відповідної перевірки, Нацрада винесла попередження телекомпанії ТЕТ. А керівництво ТЕТ у відповідь розгорнуло в пресі цілеспрямовану кампанію під гаслом «захисту свободи слова». Тим самим громадськість фактично вводять в оману, адже насправді мають місце конкретні факти порушень, допущених телекомпанією ТЕТ. Ці порушення підтверджені актом перевірки, підписаним керівником телекомпанії. Щодо «вибірковості перевірок» Національної ради, на чому наголошує керівник ТЕТу, ця інформація також не відповідає дійсності — перевірки були планові. Порушення чинного законодавства зафіксовано на каналах Тоніс, НТН, Новому каналі, ТЕТ.

Далі цитуємо: «Добра воля Національної ради полягає передусім в тім, щоб телерадіокомпанії зрозуміли, що їм простіше самим виправити ситуацію в ефірі, не доводячи її до запровадження санкцій. На жаль, керівник ЗАТ «Телекомпанія ТЕТ», який також був присутній на зазначеній нараді, в перекрученому вигляді подає її результати, вчиняючи тиск на конституційний регуляторний орган, змушуючи Нацраду переглянути своє рішення щодо оголошення попередження телекомпанії ТЕТ.

Національна рада заявляє, що не дозволить нікому ревізувати свої рішення і підтверджує абсолютну справедливість прийнятого рішення про оголошення попередження ЗАТ «Телекомпанія ТЕТ».

Прес-служба телекомпанії ТЕТ відреагувала й на це повідомлення: «Поява цього документа прикро дивує, оскільки останні кроки Нацради й, зокрема, її голови Віталія Шевченка відзначалися конструктивністю і були спрямовані на встановлення порозуміння між конституційним регуляторним органом та вітчизняними телерадіоорганізаціями.

Так, наприкінці травня відбулася нарада членів Нацради з керівниками провідних українських телеканалів. Її учасники погодилися, що на сьогодні в Україні відсутні однозначні критерії порушення телерадіоорганізаціями чинного законодавства. Нацрада повідомила, що до першого вересня призупинить моніторинг дотримання ТК норм законодавства та умов ліцензії, а за цей час спільно з телекомпаніями розробить чіткі й зрозумілі норми оцінки діяльності телеканалів. Це зафіксовано в тексті спеціального Меморандуму, який готується до підписання між Нацрадою та учасниками ринку.

...ТЕТ офіційно звернувся до Нацради з проханням скасувати рішення про оголошення попередження, зважаючи на те, що воно було зроблене за відсутності чітких критеріїв оцінки роботи ТРО та з порушенними встановленої законом процедури.

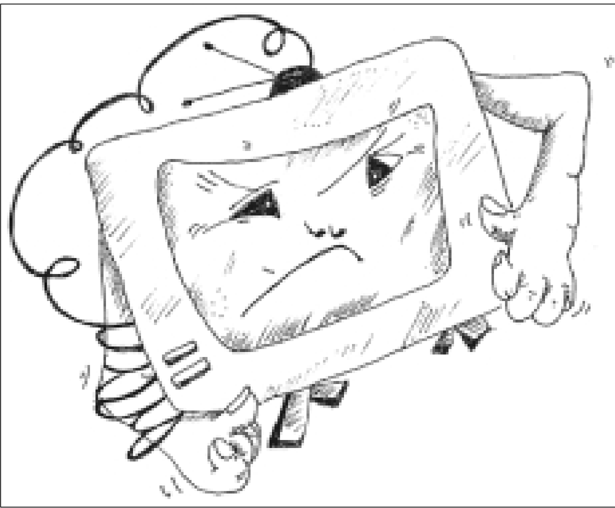
Таким чином, заява Національної ради з'явилася саме в той момент, коли сторони конфлікту впритул наблизилися до його позасудового розв'язання. Тому цей документ не можна розцінити інакше, як спробу окремих членів Національної ради, всупереч позиції своїх колег та голови, будь-що зберегти наявність суперечки. Заради цього у документі в перекрученому вигляді подається позиція ТК «ТЕТ», робиться спроба протиставити його іншим учасникам телевізійного ринку, чим ставиться під загрозу підписання Меморандуму».

Це той випадок, коли справа здається цілком буденною, але галас навколо неї гучніший, ніж сам предмет суперечки. «Голос України» звернувся до голови Нацради Віталія Шевченка із запитанням: йому самому ця суперечка бачиться рядовою чи унікальною?

Віталій Шевченко відповів:

— Якщо шукати в цій ситуації якусь унікальність, то полягає вона лише в тім, що люди навіть до смішного готові дійти, аби лиш наполягати на своєму — всупереч очевидному...

Підготував Віталій ЖЕЖЕРА.

Мал. Михайла САЧКА.

Багатогранний Гримич

У Спілці письменників України з 80-річчям вітали відомого перекладача (і при тому — молодого поета) Віля Гримича. Були усі атрибути, аби назвати це «вшануванням ювіляра». У залі — знані літератори, професори і народні депутати, на сцені — розкішні букети, і ювіляр ледь не щез під урочистими букетами. І Віль Григорович у строгому костюмі, зосереджений і розгублений водночас — хвилюється. Проте це був скоріше творчий вечір. У теплих словах друзів і колег (що, власне, збігається) щира захопленість географією перекладів: Словенія, Естонія, Узбекистан, Франція, Італія... Для себе відкриваю, що улюблені театральні вистави, які так природно звучать українською — теж майстерні переклади Гримича.

Фото автора.

Віль Григорович (другий праворуч) з онуком Данилом, дочкою Мариною Гримич та зятем Ігорем Осташем.

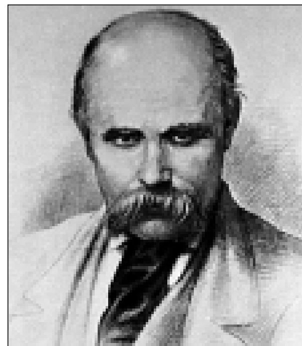
Окремо розповідали про підтримку Гримичем молодих шістдесятників. Пригадали випадок із друком журналу, коли кольорові аркуші у друкарні пройшли вже перший прогон, аж раптом хтось «згори» таки вчитався у текст і пообіцяв не те що заборонити це число до друку — взагалі розігнати редакцію. Довелося замість опального рядка «козаки йдуть» завершувати вірш «трактори гудуть». Ні, вірші він почав писати не тоді, а лише тепер. Свої вірші, про війну і про любов, Гримич-дебютант і читав на цьому вечорі.

Втім, Віль Григорович зізнався: найкращі твори, які створені у співавторстві із дружиною — то діти. Донька Марина розповіла про атмосферу творчості, яка панувала у домі. Тож природно, що й сама стала письменницею, а першим учителем і редактором був батько.

Анастасія СИРОТКІНА.

Чия правда?..

Останнім часом у ЗМІ й навіть з трибуни парламенту лунають голоси на захист колишнього гендиректора Національного музею Тараса Шевченка Сергія Гальченка. У всіх його бідах звинувачують колектив науковців, що через свою консервативність не зрозуміє директора-новатора, і, дещо стриманіше — Президента Ющенка, який не розібрався до ладу в конфлікті й «під гарячу руку» звільнив з посади відомого науковця.

І ніхто із «захисників», даючи категоричні оцінки подіям у музеї, не намагався вислухати обидві сторони. Це зробив Президент. Дізнавшись, що в музеї Шевченка ще з вересня є незгоди, він «кинув державні справи», як чомусь вважає В. Абліцов («Молодь України», ч.44 за ц. р.), і відвідав наш, мабуть, таки державної ваги заклад.

Відбулася зустріч.

Сергій Гальченко розповів, що під час ремонту приміщення і відповідно демонтованій експозиції виникла ідея повніше представити відвідувачам Шевченка-художника. Для цього у двох центральних залах пропонується зібрати весь його живопис і тут поперемінно також експонувати графічні твори.

Науковці заперечили: постійна експозиція музею не змінюється просто так. На проект нової експозиції оголошується конкурс, це потребує тривалої праці. Запропонований дирекцією проект порушує хронологію, збіднює і уневиразнює окремі розділи, а експонувати оригінали графічних творів на протягах, без відповідного освітлення тощо — значить наразити на небезпеку їхнє збереження. Колектив запропонував свій проект оновленої експозиції — заміна деяких експонатів, «розвантаження» тематичних блоків, що не порушує композиційної цілісності.

Йшлося і про форми дискусії між директором та його заступником Тетяною Андрущенко і колективом. Опонентів «переконують» позбавленням премій, доганами, знаного шевченкознавця Володимира Яцюка усунуто з науково-методичної ради, головний зберігач фондів Наталя Грязнова, яка заявила, що не дасть графіку з фондів на знищення, змушена звільнитися з роботи.

В. Абліцов пише, що Президент «власноруч вирішив усі проблеми на місці». Народний депутат І. Бокий на засіданні ВР заявив, що Ющенко «послухав екскурсоводів», не порадившись з науковцями і махом звільнив Гальченка. Та побійтесь Бога! За кого маєте нас, себе і Президента? Ніхто нікого «на місці» не виганяв, а екскурсоводи — не якась «нижча каста» в музеї, екскурсії водять якраз провідні науковці, аж до директора включно (якщо він уміє це робити). Президент порадив припинити конфлікт, порекомендував дирекції дослухатися до думки колективу, який вочевидь правий у своїх тривогах, повернути в музей Н. Грязнову і спокійно продовжувати роботу. Та не встигли за Президентом зачинитися двері, як об його пораду дирекція «витерла ноги». Посипалися нові нагінки, розпорядження про роботу над «директорською» експозицією. Колектив не поступився. С. Гальченко й Т. Андрущенко зрештою через 40 днів після розмови з Президентом написали заяви про звільнення.

Тепер Сергія Анастасійовича згадують як жертву кадрової політики нової влади, навіть поруч з іменами двох губернаторів, а провідні науковці музею фігурують як прихильники старосвітських поглядів на Шевченка! І все це голослівно. Працівники музею не можуть бути байдужими до його реноме. Та ще більше ми перейняті тривогою про майбутнє Дому Кобзаря. Вже до ремонту і навіть у час ремонтних робіт у згаданих двох залах відбувалися "закриті концерти для VIP" зі «спілкуванням за келихом вина» (так зазначено в розкішних запрошеннях). А в наших розмовах з деякими чиновниками, що дісталися міністрові культури у спадок від попередника, звучало: «Що ви хвилюєтеся? Музей на бульварі, доки Президент — Ющенко. Для Шевченка збудують приміщення...»

Не маючи доказів прямого зв'язку між галасом довкола кадрових змін у музеї і цими натяками, висновувати нічого не можемо. Ми лише просимо всіх, хто свідомо чи від незнання сприяє роздмухуванню цієї метушні, завітати до нас, оглянути виставки, що (можливо, за збігом обставин) невдовзі після звільнення С. Гальченка відкрилися тут, ознайомитись із роботою над постійною експозицією. А тоді вже виступати. З трибун. На шпальтах газет. В ефірі.

З повагою,
завідувачі відділів
Н. КЛИМЕНКО, Т. ЧУЙКО, Н. ОРЛОВА,
старші наукові працівники
Г. МРОЗЕК, Г. ПОНОМАРЕНКО, В. ЯЦЮК, О. КАВУН,
провідний бібліотекар
Н. ВІДОНЯК.

Його першим словом була пісня

■ КАЛЕНДАР

Сьогодні в Національній філармонії України відбудеться концерт, присвячений 80-річчю від дня народження Ігоря Шамо.

Його шкільними друзями були майбутні композитори-піснярі — Френкель, Шаїнський. Мабуть, Ігореві Наумовичу Шамо на роду було це написано. Кажуть, першим вимовленим ним словом стало «пісня» — на диво всій родині, в якій не було музикантів, лише адвокати та медики.

Утім, він теж був медиком: на війні, куди 1942 року пішов добровольцем — військовим фельдшером. Крові бачив багато, тому ніколи не розказував фронтових історій. Музикант має право мовчати, за нього говорить музика. На фронті Шамо іноді грав на трофейному акордеоні. Зі своєю майбутньою дружиною Людмилою також познайомився під звуки того акордеона — на військовому балу у Відні, де зустрілися двоє лейтенантів медслужби. Там і побралися. А навесні 1946-го повернулися до Києва.

Усе життя Ігоря Шамо тісно пов'язане з Києвом. Тут він народився, вчився — спершу в школі імені Лисенка, а після війни в консерваторії. Та й найпопулярніша його пісня — «Як тебе не любити, Києве мій» — присвячена рідному місту.

Більшості з нас Шамо відомий як композитор-пісняр, чиї твори досі часто сприймаються як народні. Ним написано понад триста пісень. Саме за пісні його відзначено Шевченківською премією, а згодом званням народного артиста України. Він справді був народним, бо його пісні любили всі. Його балади «Фронтовики», «Перекличка», «Стоїть над Волгою курган», «Невідкриті острови» або «Пісня про щастя» хвилюють і нині. І, мабуть, завжди житимуть радість і сум його маленьких шедеврів — «Проводжала мати», «Три поради», «Осіннє золото». Не кажучи вже про музичну емблему нашої столиці — «Києве мій». Шамо був автором музики до багатьох кінофільмів — від «Максимка» й «Матроса Чижика» до «Їх знали тільки в обличчя» і «Як гартувалася сталь». Який довгий список — і яке коротке життя! Цьому талановитому, легкому й веселому чоловікові доля відпустила тільки 57 років.

Шамо був композитором унікального багатогранного обдарування. Він творив легко, швидко, здавалося, без жодного напруження. Кажуть, міг працювати одразу над кількома творами: симфонією, хоровим твором, музикою для кіно. А сам казав, що при цьому найбільшою складністю для нього є вибір: «Я обираю одну мелодію із сотні інших мелодій, що звучать в мені. Найточнішу інтонацію з мільйона інших варіантів».

Ігор Шамо був приречений увійти в історію української музики XX століття. Безперечно, найвищого пілотажу він досяг у жанрі пісні. Тут він був справжнім чаклуном. Але в музиці не існує жанру, яким він не володів би. Він був глибоким симфоністом, автором кантат, ораторій, інструментальних концертів, безлічі камерних композицій, першої в історії музики хорової опери («Ятранські ігри»), вокально-хорових мініатюр. Сам блискучий піаніст, він багато писав для фортепіано; також одним із перших в українській симфонічній музиці виявив багатство і розмаїття тембрових барв струнного оркестру. Шамо часто повторював, що йому, як композитору, дуже цікаво «досягати максимального результату за умов мінімальних можливостей». Він говорив, що засобами струнних можна відтворити будь-який інструмент — чи то духовий, чи то ударний.

Саме цей талант блискуче виявився при написанні ним Першої та Третьої симфоній, що, разом із Концертом для флейти і струнних, прозвучать 10 червня в ювілейному концерті у виконанні Національного ансамблю солістів «Київська камерата» під керівництвом диригента, народного артиста України Валерія Матюхіна. Вочевидь, участь «Київської камерати» надає ювілейному концертові особливої ваги. Адже цей колектив є активним виконавцем камерної музики різних стилів та напрямів: від музики раннього бароко до авангардних досягнень сучасних композиторів. Вже 28 років «Київська камерата» веде активну музично-культурну діяльність, постійно бере участь у відомих міжнародних фестивалях та художньо-мистецьких акціях. Колектив часто й успішно виступає в Україні та за кордоном — від Росії, США й Китаю до Італії, Франції та Австрії — де звучав колись трофейний акордеон молодого Шамо.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

■ ХРОНІКА

Дзвени, бандуро!

В Ялті, в Кримському гуманітарному університеті, працює чотириденна міжнародна наукова конференція «Кобзарство в історії, літературі, культурі й народному епосі».

Співголови оргкомітету — ректори, доктори наук КДУ, Українського університету Москви, Міжнародної академії наук Євразії, Інституту українознавства, вузів України і Криму, наукові співробітники музеїв, мистецтвознавці, пропагандисти і дослідники з України, Росії, США, Канади, Польщі та Австралії обговорюють сучасний стан кобзарства в нашій державі і його перспективи, обмінюються досвідом роботи.

Вони відвідають унікальний музей кобзарства Криму й Кубані, який заснував у Ялті відомий бандурист Олексій Нирко, ялтинський музей Лесі Українки і насолодяться чарівними переливами струн старовинного національного інструменту українців під час концертів народної капели бандуристів ім. Степана Руданського Кримського державного гуманітарного університету. Ця капела під керівництвом невтомного О. Нирка нині святкує своє 40-ліття. Привітати з ювілеєм лауреата багатьох фольклорних фестивалів-конкурсів приїхало чимало відомих бандуристів України і Кубані.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Журнал народився

Видання нового часопису «Історія в середніх і вищих навчальних закладах України» ініціював Кам'янець-Подільський державний університет.

А допомогло реалізувати ідею науковців видавництво «Антросвіт». Журнал адресований викладачам історії та права, але цілком може претендувати на широке коло читачів. Науковий матеріал викладено популярно, рубрики актуальні, а теми охоплюють практично весь період життя людства. Тут можна дізнатися про освіту та виховання Олександра Македонського, роль жіночого руху в національно-культурному відродженні України на початку минулого століття, єврейську культуру в період УНР, козацьку педагогіку за Дмитром Яворницьким...

Цей журнал — не єдине дитя закладу, адже лише за останні п'ять років на його базі відбулося понад 90 міжнародних, всеукраїнських та регіональних конференцій і практично кожна закінчувалася виданням матеріалів. Журнал, до речі, доступний і передплатнику — варто лише зазирнути до каталогу вітчизняної періодики.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Життя і смерть гетьманича

48 років тому перестало битися серце видатного українського діяча і патріота, гетьманича Данила Скоропадського. Його ім'я — у довгому списку вбитих агентами КДБ українських патріотів.

Гетьманич Данило, син гетьмана Павла Скоропадського, народився 13 лютого 1904 року в Санкт-Петербурзі. Під час хрещення отримав ім'я Данило, на честь свого далекого родича гетьмана Апостола. Початкову та середню освіту здобув удома — завдяки добрим репетиторам та старанням своєї мами Олександри Дурново-Скоропадської, яка змалку прищеплювала своїм дітям любов до славного минулого української шляхти. У дитинстві він кожне літо проводив у родинних маєтках на Чернігівщині та Полтавщині, де збереглися давні шляхетські українські традиції, що значно вплинуло на дитячу свідомість та сформувало національний характер Данила.

З осені 1918 року він продовжує шкільну науку у стінах Київської української гімназії, де вступив до лав Пласту. Юнак уважно придивлявся до всього, що відбувалось в гетьманському домі батька — Павла Скоропадського. Через 20 років гетьманич казав: «Я був свідком існування української держави 1918 року. Бачив ту нашу державу, визнану чужинцями. Бачив наше військо, нашу адміністрацію державну і розбудову нашої національної культури на рідній землі. Бачив, як наша держава завалилася. І завалена була таки українськими руками».

Після еміграції Скоропадських до Німеччини Данило протягом року працював звичайним робітником на фабриці Сіменс-Шукерт, пізніше навчався у Вищій технічній школі у Шарлоттенбурзі. Отримавши у 1928 році диплом інженера-механіка, він працює на електротехнічній фабриці.

Проте вже наприкінці 1932 року Данило за порадою батька залишає інженерську працю і цілковито переключається на громадську роботу та працює у Гетьманському центрі в Берліні. У 1937—1938 роках за дорученням Павла Скоропадського перебуває у Канаді та США.

Гетьманич на одній з академій, що проводилася до його візиту в Канаді казав, що боротиметься за Українську державу незалежно від того, сидітиме на українському престолі чи ні.

Його особа, як можливого майбутнього монарха, об'єднувала всі політичні кола, що прагнули побудови Української держави, але Данило орієнтувався виключно на власні сили українського народу. Бо він на власні очі бачив невдалі спроби співпраці з різними «союзниками», що клялися у вірності, але, за першої нагоди особистої вигоди, зраджували.

У липні 1939 року Павло Скоропадський посилає Данила до Великої Британії, щоб він звідти, у разі війни, міг керувати гетьманським рухом поза Європою і водночас тримати зв'язок із колами західних союзників. У Лондоні гетьманич знову повертається до професійної праці на посаді технічного директора фабрики підприємця М. Джуса. У цьому проявлялася його незалежницька вдача, оскільки він не хотів залежати від матеріальної підтримки британських кіл чи бути тягарем для гетьманців. А ставши членом Королівського клубу в Лондоні, він розгорнув активну та широку інформаційну акцію за повну незалежність України. Водночас Данило співпрацює зі створеною за його ініціативи Шотландською лігою, що дуже не сподобалась Британському Двору.

Після 26 квітня 1945 року внаслідок тяжкого поранення під час бомбардування Мюнхена гетьмана Павла Скоропадського, на плечі гетьманича лягає весь тягар провадження Гетьманського руху. Перше його завдання — організація українського життя в Англії, де опинилися понад тридцять тисяч біженців та українських дивізійників. Він бере активну участь у заснуванні Союзу українців у Великій Британії та стає його незмінним почесним головою, співпрацює зі Степаном Бандерою, пропагуючи боротьбу ОУН — УПА за незалежність України та закликає лідерів західних країн до засудження злочинів проти людства у Радянському Союзі. Також він допомагає українським біженцям у таборах Бельгії та Німеччини, відвідує післявоєнні Америку та Канаду...

22 лютого 1957 року о 9-й годині вечора, повертаючись з роботи, гетьманич Данило заїхав до ресторану на вечерю. Вечеряючи за тим само столом, що й кожного вечора, він відчув дивне запаморочення голови і відразу поїхав додому. Через годину знепритомнів. Уночі його забрали до шпиталю та наступного дня, 23 лютого 1957 року, о 7-й годині ранку серце Данила Скоропадського перестало битися.

Раптова смерть здорової людини одразу викликала підозри, що за цією справою стоять агенти КДБ, а схожі вбивства українських провідних діячів підтвердили ці підозри. Після з'ясування справжніх причин несподіваної смерті Степана Бандери, німецька преса, коментуючи подію, писала, що Данила Скоропадського отруїв агент КДБ «Сергей», який довго стежив за гетьманичем. Так Москва позбулася ворога, боятися якого мала всі підстави.

Поховали гетьманича Данила Скоропадського 2 березня 1957 року у Лондоні на кладовищі Гомстед.

Ярослав МАСЮК.

■ ФОТОЕТЮД

А цей музей не боїться протягів...

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ ВАТ "Птахофабрика Київська"

1. Характеристика емітента:
Повне найменування: Відкрите акціонерне товариство "Птахофабрика Київська", код ЄДРПОУ 05513187.
Скорочене найменування: ВАТ "Птахофабрика Київська";
Місцезнаходження: Україна, м. Київ, пр. Броварський, 16 км.;
Юридична адреса: Україна, Київська область, Броварський район, с. Пухівка, вул. Радгоспна;
Телефон: (044) 544 9802, 544 2362, факс: 544 9802
Дата державної реєстрації акціонерного товариства та орган, що здійснив його реєстрацію: Відкрите акціонерне товариство "Птахофабрика Київська" зареєстровано Броварською районною державною адміністрацією Київської області. Свідоцтво № 441 від 09.07.1993 року.
Мета та предмет діяльності емітента:
Метою діяльності Товариства є: одержання прибутку шляхом здійснення діяльності, передбаченої Статутом Товариства.

Предметом діяльності Товариства є:

- Вирощування птиці і виробництво яєць, переробка яєць та курячого м'яса, виробництво різноманітних продовольчих товарів на основі яєць і курячого м'яса, а також їх переробка та перевірка якості.
- Виробництво та реалізація іншої харчової продукції.
- Переробка відходів продукції птахівництва.
- Виготовлення і реалізація комбікормів, префіксів та кормових добавок і сумішей.
- Виготовлення і реалізація консервних виробів.
- Виготовлення пухо-перових виробів.
- Переробка молока та реалізація молочної продукції.
- Закупівля, забій худоби та птиці з метою реалізації чи переробки та реалізації переробленої продукції.
- Виготовлення і реалізація пташиного посліду, компостів з пташиного посліду.
- Закупівля, переробка і реалізація сільськогосподарської продукції.
- Пошиття спецодягу, чоловічого та жіночого одягу, білизни.
- Вирощування, переробка, реалізація овочів та фруктів.
- Здійснення торгівельної, торгівельно-закупівельної, торгівельно - посередницької діяльності.
- Оптова, роздрібна та комісійна торгівля.
- Оптова та роздрібна торгівля продуктами харчування, товарами побутової хімії, легкої промисловості, лікеро-горілчаними та тютюновими виробами.
- Організація та діяльність пунктів громадського харчування.
- Надання готельних послуг: помешкання, харчування, побутового обслуговування.
- Надання транспортних послуг.
- Зберігання, оптова та роздрібна реалізація паливно-мастильних матеріалів.
- Проведення консигнаційної та складської діяльності.
- Організація поставок сировини, товарів народного споживання, харчових та сільськогосподарських продуктів для підприємств оптової та роздрібної торгівлі, самостійної реалізації.
- Створення фірмової мережі магазинів для реалізації товарів, продуктів власного виробництва та одержання від українських і іноземних юридичних і фізичних осіб.
- Здійснення будівельно-монтажних робіт по зведенню приватних, кооперативних та державних (комунальних) житлових будинків та інших споруд.
- Виготовлення будівельних матеріалів.
- Переробка деревини і виготовлення виробів з неї.
- Купівля, продаж і надання в оренду фізичним і юридичним особам нерухомості та землі відповідно до чинного законодавства України.
- Фінансова діяльність, організація та здійснення лізингових операцій, факторингу.
- Участь в інвестиційних проектах та їх фінансування.
- Надання послуг в галузі туризму та відпочинку.
- Здійснення брокерської та дилерської діяльності, маркетингу та аналізу ринку.
- Надання юридичних, експертних та інформаційно-консультативних послуг.
- Розробки з питань стандартизації та уніфікації.
- Розповсюдження наукових знань, науково-технічної інформації.
- Створення навчальних закладів для підготовки, перекваліфікації та підвищення кваліфікації спеціалістів у сферах діяльності, передбачених Статутом Товариства.
- Участь у редакційно-видавничій діяльності, комерційна діяльність в галузі реклами і інформації.
- Організація та проведення, у тому числі і міжнародних, науково - практичних заходів (конференцій, симпозіумів, зборів та інше), виставок, ярмарків, аукціонів, фестивалів, конкурсів тощо).
- Зовнішньоекономічна діяльність.
- Формування колективів спеціалістів для тимчасової роботи на різноманітних об'єктах України та за кордоном.
- Представництво інтересів українських та іноземних юридичних та фізичних осіб з їх згоди і по їх дорученню.
- Благодійна та спонсорська діяльність.
- Інша діяльність, що не суперечить чинному законодавству України.
- Види діяльності, що підлягають ліцензуванню, здійснюються після отримання Товариством відповідних дозволів (ліцензій) в установленому порядку.

Зовнішньоекономічна діяльність здійснюється по всіх напрямках роботи Товариства шляхом проведення експортно-імпортних операцій, укладання міжнародних контрактів, відкриття виробництва та надання послуг на території України та інших держав у відповідності з їх законодавством на основі принципу самофінансування. При здійсненні зовнішньоекономічної діяльності Товариство користується повним обсягом прав суб'єкта зовнішньоекономічної діяльно-сті відповідно до чинного законодавства.

Відомості про статутний фонд станом на 31 березня 2005 року: Станом на 31 березня 2005 року Статутний фонд ВАТ "Птахофабрика Київська" складає 37 417 150, 00грн., який поділено на 1 496 686 простих іменних акцій, номінальною вартістю 25,00 гривень кожна. Статутний фонд сплачений в повному обсязі.
Чисельність штатних працівників станом на 31.03.05 р.: 738 чоловік.
Чисельність акціонерів станом на на 31.03.05 р.: Загальна кількість акціонерів станом на 31 березня склала 2 448 акціонерів. Загальна кількість фізичних осіб - 2 443 та загальна кількість юридичних осіб - 5;

2. Дані про посадових осіб емітента:

Прізвище, ім'я та по батькові	Посада у Емітента	Рік народження	Освіта	Кваліфікація	Виробничий стаж	Стаж роботи на даній посаді	Посада, яку займає на основному місці роботи
Ярошенко Олексій Федорович	Голова Правління	1976	Вища Харківський Державний економічний університет	економіст	8 років	2 роки 4 місяці	Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська"
Башкатова Вікторія Василівна	Член Правління	1972	Вища Київський економічно правовий Коледж	юрист	18 років	2 роки 3 місяці	Юрисконсульт ВАТ "Птахофабрика Київська"
Качанова Ірина Юріївна	Секретар правління	1973	Вища, Національний аграрний університет, . 1996 р	Економіст-бухгалтер	15 років	2 роки 3 місяці	Заступник головного бухгалтера ВАТ "Птахофабрика Київська"
Сотник Ольга Ivванівна	Головний бухгалтер	1959	Вища технічна Київський політехнічний інститут	Інженер-механік	28 років	9 місяців	Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська"
СТОВ "НВК "Єнакієвська птахофабрика" в особі Директора - Кучерова Валенитна Олександровича	Голова спостережної ради	Зареєстроване Шахтарською районною державною адміністрацією.Свідоцтво № 831 від 06.03.2000 року. Ідентифікаційний код 30491320. Місцезнаходження: Україна, Донецька область, Шахтарський район, с. Розовка, вул. Островського, буд. 1				6 місяців	
СТОВ "Племптахорепродуктор "Зугреський" в директора особі Директора - Свєтлічного Миколи Андрійовича	Член Спостережної ради	Зареєстроване Виконавчим комітетом Харцизької міської ради. Свідоцтво № 784 від 20.10.2000 року. Ідентифікаційний код 31132474. Місцезнаходження: Україна, Донецька область, м. Зугрес, вул. Ленінградська, 17-А				6 місяців	
ТОВ "Українська регіональна компанія "РозДон" в особі Генерального директора Голуб Олени Петрівни	Член Спостережної Ради	Зареєстроване Виконавчим комітетом Ворошиловської районної ради м. Донецька. Свідоцтво № 4414 від 09.08.2000 року. Ідентифікаційний код 31098313. Місцезнаходження: Україна, 83000, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, б. 105				6 місяців	
Посада вакантна	Голова Ревізійної комісії	-----				---	---

3. Відомості про середню заробітну плату членів виконавчого органу за останній квартал та завершений фінансовий рік.
Згоди на оприлюднення відомостей про середню заробітну плату від членів виконавчого органу Товариства отримано не було.
4. Перелік ліцензій (дозволів) емітента :
Основна діяльність підприємства - виробництво харчових яєць, м'яса птиці для подальшої переробки та реалізації, виробництво яєчного порошку, реалізація органічних добрив - сама по собі не потребує ліцензування.
Види діяльності, що потребують спеціального дозволу, здійснюються при наявності відповідних ліцензій.

Ліцензія, серія АА № 899266, на право роздрібної торгівлі тютюновими виробами. Видане Регіональним управлінням Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА України в м. Києві, дата видачі 22 червня 2004 року. Термін дії Ліцензії з 27 червня 2004 року по 26 червня 2005 року.

5. Відомості про участь емітента у холдингових компаніях, концернах, асоціаціях тощо: станом на 31.03.2005 р. ВАТ "Птахофабрика Київська" бере участь в ВО "Київптахопром", м. Київ, вул. Покровська, 9.
Участі в холдингових компаніях, концернах ВАТ "Птахофабрика Київська" не приймає.

6. Відомості про юридичних осіб, у яких емітент володіє більше ніж 10% статутного фонду (активів), у тому числі про дочірні підприємства, філії та представництва емітента:
Станом на 31.03.2005 р. ВАТ "Птахофабрика Київська" дочірніх підприємств не має.
Станом на 31.03.2005 р. ВАТ "Птахофабрика Київська" філій не має .
Станом на 31.03.2005 р. ВАТ "Птахофабрика Київська" представництв не має.
Станом на 31.03.2005 р. ВАТ "Птахофабрика Київська" не володіє більш ніж 10% статутного фонду інших юридичних осіб.

7. Опис ділової діяльності емітента станом на 31 березня 2005 року.
ВАТ "Птахофабрика Київська" спеціалізується на виробництві харчових яєць, м'яса птиці для подальшої переробки та реалізації. З дрібних яєць та яєчної маси виробляється яєчний порошок. Крім перерахованих видів продукції птахофабрика реалізовує органічні добрива. Реалізація продукції проводиться в основному на ринках м. Києва.
Основними клієнтами ВАТ "Птахофабрика Київська" являється населення м. Києва та Київської області.

В 2004 році при перевірці податкової звітності нараховано штрафних санкцій за несвоєчасні розрахунки з бюджетом на 8,7 тис. грн.
ВАТ "Птахофабрика Київська" у своїй діяльності розраховує на власні сили і кошти..

№	Найменування продукції	Обсяг виробництва у натуральному вигляді
1	Курячі яйця	60 603 935 шт.
2	Куряче м'ясо	873,4 т.
3	Напівфабрикати м'ясні, включаючи з м'яса птиці	7,5 т.

Загальний обсяг реалізації станом на 31 березня 2005 року становив 25 455,3 тис. грн.,
Дострокові фінансові інвестиції в балансі Товариства, станом на 31.03.2005 року враховані на загальну суму 2,5 тис. грн., як внесок на будівництво трамвайної лінії м. Бровари Київської області.
Наукових досліджень та розробок Товариство станом на 31 березня 2005 року не проводить.
Особливості розвитку галузі станом на 31 березня 2005 року - пільгове оподаткування сільськогосподарських товаровиробників призвело до збільшення інвестицій у сільське господарство. Власники комбікормових заводів спрямували свої кошти на викуп акцій птахофабрик, як основних споживачів комбікормів. Досить висока ціна на курячі яйця протягом останніх років яєчного напрямку приваблива для інвесторів. Новітні технології і сучасні кроси порід курей забезпечили рентабельність галузі. Значне зростання обсягів виробництва і низька купівельна спроможність населення може призвести до перевиробництва і зниження цін на продукцію.
Особливістю продукції є значне сезоне коливання цін. Ціни в осінньо-зимовий період майже у два рази вищі весняно - літніх цін, що не дає можливості забезпечити рівномірне надходження оборотних коштів.
8. Можливі фактори ризику в господарській діяльності підприємства
На даний період борги та збитки, які загрожували банкрутством, відсутні. Реорганізація не передбачається. Конфлікт інтересів в керівництві Товариства не має місця, так само як і конфлікт інтересів між керівництвом та іншими працівниками. Великих витрат на майбутні періоди не заплановано, ризикованих операцій не передбачається, всі підписані договори виконуються. Але можливі зміни в стані підприємства у зв`язку з:
- недосконалістю та мінливістю чинного законодавства, у тому числі зміною режиму зовнішньоекономічної діяльності;
- нестабільною політичною ситуацією;
- зростанням цін на енергоносії;
- форс-мажорними обставинами, обумовленими чинним законодавством України.

Процедури банкрутства та санації до Товариства не застосовувались.

9. Перспективи діяльності підприємства на поточний та наступний роки
В 2005 році ВАТ "Птахофабрика Київська" планує:
- Стовідсоткове завантаження виробничих потужностей.
- Технічне переозброєння виробництва.
- Впровадження енергозберігаючих технологій.
- Глибока переробка продукції.
- Створення роздрібної торгівельної мережі.
- Збільшення об'ємів виробництва кормів на власному комбікормовому заводі.

10. Фінансова звітність за 2004 рік (баланс та звіт про фінансові результати) станом на 31 грудня 2004 року.

Б А Л А Н С на 31 грудня 2004 р. Форма №1

тис. грн.

АКТИВ	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	24,7	16,0
первісна вартість	011	31,4	31,4
накопичена амортизація	012	(6,7)	(15,4)
Незавершене будівництво	020	379,4	506,3
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	26699,7	26890,9
первісна вартість	031	55061,6	55836,0
знос	032	(28361,9)	(28945,1)
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших під-приємств	040	0,0	0,0
інші фінансові інвестиції	045	2,5	2,5
Довгострокова дебіторська заборгованість	050	0,0	0,0
Відстрочені податкові активи	060	0,0	0,0
Інші необоротні активи	070	0,0	0,0
Гудвіл при консолідації	075	0,0	0,0
Усього за розділом I	080	27106,3	27415,7
II. Оборотні активи			
Запаси:			
виробничі запаси	100	3939,1	4397,6
тварини на вирощуванні та відгодівлі	110	13106,7	12867,0
незавершене виробництво	120	12,0	11,8
готова продукція	130	1950,5	1049,4
товари	140	87,3	227,7
Векселі одержані	150	0,0	0,0
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160	1194,6	3018,1
первісна вартість	161	1194,6	3018,1
резерв сумнівних боргів	162	0,0	0,0
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	1046,0	126,4
за виданими авансами	180	104,0	1532,5
з нарахованих доходів	190	0,0	0,0
із внутрішніх розрахунків	200	0,0	0,0
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	119,4	138,2
Поточні фінансові інвестиції	220	0,0	0,0
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	30,4	22,5
в іноземній валюті	240	0,0	0,0
Інші оборотні активи	250	1406,8	1200,0
Усього за розділом II	260	22996,8	24591,2
III. Витрати майбутніх періодів	270	0,0	2,3
Баланс	280	50103,1	52009,2
ПАСИВ	**Код рядка**	**На початок звітного року**	**На кінець звітного періоду**
1	**2**	**3**	**4**
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	37417,2	37417,2
Пайовий капітал	310	0,0	0,0
Додатковий вкладений капітал	320	0,0	0,0
Інший додатковий капітал	330	1222,1	1222,1
Резервний капітал	340	0,0	0,0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	(19378,1)	(14516,7)
Неоплачений капітал	360	0,0	0,0
Вилучений капітал	370	0,0	0,0
Усього за розділом I	380	19261,2	24122,6
II. Забезпечення наступних витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400	0,0	0,0
Інші забезпечення	410	0,0	0,0
Цільове фінансування	420	0,0	0,0
Усього за розділом II	430	0,0	0,0
III. Довгострокові зобов'язання			
Довгострокові кредити банків	440	0,0	90,7
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450	0,0	400,8
Відстрочені податкові зобов'язання	460	0,0	0,0
Інші довгострокові зобов'язання	470	112,3	37,4
Усього за розділом III	480	112,3	528,9
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500	0,0	7100,0
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510	0,0	0,0
Векселі видані	520	0,0	0,0
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	19393,8	8747,6
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540	4354,8	5553,1
з бюджетом	550	92,3	421,3
з позабюджетних платежів	560	0,0	0,0
зі страхування	570	12,2	19,5
з оплати праці	580	359,8	324,0
з учасниками	590	0,0	0,0

із внутрішніх розрахунків	600	0,0	0,0
Інші поточні зобов'язання	610	6516,7	5192,2
Усього за розділом IV	620	30729,6	27357,7
V. Доходи майбутніх періодів	630	0,0	0,0
Баланс	640	50103,1	52009,2

Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська" **Ярошенко Олексій Федорович**

Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська" **Сотник Ольга Іванівна**

Звіт про фінансові результати за 2004 р.

тис. грн.

I. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	82737,1	53523,1
Податок на додану вартість	015	(13691,9)	(8900,0)
Акцизний збір	020	0,0	0,0
	025	0,0	0,0
Інші вирахування з доходу	030	(482,7)	(27,4)
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	68562,5	44595,7
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	(59540,5)	(45668,8)
Валовий:			
прибуток	050	9022,0	0,0
збиток	055	0,0	(1073,1)
Інші операційні доходи	060	3163,4	3089,2
Адміністративні витрати	070	(2443,4)	(1916,3)
Витрати на збут	080	(2932,5)	(1939,7)
Інші операційні витрати	090	(450,0)	(949,6)
Фінансові результати від операційної діяльності:			
прибуток	100	6359,5	0,0
збиток	105	0,0	(2789,5)
Доход від участі в капіталі	110	0,0	0,0
Інші фінансові доходи	120	939,2	0,2
Інші доходи	130	108,1	29,9
Фінансові витрати	140	(1647,4)	0,0
Втрати від участі в капіталі	150	0,0	0,0
Інші витрати	160	(898,0)	(21,5)
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування::			
прибуток	170	4861,4	0,0
збиток	175	0,0	(2780,9)
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	0,0	0,0
Фінансові результати від звичайної діяльності:			
прибуток	190	4861,4	0,0
збиток	195	0,0	(2780,9)
Надзвичайні:			
прибуток	200	0,0	0,0
збиток	205	0,0	0,0
Податки з надзвичайного прибутку	210	0,0	0,0
Чистий:			
прибуток	220	4861,4	0,0
збиток	225	0,0	(2780,9)

II. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Матеріальні затрати	230	55929,4	42697,9
Витрати на оплату праці	240	6941,2	5757,3
Відрахування на соціальні заходи	250	59,3	132,4
Амортизація	260	1872,2	1639,5
Інші операційні витрати	270	564,3	247,3
Разом	280	65366,4	50474,4

III. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	300	1496686,0	1496686,0
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	1496686,0	1496686,0
Чистий прибуток, (збиток) на одну просту акцію	320	3,248	-1,858
Скоригований чистий прибуток, (збиток) на одну просту акцію	330	3,248	-1,858
Дивіденди на одну просту акцію	340	0,0	0,0

Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська" **Ярошенко Олексій Федорович**

Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська" **Сотник Ольга Іванівна**

11. Фінансова звітність за 1 квартал 2005 року (баланс та звіт про фінансові результати) станом на 31 березня 2005 року.

Б А Л А Н С на 31 березня 2005 р. Форма №1

тис. грн.

АКТИВ	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	16,0	15,5
первісна вартість	011	31,4	34,1
накопичена амортизація	012	(15,4)	(18,6)
Незавершене будівництво	020	506,3	1411,4
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	26890,9	27227,8
первісна вартість	031	55836,0	55674,7
знос	032	(28945,1)	(28446,9)
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040	0,0	0,0
інші фінансові інвестиції	045	2,5	2,5
Довгострокова дебіторська заборгованість	050	0,0	0,0
Відстрочені податкові активи	060	0,0	0,0
Інші необоротні активи	070	0,0	0,0
Гудвіл при консолідації	075	0,0	0,0
Усього за розділом I	080	27415,7	28657,2
II. Оборотні активи			
Запаси:			
виробничі запаси	100	4397,6	4552,8
тварини на вирощуванні та відгодівлі	110	12867,0	11713,1
незавершене виробництво	120	11,8	46,8
готова продукція	130	1049,4	605,0
товари	140	227,7	325,8
Векселі одержані	150	0,0	0,0
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160	3018,1	2215,4
первісна вартість	161	3018,1	2215,4
резерв сумнівних боргів	162	0,0	0,0
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	126,4	224,9
за виданими авансами	180	1532,5	3041,3
з нарахованих доходів	190	0,0	0,0
із внутрішніх розрахунків	200	0,0	0,0
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	138,2	155,9
Поточні фінансові інвестиції	220	0,0	0,0
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	22,5	106,4
в іноземній валюті	240	0,0	0,0
Інші оборотні активи	250	1200,0	428,3
Усього за розділом II	260	24591,2	23415,7
III. Витрати майбутніх періодів	270	2,3	2,0
Баланс	280	52009,2	52074,9

ПАСИВ	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	37417,2	37417,2
Пайовий капітал	310	0,0	0,0
Додатковий вкладений капітал	320	0,0	0,0
Інший додатковий капітал	330	1222,1	1222,1
Резервний капітал	340	0,0	0,0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	(14516,7)	(11111,4)
Неоплачений капітал	360	0,0	0,0
Вилучений капітал	370	0,0	0,0
Усього за розділом I	380	24122,6	27527,9
II. Забезпечення наступних витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400	0,0	0,0
Інші забезпечення	410	0,0	0,0
Цільове фінансування	420	0,0	0,0
Усього за розділом II	430	0,0	0,0
III. Довгострокові зобов'язання			
Довгострокові кредити банків	440	90,7	83,6
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450	400,8	375,1
Відстрочені податкові зобов'язання	460	0,0	0,0
Інші довгострокові зобов'язання	470	37,4	18,7
Усього за розділом III	480	528,9	477,4
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500	7100,0	3266,8
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510	0,0	0,0
Векселі видані	520	0,0	0,0
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	8747,6	14473,8
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540	5553,1	168,8
з бюджетом	550	421,3	109,7
з позабюджетних платежів	560	0,0	0,0
зі страхування	570	19,5	166,1
з оплати праці	580	324,0	583,1
з учасниками	590	0,0	0,0
із внутрішніх розрахунків	600	0,0	0,0
Інші поточні зобов'язання	610	5192,2	5301,3
Усього за розділом IV	620	27357,7	24069,6
V. Доходи майбутніх періодів	630	0,0	0,0
Баланс	640	52009,2	52074,9

Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська" **Ярошенко Олексій Федорович**

Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська" **Сотник Ольга Іванівна**

Звіт про фінансові результати за 1 квартал 2005 р.

тис. грн.

I. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, по-слуг)	010	25455,3	18380,4
Податок на додану вартість	015	(4206,5)	(3062,8)
Акцизний збір	020	0,0	0,0
	025	0,0	0,0
Інші вирахування з доходу	030	0,0	0,0
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	21248,8	15317,6
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	(16525,2)	(13443,6)
Валовий:			
прибуток	050	4723,6	1874,0
збиток	055	0,0	0,0
Інші операційні доходи	060	960,2	9,2
Адміністративні витрати	070	(481,9)	(560,2)
Витрати на збут	080	(998,5)	(528,3)
Інші операційні витрати	090	(297,5)	(131,1)
Фінансові результати від операційної діяльності:			
прибуток	100	3905,9	663,6
збиток	105	0,0	0,0
Доход від участі в капіталі	110	0,0	0,0
Інші фінансові доходи	120	0,2	0,0
Інші доходи	130	0,0	37,5
Фінансові витрати	140	(243,7)	(153,9)
Втрати від участі в капіталі	150	0,0	0,0
Інші витрати	160	(257,1)	(33,9)
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподатку-вання::			
прибуток	170	3405,3	513,3
збиток	175	0,0	0,0
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	0,0	0,0
Фінансові результати від звичайної діяльності:			
прибуток	190	3405,3	513,3
збиток	195	0,0	0,0
Надзвичайні:			
прибуток	200	0,0	0,0
збиток	205	0,0	0,0
Податки з надзвичайного прибутку	210	0,0	0,0
Чистий:			
прибуток	220	3405,3	513,3
збиток	225	0,0	0,0

II. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Матеріальні затрати	230	10926,4	11240,0
Витрати на оплату праці	240	2367,8	1623,2
Відрахування на соціальні заходи	250	282,5	159,5
Амортизація	260	469,9	448,2
Інші операційні витрати	270	4256,5	1192,3
Разом	280	18303,1	14663,2

III. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	300	1496686,0	1496686,0
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	1496686,0	1496686,0
Чистий прибуток, (збиток) на одну просту акцію	320	2,275	0,343
Скоригований чистий прибуток, (збиток) на одну просту акцію	330	2,275	0,343
Дивіденди на одну просту акцію	340	0,0	0,0

Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська" **Ярошенко Олексій Федорович**

Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська" **Сотник Ольга Іванівна**

12. Дані про випуск акцій

Дата і номер рішення (протоколу) про випуск акцій

Протокол Загальних зборів акціонерів ВАТ "Птахофабрика Київська" № б/н від "15" березня 2005 р.

Найменування органу, який прийняв рішення

Рішення було прийняте "15" березня 2005 р. на Загальних зборах акціонерів ВАТ "Птахофабрика Київська", де приймало участь 190 акціонерів та їх представників, які у сукупності володіли (представляли) 1 168 474 штук простих іменних акцій Товариства, що складає 78,07075 % від загальної кількості голосів.

За збільшення розміру статутного фонду шляхом додаткового випуску акцій проголосувало 10 акціонерів та їх представники, які у сукупності володіли (представляли) 1 091 052 штук простих іменних акцій Товариства, що складає 93,3741% від загальної кількості голосів, які беруть участь у зборах.

12.1. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку: складає 5 000 000,00 грн. (п'ять мільйонів гривень 00 копійок).

12.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від випуску: фінансові ресурси залучені від додаткового випуску акцій, планується направити на оновлення виробничого обладнання ВАТ "Птахофабрика Київська" в повному обсязі.

**12.3. Зобов`язання емітента щодо невикористання коштів, залучених від випуску акцій, для покриття збитків товариства:** ВАТ "Птахофабрика Київська" зобов`язується не використовувати кошти, залучені від випуску акцій, для покриття збитків товариства.

12.4. Кількість акцій за видами та категоріями: випускається 200 000 (двісті тисяч) простих іменних акцій.

Привілейовані акції та акції на пред`явника не випускаються.

12.5. Форма випуску акцій: документарна.

12.6. Перелік засновників із зазначенням кількості, типу і категорій належних їм акцій на дату прийняття рішення про випуск акцій.

Засновниками ВАТ "Птахофабрика Київська" є:

- Фонд державного майна України;
- Організація орендарів птахофабрика "Київська".

Держава в особі Фонду Державного майна України на дату прийняття рішення (15 березня 2005 року) про випуск акцій не володіє акціями ВАТ "Птахофабрика Київська".

Держава в особі Фонду Державного майна України станом на 31 березня 2005 року не володіє акціями ВАТ "Птахофабрика Київська".

Організація орендарів птахофабрика "Київська" на дату прийняття рішення (15 березня 2005 року) про випуск акцій не володіє акціями ВАТ "Птахофабрика Київська".

Організація орендарів птахофабрика "Київська" станом на 31 березня 2005 року не володіє акціями ВАТ "Птахофабрика Київська".

Права, що надаються власникам простих іменних акцій:

- брати участь і голосувати на загальних зборах акціонерів особисто або через своїх представників за дорученням (довіреністю);
- обирати й бути обраними в Наглядову раду, виконавчий орган, Ревізійну комісію та інші органи Товариства, які визначені Статутом ВАТ "Птахофабрика Київська";
- брати участь у розподілі прибутків у відповідності з Статутом і отримувати його частку (дивіденди);
- одержувати інформацію про діяльність Товариства у порядку, встановленому законодавством України та внутрішніми нормативними актами;
- продавати чи іншим способом передавати акції, що їм належать, у порядку, визначеному чинним законодавством та Статутом ВАТ "Птахофабрика Київська", заповідати їх та успадковувати;

- мати переважне право на придбання акцій Товариства, що випускаються додатково, так і на акції, які реалізуються Товариством;
- в разі ліквідації Товариства отримати частину вартості його майна, пропорційну загальній сумарній номінальній вартості акцій що їм належать в Статутному фонді Товариства, відповідно до чинного законодавства;
- вчиняти інші дії, передбачені чинним законодавством України.

Привілейовані акції не випускаються.

12.7. Номінальна вартість акцій не змінюється та складає 25,00 грн. (двадцять п'ять гривень) кожна.

12.8. Серії та порядкові номери акцій: акції випускаються серією А з порядковими номерами від 1 496 687 до 1 696 686.

12.9. Адреси місць, дати початку та закінчення проведення першого етапу підписки на акції: Україна, м. Київ, пр. Броварський, 16 км, в адміністративному корпусі ВАТ "Птахофабрика Київ-ська", перший етап підписки на акції починається з 21 червня 2005 р. і закінчується 05 липня 2005 р.

Адреси місць, дати початку та закінчення проведення другого етапу підписки на акції: Україна, м. Київ, пр. Броварський, 16 км, в адміністративному корпусі ВАТ "Птахофабрика Київська", другий етап підписки на акції починається з 06 липня 2005 року і закінчується 17 липня 2005 року.

12.10. Запланований курс продажу акцій: курс продажу акцій в процесі емісії (на обох етапах відкритої підписки) дорівнює номінальній вартості акцій та складає - 25,00 грн. (двадцять п'ять гривень 00 копійок) кожна.

12.11. Відомості щодо ринкової вартості акцій: ВАТ "Птахофабрика Київська" не має відомостей щодо ринкової вартості власних акцій.

13. Докладний опис порядку підписки на акції та їх оплати.

Підписка на акції проводиться з 21 червня 2005 року по 17 липня 2005 року включно за адресою: Україна, м. Київ, пр. Броварський, 16 км в адміністративному корпусі ВАТ "Птахофабрика Київська".

Підписка на акції здійснюється в два етапи шляхом подання заяв зацікавленими в придбанні акцій особами, укладання договорів між ними і ВАТ "Птахофабрика Київська" та здійснення передплати акцій відповідно до рішення про випуск акцій та цієї Інформації.

Для кожного етапу підписки подається окрема заява. Заяви про підписку на акції додаткового випуску подаються протягом відповідного етапу відкритої підписки на акції додаткового випуску, та задовольняються Правлінням ВАТ "Птахофабрика Київська" у порядку визначеному Рішенням про випуск акцій та Інформації про додатковий випуск акцій ВАТ "Птахофабрика Київська".

Заяви, які були надані протягом першого або другого етапу відкритої підписки на акції додаткового випуску, розглядаються Правлінням ВАТ "Птахофабрика Київська" в хронологічному порядку надання відповідних заяв.

На першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному фонді ВАТ "Птахофабрика Київська" на дату прийняття рішення про додатковий випуск акцій. Термін проведення першого етапу підписки складає **15 календарних днів.** Перший етап підписки проводиться з 21 червня 2005 року по 05 липня 2005 року включно.

Для реалізації свого переважного права акціонер протягом першого етапу підписки подає заяву на придбання акцій, укладає договір і здійснює оплату акцій відповідно до умов, викладених в рішенні про випуск акцій та цій Інформації.

Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки не розглядаються.

Акції, що не реалізовані на першому етапі підписки, підлягають реалізації на другому етапі підписки в межах оголошеного додаткового випуску простих іменних акцій.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, а також існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонери реалізували своє переважне право. При цьому на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери ВАТ "Птахофабрика Київська". В першу чергу задовольняються (в порядку черговості в залежності від дати та часу надходження) заяви акціонерів на придбання акцій додаткового випуску у кількості, що перевищує кількість акцій, на які акціонер реалізував своє переважне право.

Заяви інших інвесторів на придбання акцій додаткового випуску задовольняються (в залежності від дати та часу надходження заяви) після задоволення заяв акціонерів.

З дня наступного за днем закінчення першого етапу підписки, на вимогу акціонера або іншого інвестора, ВАТ "Птахофабрика Київська" зобов`язане надати інформацію про кількість акцій, на які здійснена підписка на першому етапі.

Другий етап підписки починається з наступного дня після закінчення терміну першого етапу. Термін проведення другого етапу підписки складає **12 календарних днів.** Другий етап підписки проводиться з **06 липня 2005 року по 17 липня 2005 року** включно.

Оскільки рішенням про випуск акцій передбачена можливість виходу за межі оголошеного випуску 200 000 (двісті тисяч) простих іменних акцій на 10% від запланованого обсягу, всі заяви, що будуть надходити протягом терміну проведення відкритої підписки на акції, розглядаються виключно в межах кількості акцій, що залишились після реалізації акціонерами свого переважного права на пер-шому етапі підписки та не перевищують більш ніж 10% запланованого розміру оголошеного додатко-вого випуску акцій. Тобто, Правлінням Товариства не задовольняються заяви акціонерів або інвесторів, що надійшли на другому етапі підписки після того, як попередніми заявниками досягнуто перевищення на 10% від оголошеного додаткового випуску акцій.

Під час проведення відкритої підписки на акції додаткового випуску, фізичні особи, які бажають підписатися на акції додаткового випуску, подають до Правління ВАТ "Птахофабрика Київська" заяву, в якій зазначаються: прізвище, ім'я та по батькові, паспортні дані, поштова адреса, адреса реєстрації, номери телефонів та інших засобів зв'язку, кількість акцій, яку бажає придбати заявник, кількість акцій, яка знаходилась у власності заявника на момент прийняття Загальними зборами рішення про випуск акцій, дата складання заяви, підпис заявника. Додатково до заяви особи, які бажають підписатися на акції додаткового випуску надають копії 1, 2 та 11 сторінок паспорту та копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру.

Під час проведення відкритої підписки на акції додаткового випуску, юридичні особи, які бажа-ють підписатися на акції додаткового випуску, подають до Правління ВАТ "Птахофабрика Київська" заяву, в якій зазначаються: повне найменування, код ЄДРПОУ, банківські та інші реквізити, поштова адреса, юридична адреса, номери телефонів та інших засобів зв'язку, кількість акцій, яку бажає придбати заявник, кількість акцій, яка знаходилась у власності заявника на момент прийняття Загальними зборами рішення про випуск акцій, дата складання заяви, підпис заявника.

Заява на придбання акцій подається особисто заявником або уповноваженою ним особою.

Заяви, які не відповідають або подані до Правління в порядку не встановленому Рішенням та даною Інформацією, Правлінням ВАТ "Птахофабрика Київська" не розглядаються

При поданні заяви фізична особа повинна надати документ, який посвідчує особу. При поданні заяви від фізичної особи, уповноважений представник фізичної особи повинен належним чином, відповідно до законодавства України, підтвердити свої повноваження та надати документ, який посвідчує особу.

При поданні заяви від юридичної особи, уповноважений представник юридичної особи повинен належним чином, відповідно до законодавства України, підтвердити свої повноваження та надати документ, який посвідчує особу. Заява від імені юридичної особи підписується її керівником (уповноваженою ним особою) та скріплюється печаткою.

Заяви реєструються у Журналі обліку розміщення акцій відповідно до дати та часу отримання заяви Правлінням.

Всі питання, пов'язані з прийняттям заяв на підписку акцій, перевіркою їх відповідності цьому рішенню про випуск акцій та цій Інформації, реєстрацією їх у Журналі обліку розміщення акцій, укладенням договорів купівлі - продажу акцій додаткового випуску та інші питання щодо підписки вирішуються Правлінням.

Факт подання заяви з боку акціонера (або іншого інвестора) та прийняття цієї заяви Емітентом і реєстрація її в журналі вважається підтвердженням бажання акціонера (або іншого інвестора) придбати акцій додаткового випуску ВАТ "Птахофабрика Київська". Після цього між Емітентом та акціонером укладається договір купівлі-продажу акцій.

Заяви щодо підписки на акції додаткового випуску приймаються за місцезнаходженням ВАТ "Птахофабрика Київська": Україна, м. Київ, пр. Броварський, 16 км в адміністративному корпусі ВАТ "Птахофабрика Київська".

Час прийняття заяв підписки на акції додаткового випуску:

з понеділка по п'ятницю	з 14-00 до 18-00 год.
субота, неділя та святкові дні	з 12-00 до 14-00 год.

Особи, які подали заяву, на протязі відповідного етапу підписки укладають договір купівлі-продажу акцій додаткового випуску в день подання заяви.

Договір купівлі - продажу акцій додаткового випуску, що укладається на першому етапі підписки, повинен містити кількість акцій, яка не перевищує кількість акцій, на яку має переважне право акціонер на дату прийняття рішення про випуск акцій.

Оплата за акції здійснюється особами після прийняття Правлінням ВАТ "Птахофабрика Київська" їх заяви про бажання підписатися на акції та укладення відповідного договору купівлі-продажу акцій додаткового випуску протягом відповідного етапу проведення відкритої підписки на акції додаткового випуску.

Не пізніше настання строку закінчення відповідного етапу підписки, особи, що підписуються на акції, повинні сплатити не менше 10% від вартості акцій, на які вони підписуються та надати до Правління документ, який підтверджує здійснення платежу та документ, який підтверджує сплату акцій додаткового випуску ВАТ "Птахофабрика Київська".

Акції додаткового випуску можуть бути оплачені: обладнанням, грошовими коштами в національній валюті та в іноземній валюті. Оцінка майна здійснюється згідно вимог чинного законодавства України Товариством в особі Голови правління та членів правління або експертами.

Для акціонерів та інвесторів - фізичних осіб документами, які підтверджують своєчасну оплату грошовими коштами в національній або іноземній валюті, не менш ніж 10% від номінальної вартості акцій на які вони підписалися, та документами які підтверджують зарахування грошових коштів на рахунок Товариства є:
- відомості з каси ВАТ "Птахофабрика Київська", за умови, що вищенаведені платежі здійснені саме до каси підприємства;
- квитанція до прибуткового касового ордеру;
- Квитанція, касовий ордер та інші документи, на підставі яких можливо зробити висновок про внесення акціонером та інвестором коштів в оплату придбаних акцій, та зарахування на поточний рахунок Товариства.

Фізичні особи, які бажають оплатити акції додаткового випуску ВАТ "Птахофабрика Київська" грошовими коштами, здійснюють оплату грошовими коштами в національній валюті у касі Товариства, або перераховують грошові кошти в національній валюті або в іноземній валюті на мультивалютний рахунок ВАТ "Птахофабрика Київська" код ЄДРПОУ 05513187, №26000412043481 в Київській обласній філії "Укрсоцбанк", код банку 321013. При сплаті вартості акцій додаткового випуску в платіжному документі повинні бути вказані номер та дата договору купівлі продажу акцій додаткового випуску. Оцінка іноземної валюти встановлюється по курсу НБУ на день здійснення оплати.

Документ про здійснення оплати в розмірі не менш ніж 10% номінальної вартості акцій додаткового випуску юридичними особами повинен містити підтвердження того, що грошові кошти списані з рахунку платника на користь емітента в оплату за акції в процесі підписки та містити підтвердження зарахування грошових коштів на рахунок Товариства.

Юридичні особи, які бажають оплатити акції додаткового випуску ВАТ "Птахофабрика Київська" грошовими коштами в національній або іноземній валюті, здійснюють оплату на мультивалютний рахунок ВАТ "Птахофабрика Київська" код ЄДРПОУ 05513187, №26000412043481 в Київській обласній філії "Укрсоцбанк", код банку 321013. При сплаті вартості акцій додаткового випуску в платіжному документі повинні бути вказані номер та дата договору купівлі продажу акцій додаткового випуску. Оцінка іноземної валюти встановлюється по курсу НБУ на день здійснення оплати.

Документ про здійснення оплати, у вигляді обладнання, в розмірі не менш ніж 10% вартості акцій додаткового випуску фізичними або юридичними особами є Акт прийому - передачі обладнання між особою, яка підписалася на акції додаткового випуску, та ВАТ "Птахофабрика Київська".

У разі ненадходження до Правління у встановлені цим Рішенням строки документу, що підтверджує сплату 10% від вартості акцій на які підписалася особа, його підписка вважається не здійсненою.

Договір та платіжний документ про сплату 10% номінальної вартості акцій, на які підписалися акціонери або інвестори, що надані до Правління, є підставою для видачі йому „Письмового зобов'язання".

Договір та Акт прийому - передачі обладнання, який підтверджує сплату 10% номінальної вартості акцій на які підписалися акціонери або інвестори, що надані до Правління, є підставою для видачі йому „Письмового зобов'язання".

Особи, які підписалися на акції додаткового випуску до дня проведення загальних зборів акціонерів, на яких буде розглядатися питання затвердження результатів підписки та змін до Статуту пов'язаних із збільшенням статутного капіталу ВАТ "Птахофабрика Київська", повинні сплатити не менше 30% номінальної вартості акцій, на які вони підписалися.

На підтвердження внеску, з урахуванням попередньої оплати, у розмірі не менше 30 % вартості акцій, особі яка підписалась на акції, ВАТ "Птахофабрика Київська" видає „Тимчасове свідоцтво".

Повна вартість акцій додаткового випуску, на які підписалися акціонери або інвестори, сплачується не пізніше одного року після реєстрації змін у Статуті ВАТ „Птахофабрика Київська", пов'язаних зі збільшенням розміру статутного фонду.

Право власності на акції на які було здійснено підписку та сплачені згідно з договором купівлі - продажу акцій додаткового випуску, переходить до особи, яка підписалася на акції додаткового випуску, з моменту внесення відповідної інформації до системи реєстру власників іменних цінних паперів.

Протягом 6 місяців після реєстрації випуску акцій в ДКЦПФР, ВАТ "Птахофабрика Київська" забезпечує виготовлення бланків сертифікатів акцій та їх видачу акціонерам на кількість акцій, які повністю сплачені.

Порядок реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій:

Усі акціонери Товариства мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі на дату прийняття рішення про емісію акцій.

На першому етапі акціонер реалізує своє переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному фонді ВАТ "Птахофабрика Київська" на день прийняття рішення про емісію.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери товариства.

Протягом строків відповідних етапів підписки, акціонер подає заявку та здійснює оплату акцій, на які він підписується, на рахунок ВАТ "Птахофабрика Київська", відповідно до порядку підписки, викладеному в Рішенні про випуск акцій та цій Інформації.

Дії, що проводяться в разі перевищення (недосягнення) запланованого рівня підписки на акції або її дострокового закінчення:

Перевищення запланованого рівня підписки на акції допускається. Перевищення запланованого рівня підписки не може бути більшим за 10% від запланованого обсягу додаткової емісії.

В разі недосягнення запланованого рівня підписки, розмір підписки встановлюється на фактичному рівні та затверджується Загальними зборами акціонерів.

Рішення про затвердження результатів підписки приймається Загальними зборами акціонерів ВАТ "Птахофабрика Київська".

Підписка може бути закінчена достроково за умови, якщо весь передбачений обсяг додаткової емісії буде покритий заявами акціонерів та інвесторів. Підписка завершується з моменту коли відбулося надходження до ВАТ "Птахофабрика Київська" заяви акціонера або інвестора з вказаною сумою акцій додавши яку до вже зареєстрованих заяв ВАТ "Птахофабрика Київська" отримує загальну суму яка до-сягає перевищення на 10% від запланованого розміру додаткової емісії.

Рішення про дострокове закінчення відкритої підписки на акції додаткового випуску приймає Правління ВАТ "Птахофабрика Київська".

Підписка не може бути закінчена раніше терміну закінчення першого етапу підписки на акції додаткового випуску.

Уразі прийнятті рішення Загальними зборами акціонерів про відмову від емісії акцій, ВАТ "Птахофабрика Київська" повертає кошти заявникам протягом 30 календарних днів з моменту прийняття рішення.

Найменування торговця цінними паперами: ВАТ "Птахофабрика Київська" послугами торговця щодо розміщення цього випуску не користується.

Терміни, порядок та адреси місць виплати дивідендів за підсумками календарного року:

Сплата дивідендів здійснюється за рахунок чистого прибутку Товариства. Розмір

планової та нарахованої за рік суми дивідендів затверджується Загальними зборами акціонерів за по-данням Правління Товариства. Дивіденди сплачуються акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Право на отримання дивідендів мають особи, які є акціонерами Товариства на початок строку виплати дивідендів.

Сплата дивідендів здійснюється один раз на рік за підсумками календарного року у терміни, встановлені Загальними зборами акціонерів Товариства. Дивіденди можуть виплачуватися готівкою, чеками, платіжними дорученнями, поштовими переказами або іншим чином за рішенням вищого ор-гану Товариства.

Дивіденди не сплачуються за акціями, які знаходяться на балансі Товариства.

Адреса виплати дивідендів акціонерів: Україна, м. Київ, пр. Броварський, 16 км в адміністративному корпусі ВАТ "Птахофабрика Київська".

Право на отримання дивідендів мають особи, які є акціонерами Товариства на початок строку виплати дивідендів.

14. Перелік і результати попередніх випусків цінних паперів

1-а емісія зареєстрована 30 травня 1994 року Фінансовим управлінням Київської облдержадміністрації. Свідоцтво № 16/1-94.
Сума емісії - 563 396,00 гривень.
Номінальна вартість - 2,5 гривень
Загальна кількість акцій - 225 236 шт.

2-а емісія зареєстрована у зв'язку з реорганізацією шляхом приєднання МКП "Омега" та КСП "Трубіж". Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 241/1/95 видане 30 червня 1995 року Міністерством фінансів України.
Сума емісії - 220 000,00 гривень.
Номінальна вартість - 2,5 гривень
Загальна кількість акцій - 88 000 шт.

3-а емісія зареєстрована у зв'язку з індексацією балансової вартості основних фондів. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 432/1/95 видане 17 жовтня 1996 року Міністерством фінан-сів України.
Сума емісії - 7 830 900,00 гривень.
Номінальна вартість - 25,00 гривень
Загальна кількість акцій - 313 236 шт.

4-я емісія зареєстрована у зв'язку зареєстрована у зв'язку з реорганізацією шляхом приєдання КСП "Пухівське". Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 196/1/96 видане 08 квітня 1996 року Міністерством фінансів України.
Сума емісії - 757 250,00 гривень.
Номінальна вартість - 25,00 гривень
Загальна кількість акцій - 30 290 шт.

5-а емісія зареєстрована у зв'язку з індексацією балансової вартості основних фондів. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 135/1/97 видане 14 лютого 1997 року Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.
Сума емісії - 35 449 900,00 гривень.
Номінальна вартість - 25,00 гривень
Загальна кількість акцій - 1 417 996 шт.

6-а емісія зареєстрована у зв'язку з реорганізацією шляхом виділення зі складу ВАТ "Птахофабрика Київська" двох підрозділів: КСП "Трубіж" та КСП "Пухівське". У зв'язку із реорганізацією розмір статутного капіталу Товариства зменшився на 6 620 900 гривень 00 копійок. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 13/1/00 видане 18 січня 2000 року Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.
Сума емісії - 37 417 150,00 гривень.
Номінальна вартість - 25,00 гривень
Загальна кількість акцій - 1 496 686 шт.

14.1. Привілейовані акції, акції на пред`явника та облігації Товариством не випускались.

15. Кількість акцій, що перебувають у власності членів виконавчого органу, та перелік осіб, що мають у статутному фонді частку, що перевищує 5% товариства

Відомості про кількість цінних паперів, які знаходяться у власності членів виконавчого органу ВАТ "Птахофабрика Київська".

Посада	П.І.Б. посадової особи	Кількість акцій (штук)	Від загальної кількості акцій (%)
Голова Правління	Ярошенко Олексій Федорович	100	0,00668
Член Правління	Башкатова Вікторія Василівна	14	0,00094

Перелік осіб, що володіють більше 5% акцій:

Найменування юридичної особи	Місцезнаходження	Кількість акцій (штук)	Від загальної кількості акцій (%)
СТВО "Науково виробнича компанія "Єнакієвська птахофабрика "	86221, Донецька обл. , Шахтарський р-н с. Розівка ,вул. Островського 1	361798	24,17327
СТОВ "Племптахо-репродуктор "Зугреський"	86783 Донецька обл., Харцезький р-н , м.Зугрес , вул. Ленінградська 17-а	367298	24,54075
"Ландгут" Аграрменедж-мент унд Холдинг Гмбх Австрія	Австрія, 1090, Відень Бергассе, 18	360006	24,05354

16. Відомості про реєстратора

ТОВ "Трансферт", 01133, м. Київ, бул. Л. Українки, 21-Б код ЄДРПОУ 23389974

тел. 294 69 51, 496 03 85.Договір на ведення та зберігання системи реєстру власників простих іменних акцій 8/2000-Р від 13.01.2000 року. Ліцензія АА 318883, видана ДКЦПФР 03.07.2002 р.

16.1. Послугами депозитарію Товариство не користується.

17. Дані про відповідальних за інформацію про випуск акцій осіб.

Ярошенко Олексій Федорович - Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська";

Сотник Ольга Іванівна - Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська".

18. Відомості про будь - які обмеження щодо прав володіння акціями Товариства - будь-які обмеження щодо прав володіння акціями Товариства відсутні.

19. Дані щодо бірж або позабіржових торговельно-інформаційних систем, на яких продавались або продаються цінні папери цього емітента - цінні папери на біржах та на позабіржових торгівельно - інформаційних системах не продаються.

20. Дані щодо осіб, відповідальних за проведення аудиту емітента

Товариство з обмеженою відповідальністю Аудиторська фірма "ПРОФЕСІОНАЛ - АУДИТ", код ЄДРПОУ 22137975. Свідоцтво про внесення до Реєстру аудиторських фірм та аудиторів, які одноособово надають аудиторські послуги - **№ 0487, видане за рішенням Аудиторської палати України від 26 січня 2001 року № 98.** Юридична адреса - **Україна, 69124, м. Запоріжжя, Хортицьке шосе, 42/108**. Місцезнаходження - **Україна, 69035, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 180-А.**

21. Протягом трьох років, що передували року прийняття рішення про проведення випуску акцій, проти Емітента не порушувалось провадження у справі про банкрутство. Застосування заходів із санації також не відбувалось.

Ми, Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська" Ярошенко Олексій Федорович, Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська" Сотник Ольга Іванівна та Директор Товариство з обмеженою відповідальністю Аудиторська фірма "ПРОФЕСІОНАЛ - АУДИТ" Проскуріна Неля Миколаївна, підтверджуємо достовірність відомостей, що містяться у цій інформації.

Голова Правління ВАТ "Птахофабрика Київська"	**Ярошенко Олексій Федорович**
Головний бухгалтер ВАТ "Птахофабрика Київська"	**Сотник Ольга Іванівна**
Директор ТОВ АФ "ПРОФЕСІОНАЛ - АУДИТ"	**Проскуріна Неля Миколаївна**

Досить знущатися з української мови

Згідно зі статтею 10 Конституції України «Державною мовою в Україні є українська мова», а стаття 2 свідчить, що Україна є унітарною державою. Але, за розумінням деяких політиків, Україну, як міцну державу, можна побудувати лише на основі двомовності (білінгвізму) і федералізму.

Згадаймо історію. Протягом більш як трьох століть Україна була колонією Російської і Радянської імперій. Вона постійно зазнавала пригнічення і наруги, які йшли з Москви і Петербурга.

Петро І в 1721 році видав указ про заборону друкування в українських друкарнях Святого Письма. Пізніше, 1863-го, був циркуляр Валуєва про заборону друкування книжок українською мовою. Ще гірше стало після указу Олександра ІІ у 1876 році, який взагалі забороняв завозити в країну українські друки.

Не поліпшилося становище української мови і за радянських часів. Лише гасла стали іншими: «зближення, злиття націй», «російська мова — то мова старшого брата» і таке інше.

На жаль, і в часи незалежності рідна мова залишається в занепаді. Заходжу днями до Ізмаїльської міської бібліотеки імені Івана Котляревського, прошу «Голос України», дають російською мовою. Немає українською й інших газет.

Спілкувався якось з листоношею, вона українка. Запитав, чому не розмовляє рідною мовою, у відповідь почув: «Боюся». І розповіла, як зайшла до сестри на роботу, заговорила українською й почула: «Не говори со мной по-украински. Наше начальство говорит по-русски и считает, что по-украински разговаривают только дебилы».

Мого колегу виховував заввідділу: «Не пишіть на роботі папери українською, в нас всі пишуть російською». Колега заперечив: «У нас за Конституцією державна мова — українська». Але начальник наполіг: «В Україні — українська, а ми на сесії міськради прийняли закон, що в Ізмаїлі — російська».

Таких прикладів зневажливого ставлення до української мови можна навести чимало. Тому, вважаю, Всеукраїнський референдум з приводу двомовності проводити не потрібно. Адже це буде зайве плюндрування української мови і нації.

Юрій ШКУРАТОВ.

Ізмаїл Одеської області.

Пільги й привілеї — зайві

У нашій державі щорічно витрачаються сотні мільйонів гривень для утримання і задоволення потреб чиновників різного рівня. І це в той час, коли людям похилого віку та інвалідам жебрацької пенсії не вистачає навіть на хліб. Тому нам здається, що настав час покласти край вакханалії і скасувати чиновницькі пільги та привілеї.

Підприємства, готелі, розкішні дачі, зайвий і надмірно дорогий службовий транспорт, закордонні меблі за астрономічні суми, особиста охорона, броньовані «Мерседеси», літаки — все це сьогодні належить їм. А найстрашніше те, що апетити на пільги і привілеї зростають.

Тим часом у двадцяти мільйонів громадян України лежать вдома ощадні, державні облігації та інші цінні папери на загальну суму 240 мільярдів карбованців. Та ось тільки скористатися чесно заробленими грошима люди не можуть.

Тому нам здається, що в урядових структурах потрібна молода, свіжа, творча, конструктивна думка та порядна висококопатріотична енергія, здатна впровадити і зреалізувати новаторські методи державного управління. В Україні немає дефіциту кадрів, а є потужний резерв патріотично налаштованих молодих людей з вищою освітою, з високим професійним рівнем, які можуть заповнити місця державного апарату на всіх ділянках державотворення.

Ветерани братства національного відродження України: Марія СКАСКІВ, Зиновій МИХАЛЬСЬКИЙ, Валентина КИПИБІДА — всього 10 підписів.

Львів.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Тоска по Родине

Здесь кокос и бананы, здесь жара через край
И не мучат туманы этот пальмовый рай.
Здесь креветки, кальмары, от акул плавники...
И не снятся кошмары, но все больше тоски.
Через силу вкушаю травянистую снедь.
Сюда пряником, знаю, не заманите впредь.
Здесь короткие ночи, солнце рвется в зенит.
От тоски нету мочи, все чужое претит.
В мыслях я улетаю в край далекий, родной.
Там, где душу больную повврачую зимой.
Там, где детские грезы, где я бегал босой.
И сушил мои слезы ветер ласковый — свой.
Где проселок-дорога, сторожа — тополя.
Пусть никчемна, убога, но родная земля.
С ней ничто не сравнится в моей горькой судьбе.
На коленях молиться я готов о тебе.
Видно это от Бога, что тоска так сильна.
Матерей у нас много, но Отчизна одна!

Іван СУХАРЕНКО.

Ботієве Приазовського району Запорізької області.

Небезпечні ігри

■ ДІТИ ВІЙНИ

Моє дитинство, як і інших мільйонів дітлахів, припало на воєнні роки. Наша родина жила саме в тих сумно відомих місцях, де 1943 року відбулася битва на Курській дузі.

В пам'ять назавжди врізалися тривожний гуркіт літаків і розриви бомб. Тоді здавалося, що від усього цього ось-ось завалиться будинок. А ще пам'ятаю колони радянських і німецьких солдатів, темні літні ночі зі слідами трасуючих куль, що летять до зірок, брязкіт гусениць танків на битому шляху, холодні на дотик розсипи патронів в окопах і терпкий запах пороху.

Та хоч які суворі були ці роки, дитинство слабкими паростками пробивалося серед обпаленого війною часу. Тоді життя здавалося вічним, і ніхто з нас, малих дітей, про смерть навіть не думав. А вона була поруч, і ми, не знаючи цього, гралися з нею у схованки.

...Пам'ятаю, як ми стежили за німецьким літаком, що кружляв над селом. Під час битви на Курській дузі літаків у повітрі було багато. Але тільки один з них наполегливо скидав на наше село якісь довгі залізні пенали. Вони розкривалися в повітрі і звідти, немов горох зі стручка, висипалися десятки чорних кульок. Селяни називали їх «подарунками від фріца». На кулях в повітрі з'являлися дивні куці крила. Падаючи, ці крила починали обертатися, вигвинчуючись з корпусу куль. А коли вони відокремлювалися, лунав вибух. Іноді літак був занадто низько і міни, так і не вибухнувши, падали на землю. А коли літак зникав, ми бігли до місця падіння смертоносних куль, хапали їх і несли до ями.

Війна в багатьох із нас забрала батьків. І поки мами думали про те, як нагодувати сім'ю, ми робили що заманеться. Якось, сховавшись у кар'єрі за великою купою землі, ми терпляче чекали полуторку. На ній працював старий шофер з покаліченими війною ногами. Йому важко було сідати в кабіну і так само важко залишати її. Тому ми були впевнені, що він нікого з нас наздогнати не може.

Водій приїжджав у кар'єр по пісок. Коли машина звертала з дороги і повільно проїжджала повз наше укриття, ми дружно вискакували, наздоганяли її і чіплялися ззаду. Хлопці старші висіли на задньому борту, а малеча висла на рамі. Проїхатися на машині у такий от спосіб і показати свою спритність — було тоді мрією кожного з нас.

Звичайно, висіти на рамі було непросто: машину на нерівній дорозі мотало з боку в бік, вона смикалася, нас обдавало клубами вихлопних газів. Мистецтво було в тому, щоб доїхати до зупинки в кар'єрі, зіскочити і повернутися в укриття так, щоб не помітив водій.

Якось раз ми висіли на борту і насолоджувалися катанням. Усі благополучно зіскочили і помчали в укриття. І лише один з нас забарився. Ми бачили, що він намагається зіскочити, але рукав сорочки зачепився за залізний гак. А тим часом машина зупинилася і раптом стала повільно здавати назад. У цю мить наш товариш стрибнув, не втримав рівновагу й упав у колію. Чи то пухкий пісок заважав йому вибратися з неї, чи то він розгубився, але ми завмерли від жаху, коли побачили, як на його голову наїжджають важкі колеса...

Ми закричали, вибігли з-за укриття і замахали руками. Водій, побачивши нас, миттю зупинив машину. Повільно і важко він виліз з кабіни і подивився на нас. Мабуть, з наших облич він зрозумів, що сталося щось страшне. Він кинувся до заднього борту.

Ніколи не забуду натруджених рук водія, які судорожно вчепилися в сиву голову. Літній чоловік довго стояв, обхопивши голову руками і, погойдуючись, стогнав.

Ми повільно підійшли до машини. У колії в незручній позі нерухомо лежав наш товариш. Його голова була розплющена колесами й ум'ята в закривавлений пісок...

Володимир ТУБОЛЬЦЕВ.

Одеса.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Як утриматися від передплати «Голосу України» після такої реклами!

Сімферополь. Автономна Республіка Крим.

Фото Василя ЛИСЕНКА.

Чи увінчає ікона Іллінський собор, як увінчала монету?..

■ СВЯТИНІ

Національний банк України, започаткувавши серію «Славетні роди України», увів в обіг срібну пам'ятну монету «Родина Острозьких». За князів Острозьких слава про наш край гриміла на всю Європу. Взяти, скажімо, закладений ними один з перших у Східній Європі вищий навчальний заклад — Острозьку академію...

Цікаво, що на зворотному боці монети під малим Державним гербом України зображено ікону Богоматері з Дубенського Свято-Іллінського храму. Втім, оригінал святого образу викрадено з храму ще минулого століття.

Історичний літопис свідчить, що живописне і яскраве зображення Богоматері з немовлям на лівій руці в Дубно привіз князь Костянтин Костянтинович Острозький більш як чотири століття тому. Подарував його Дубенському Спаському монастирю, куди часто відлідновувався під час великого посту.

Пізніше, у XX столітті, святий образ перенесли до Іллінського собору. А коли і куди він зник, наразі невідомо. Втім, депутат Дубенської міської ради, письменник Микола Пшеничний не полишає надій, що сліди дорогої пропажі все-таки знайдуться.

Оптимізм вселяє і думка одного з дубенських священиків: «Це добрий знак, що ікона з'явилася на монеті. З'явилася раз — має повернутися й удруге. Цього разу по-справжньому».

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

Таке казначейство нам не потрібне!

У 1999 році у Дніпропетровській області запроваджували Державне казначейське обслуговування бюджету. Нам обіцяли надати комп'ютерну техніку разом з програмним забезпеченням та під'єднати до єдиної районної мережі. Залишалося б лише натискати кнопки та без зайвих проблем відправляти платежі.

Минуло понад п'ять років. Побажання так і залишилися побажаннями, а реальна дійсність свідчить зовсім про інше. Місцеві ради змушені були за свої кошти купувати комп'ютерну техніку і програми. Дуже багато грошей витрачається на виготовлення документів і перевезення їх у район. У великих сільських і селищних радах, які мають на своєму балансі по 10—20 бюджетних установ, витрати на бензин збільшилися вдвічі, а на папір та інші матеріали — втричі.

Якось мешканці двох вулиць в селі Олександрівка залишилися без води — вийшов з ладу водогін. Сільська рада виділила п'ять тисяч гривень на його ремонт. А Покровське відділення Держказначейства цей платіж за труби не пропустило. Мотивація була абсурдна: «Водогін не сільрадівський». А чий ж люди? За що вони півроку були без води?

Нам здається, що якщо сільська та інші ради створені і функціонують, то вони повинні мати можливість ці функції виконувати. Державне казначейство таку можливість у нас забирає, і замість очікуваного полегшення вдвічі зросли навантаження й додаткові витрати. А платежі, які раніше проходили за один день, нині йдуть чотири.

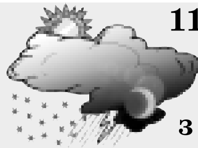
Враховуючи ситуацію, можемо сміливо сказати, що таке казначейство нам не потрібне.

О. ЗАХАРЧУК, Олександрівський сільський голова; М. ІВАЩЕНКО, Маломихайлівський сільський голова; І. ДРАНИЙ, Гаврилівський сільський голова — усього 11 підписів.

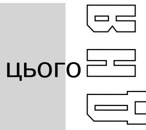
Покровський район Дніпропетровської області.

СПОРТ

П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 106 (3606)

11 червня погода в Україні істотно не зміниться. Йтимуть дощі, на сході місцями сильні. Вітер південно-східний з переходом на північно-західний, 7—12 м/с, на східній половині шквали 17—22 м/с. Температура вночі +6—18, вдень — +13—26. В Києві та області хмарно з проясненнями, часом дощі, місцями грози. Температура вночі —+ 10—15, вдень — + 18—23.

10 ЧЕРВНЯ

■ *1881 р. Народився В'ячеслав Прокопович, історик і публіцист, діяч української національної революції. Очолював уряд УНР у вигнанні.* ■ *1892 р. Помер живописець Микола Скадовський.* ■ *1935 р. У Сполучених Штатах організувалась перша в світі група "Анонімні алкоголіки" для лікування від цієї хвороби.* ■ *1936 р. В СРСР створено кіностудію "Союзмультфільм".* ■ *1943 р. Розпуск Комуністичного Інтернаціоналу (Комінтерну) — об'єднання всіх компартій світу.*

Побили чемпіона на його території

Футбол. Кубок світу-2006. Кваліфікаційний раунд. 8 червня.

Група 1. Чехія—Македонія. 6:1. Румунія—Вірменія. 3:0. Фінляндія—Нідерланди. 0:4. Турнірне становище. Нідерланди — 22 очки, Чехія — 21, Румунія — 16, Фінляндія — 9, Македонія — 8, Вірменія, Андорра —по 4.

Група 3. Латвія—Ліхтенштейн. 1:0. Естонія—Португалія. 0:1. Люксембург—Словаччина. 0:4. Португалія — 20, Словаччина — 17, Росія — 14, Латвія — 13, Естонія — 11, Ліхтенштейн — 4, Люксембург — 0.

Група 4. Фарери—Ірландія — 0:2. Ірландія — 13, Швейцарія — 12, Ізраїль — 11, Франція — 10, Кіпр, Фарери — по 1.

Група 5. Білорусь—Шотландія. 0:0. Італія — 13, Норвегія, Словенія — по 9, Білорусь — 7, Шотландія — 6, Молдова — 2.

Група 7. Іспанія—Боснія і Герцеговина. 1:1. Іспанія — 13, Сербія і Чорногорія — 12, Литва — 9, Бельгія — 8, Боснія і Герцеговина — 7, Сан-Марино — 0.

Група 8. Ісландія—Мальта. 4:1. Хорватія — 16, Швеція — 15, Угорщина — 10, Болгарія — 8, Ісландія — 4, Мальта — 1.

Група 2. Казахстан—Туреччина. 0:6 (Текке, 13, 83, Тораман, 15, Санлі, 38, 90, Алтинтоп, 88). **Данія—Албанія. 3:1.** (Ларсен, 4, 46, Йоргенсен, 54 — Богдані, 72).

Греція—Україна. 0:1. Гол: Гусін, 82.

Греція: Нікополідіс, Басінас, Капсіс (Вінтра, 58), Гумас (Папандопулос, 85), Сейтарідіс, Фіссас, Загоракіс, Карагуніс (Цартас, 35), Яннакопулос, Врізас, Харістеас. **Тренер** — Отто Рехагель.

Україна: Шовковський, Несмачний, Федоров, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко (Белік, 90+3), Гусін, Воронін (Шелаєв, 90), Воробей (Ротань, 56), Гусін. **Тренер** — Олег Блохін.

Попереджено: Федорова, 3, Несмачного, 25, Гусіна, 32, Шелаєва, 90+3.

Арбітр — Ренатус Теммінк (Нідерланди).

Пірей. Стадіон «Георгіос Караіскакіс». 26 градусів. 33 000.

	В	Н	П	М	О
Україна	**7**	**2**	**0**	**15—3**	**23**
Туреччина	4	4	1	19—7	16
Греція	4	3	2	12—7	15
Данія	3	3	2	13—8	12
Албанія	3	0	6	7—16	9
Грузія	1	2	4	10—16	5
Казахстан	0	0	7	2—21	0

Збірна України майже здобула путівку на фінальний турнір світового чемпіонату після того, як перемогла чинного чемпіона Європи на його полі. Наставник переможців Олег Блохін сказав після зустрічі: можна вважати, що на 99,9 відсотка справу вже зроблено.

А тренер греків, німецький фахівець Отто Рехагель певен, що Україна вже серед учасників WM-2006. Відповідаючи на запитання, що може завадити українцям не потрапити до Німеччини, він так і сказав нам, українським журналістам, котрі супроводжували національну збірну до Афін, і грецьким колегам: «Україна вже там, і ніщо їй не стане на заваді».

Свято зі сльозами на очах

Стадіон, на якому грала наша команда, Блохін назвав одним із найкращих у Європі. Згадав часи, коли тренував пірейський «Олімпіакос». Тоді, за його словами, споруда швидше нагадувала руїни. «Але тут починалася моя тренерська кар'єра. А перша любов, як відомо, не забувається».

З'ясувалося, що симпатії і приязнь до Олега Володимировича відчуває і нинішнє покоління вболівальників з Пірея. Адже недарма йому влаштували овацію. Що дуже контрастувало з оглушливим свистом, яким з трибун частували українських футболістів.

У Греції, як і в багатьох європейських країнах, з таких подій намагаються створити свято. І самим заробити копійку, і людям приємне зробити. Тому на красені «Георгіос Караіскакіс» і навколо нього зробили все для піднесення настрою публіки. Працювали спортивні магазини і кафе, яких безліч у приміщеннях під трибунами. А навколо смажили шашлики і ковбаски, продавали інші смачні речі. Не кажу вже про море атрибутики. До речі, всім уболівальникам біля входу на трибуни вручали спеціально виготовлені шарфи з написами «Греція—Україна» та два надувні пластикові циліндри, за допомогою яких під час матчу створювався потужний шумовий ефект.

У ті хвилини мимоволі згадувався оточений канавами, ровами, бетонними плитами і арматурою бідолашний НСК «Олімпійський», куди на матчі збірної вболівальникам потрапити — що солдатові мінне поле перейти...

А що стосується грецьких фанів, то насправді вони не такі вже і янголи. На розминці під ногами Олександра Шовковського весь час вибухали петарди. Можливо, це ще дужче розізлило нашого воротаря. Бо він стояв на воротах, мов неприступна скеля, і разом з товаришами по команді зробив усе, щоб зіпсувати настрій грекам, а їхнє свято було зі сльозами на очах.

Щастя на боці сильнішого

Може, когось і розчарувала гра українських футболістів у першому таймі. Справді, не все в них виходило, припускали багато помилок у передачах. Але варто згадати, у якому становищі опинився чинний чемпіон Європи. Це був його чи не останній шанс виправити ситуацію. Перемога давала підопічним Рехагеля надію навіть на перше місце. Тому українцям треба було виявити волю, витримати, перетерпіти. І вони впоралися із завданням. Недарма кажуть, що щастя завжди знаходить сильнішого...

Однак і після перерви не полегшало. Та й суперник —не залізний, він також втомився. І в наших з'явилася можливість для контргри. А потім і ота очікувана мить настала. Майже в центрі поля помилився Басінас, м'яча підібрав Андрій Гусін **(на знімку вгорі)** і зробив усе, як і належить досвідченому майстрові, стабільному і дуже корисному виконавцеві. Дів він холоднокровно, упевнено і ефектно, вразивши ціль невідпорним ударом.

У роздягальні веселі й радісні партнери пожартували, запитавши Андрія, як ото він взагалі туди добіг. Про це, сміючись, журналістам розповів Олег Блохін. «Якщо чесно, то Гусін, котрий віддавався грі сповна, ще в першому таймі «наївся». Тому збиралися його замінити. Але ким? У нас і так резерву як кіт наплакав. Тому тягнули із заміною. І, як бачимо, на щастя...»

Можна зрозуміти, з яким настроєм ішов на зустріч з представниками ЗМІ Отто Рехагель.

— Сьогодні ми грали добре, — сказав він. — Але нам не вистачило одного гола. Не дозволив забити суперник, який дуже сильно зіграв в обороні. Мали безліч можливостей — і жодної реалізації. Постаралися нейтралізувати Шевченка. Але його партнери виявилися такою чудовою командою, що їй до снаги була перемога. Вони, зрештою, здобули її.

Звісно, нам прикро, але здаватися не збираємося, сподіваємося добитися другого місця. Восени проти Казахстану гратиме зовсім інша команда Греції...

Не дивно, що тренер українців почувався на коні. На прес-конференції Блохін розповідав багато й охоче. Згадав і про скептиків, котрі сумнівалися в тому, що збірна України вийде до фінальної части чемпіонату світу з першого місця. І от тепер вона практично вирішила це дуже складне завдання. Адже в трьох матчах, що залишилися (проти Грузії в гостях, Албанії і Туреччини вдома), їй вистачить трьох очок. Може так статися, що й менше.

...Коли благословлялося на світ, ми прилетіли додому. Разом із Блохіним йшли до виходу в аеропорту, обмінюючись думками про пережите. Аж раптом почули потужний вибух радісних вигуків. Цього разу, незважаючи на ранню годину, без чиєїсь вказівки до «Борисполя» прибуло чимало вболівальників. І першим, хто потрапив під душ із шампанського, був один із головних винуватців нашої великого спільного тріумфу — Андрій Гусін. Дехто з фанатів навіть плакав. То були сльози радості...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Афіни—Київ.

P. S. *Автобус із 30—35 вболівальниками національної збірної України під час виїзду зі стадіону в Піреї місцеві фани атакували камінням і обрізками металевих труб. У прес-службі Федерації футболу України повідомили, що потерпілих серед наших уболівальників немає.*

Внаслідок інциденту деякі українці дістали подряпини від розбитого скла з вікон автобуса. Грек-водій, який вийшов з автобуса, зазнав серйозної травми голови. На місце події прибули поліція і «швидка допомога».

Фото Миколи БОЧКА.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 222

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 314

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2158

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Газета друкується на папері, що постачає ТОВ «Август–Україна», тел. 247–42–42